

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE

ISSN - 1300 - 4204

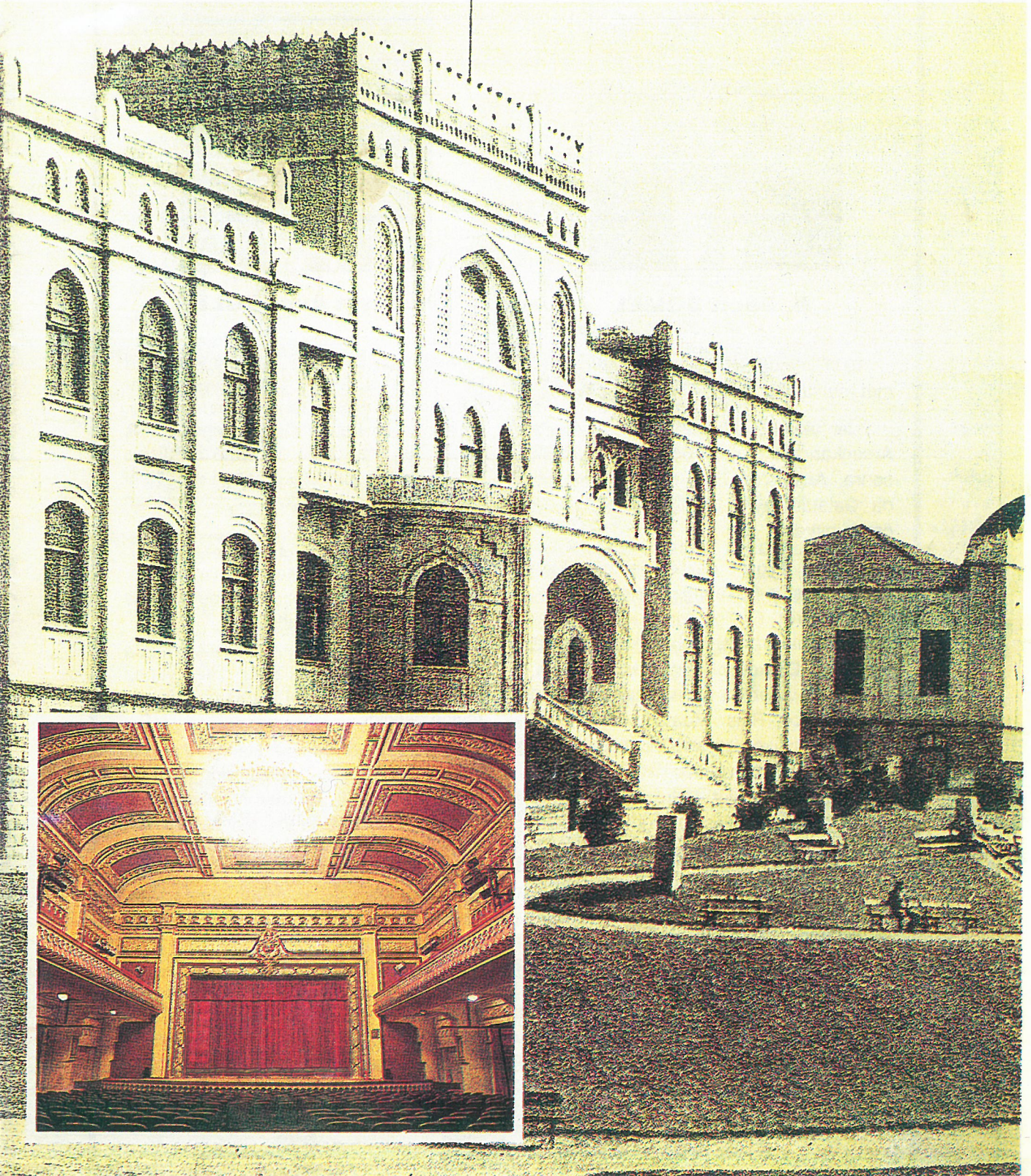
AYLIK DÜŞÜN DERGİSİ

YIL:3

SAYI: 22

ŞUBAT/1996

100.000 TL

ANKARA HALKEVİ ESKİ BİNASI

KURUCU ÜYELERİMİZ

N. Sacit SOMEL

1917 yılında Sivrihisar'da doğdu. Mehmet Muhittin ve Güzide Somel'in oğludur.

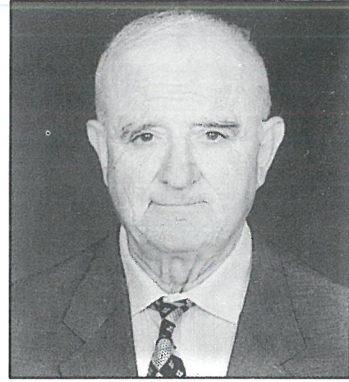
İlk okulu Tarsus'ta bitirdi. Tarsus'a Amerikan Koleji'nde üç yıl okuduktan sonra, Ankara'da Gazi Lisesine, oradan da Galatasaray Lisesine nakletti. Liseyi orada bitirdi.

Siyasal Bilgiler Fakültesini bitirdikten sonra Dışişleri Bakanlığı'na girdi. 1947 yılında Beyrut Elçiliği İkinci katibi, 1951 Konsolosluk Dairesi Şube Müdürü, 1953 New York Başkonsolosluğu'nda Konsolos, 1958 Adis Abeb'da Maslahatgüzar, 1960 İkinci Daire Reis Muavini, 1961 Kopenhag Büyükelçiliği'nde Müsteşar, 1970 Hannover Başkonsolosu, 1974 Çok Taraflı Kültürel İlişkiler Dairesi Reisi, 1978 Düsseldorf Başkonsolosluğu'nu tedvire memur Elçi görevlerinde bulundu.

1982 yılında kendi arzusu ile emekli olan N. Sacit Somel, İngilizce, Fransızca ve Almanca bilmektedir.

"Almanya'da Türk İşçileriyle İçişçe" adlı bir kitabı vardır.

Evli ve üç çocuk babasıdır. Halen eşiyle Ankara'da yaşamakta, ara sıra da Cumhuriyet Gasetesine yazılar yazmaktadır.

Hüseyin Avni GÜLER

Atatürkçü Düşünce Derneği kurucusu Hüseyin Avni Güler, 1926 yılında Kahramanmaraş'ın Elbistan İlçesi'nde doğdu. H. Ahmet ve Fatma Güler'in oğludur. İlk okulu ve orta okulu Elbistan'da, liseyi Konya Askeri Kuleli'de bitirip Harb Okulu'na girdi. 1948 yılında Harb Okulu'ndan mezun oldu.

Hava Yüzbaşı'sı rütbesi ile 1960 yılında yapılan 27 Mayıs Devrimi'ne katıldı. Hava Kuvvetleri'nin birçok kademesinde önemli görevlerde bulundu.

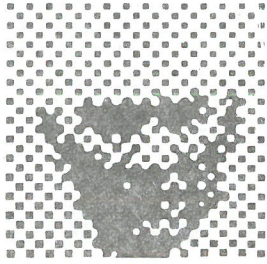
Hava Kıdemli Albay iken, 1974 yılında kendi isteği ile emekli oldu. 1977 yılında Turizm Bakanlığı Özel Danışmanlığı görevine getirildi.

Güler, 1983 yılında Halkçı Parti'nin kurucu üyeleri arasında yer aldı. Aynı tarihte Halkçı Parti, İstanbul Milletvekili seçilerek, TBMM'ne girdi. TBMM'inde başarılı çalışmalar yaptı.

1987 yılında TBMM'ndeki yasama görevi sona eren Güler, 1989 yılında, Atatürkçü Düşünce Derneği kurucuları arasında yer aldı.

1991 yılında 27 Mayıs Milli Devrim Derneği Genel Başkanlığı görevine seçildi. 1996 yılında Atatürkçü Düşünce Derneği Ankara Yenimahalle Şubesi Başkanlığı'na getirildi.

İngilizce dilini bilen Güler, evli 2 çocuk babasıdır.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ

SAHİBİ

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ ADINA
M. SUPHİ GÜRSOYTRAK
(GENEL BAŞKAN)

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
MEHMET ALDAN

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
MAZHAR EYLEM ŞİMŞEK

BASIN VE YAYIN KOORDİNATÖRÜ
SEHER YILDIRIM
(GENEL SEKRETER)

YAYIN KURULU
NURZEN AMURAN
Av. ARIF ÇAVDAR
OĞUZ ERMUMCU
JÜLİDE GÜLİZAR
Em.Gn. CELİL GÜRKAN
Prof.Dr. ÖZER OZANKAYA
Prof.Dr. SÜLEYMAN ÇETİN ÖZOĞLU
EMRULLAH ÖZER
Em.Gn. ABDULLAH ÖZTEKİN
GÜLTEKİN SÖYLEMEZOĞLU
GÜRBÜZ TÜFEKÇİ
ORHAN VELİDEDEOĞLU

VERİ TOPLAMA VE REKLÂM GRUBU
NEVİN ALTINTAŞ, NEVİN BALTA,
AHMET KAHRAMAN, VEYSEL YILMAZ

İLETİŞİM ADRESİ
G.M.K. BÜLVARI NO: 7/3
KIZILAY 06640 ANKARA
TEL-FAKS: (0-312) 419 24 26, 419 48 24-25

DERGİ HESABI
POSTA ÇEKİ - 105906 ANKARA

TASARIM VE UYGULAMA
ENGİN YAYINLAR - 346 73 46

MONTAJ
ÖZGE REPRO - 310 77 72
BASKI
TEKİŞİK YAYINCILIK A.Ş. - 310 77 72
ISSN - 1300-4204

İÇİNDEKİLER

AYIN YORUMU

M. Suphi GÜRSOYTRAK..... 2

SESLENİŞ

Uğur MUMCU 3

LÂİKLİK İLKESİ

Turhan OLCAYTU..... 4

TEMSİL KURULU'NUN İLK DURAĞI KAYSERİ

Mehmet ALDAN 6

TÜRKİYE'DE İNSAN EROZYONU

Şinasi ÖZDENÖĞLU 8

HALKEVLERİ

..... 9

MUMCU VE AKSOY UNUTULAMAZ

..... 10

İLİM VE FEN

A. Hayrettin KALKANDELEN 12

ŞİİR KÖŞESİ

..... 13

PARTİLERİN SEÇİM BİLDİRGELERİ,

EĞİTİM SİSTEMİMİZ VE ÜNİVERSİTELERİMİZ

Mustafa ALTINTAŞ..... 14

ATATÜRK VE GERÇEK DEMOKRASİ

Ayyuk ERENBERK 18

SİYASAL VE EKONOMİK MAFYA

Mehmet UĞURLU 20

PROF. AKSOY'U ANITMEZARI'NIN BAŞINDA

SAYGIYLA ANDIK 21

THK BAŞKANI PROF.DR. ATILLA TAÇOY'LA SÖYLEŞİ

Nevin BALTA 23

ADD, MUMCU'YU ÖLÜMÜNÜN 3. YILINDA

BİR PANNELLE ANDI..... 27

MUMCU ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

Zeliha DOĞAN YEŞİL 32

BİR DEVRİM ŞEHİDİ KUBILAY

İlhan ÖNER..... 33

ATATÜRKÇÜLÜK VE GENÇLİK

Süreyya ERYAŞAR 34

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCEYE SAHİP ÇIKANLAR

HIZLA ÇOĞALIYOR 35

HALKIMIZ MUMCU'YU ÖLÜM YILDÖNÜMÜNDE ANDI

DEMOKRASİ DEDİĞİMİZ 36

Serkan AKSÜYEK..... 37

EĞİTİMCİ HÜSEYİN HÜSNÜ TEKİŞİK'İN

ONUR BELGELERİ 38

TÜRKİYE AB İLİŞKİLERİ VE

GB KONULU AÇIK OTURUM 39

GENÇ ŞAİRLERDEN SEÇMELER..... 42

ANNELEİN EN BÜYÜĞÜ ZÜBEYDE HANIMI ANDIK..... 43

ADD ANKARA MERKEZ ŞUBESİ GENEL KURULU YAPILDI...44

ADD NİĞDE ŞUBESİNDE ŞİİR VE

KOMPOZİSYON YARIŞMASI..... 45

ATATÜRK GENÇLİĞİ

Onur ÇENGELCİ 46

ATATÜRKÇÜ RESSAM YURDANUR ÖZDİNÇ..... 47

AYIN YORUMU

M. Suphi GÜRSOYTRAK
ADD Genel Başkanı

Şubat ayı ülkemiz açısından oldukça dağdağalı geçmekte. Yunanistan'ın, Türkiye aleyhine nasıl, sürekli fırsat kolladığına, koşulların oluştuğuna inandığında hemen derhal harekete geçtiğine İkiizce (KARDAK) dosyası nedeniyle bir kere daha tanık olduk. "Su uyur düşman uyumaz" atasözünde ifade edildiği gibi, İkiizce dosyası, Yunanistan'ın milli hedefler doğrultusunda ne derece önceden planlı ve hazırlıklı olduğunu gözler önüne çıkarırken "Türkiye'nin de o derece plansız ve hazırlıksız olduğunu ortaya koymuştur. Nitekim, 6 Şubat 1996 tarihli basından öğrendiğimize göre, Türkiye'nin devlet arşivinde bulunmadığını yeni fark ettiği, Ege Denizi'nden adacık ve kayalıkların hukuki statüleri ile ilgili belge ve uluslararası anlaşmalar İngiltere ve İtalya'dan istenmiş olması bunun açık bir delilidir.

Oysa Hükümetlerin ve Devlet görevlilerinin 1974'te yapılan Kıbrıs Barış Harekati'yla birlikte, bir daha hazırlıksız ve tedbirsiz yakalanmamak koşuluyla tamamen uyandıklarını zannediyorduk. Yunanistan'ın bağımsızlığını kazandığı 1821 yılından bu yana, Türkiye'nin her zor duruma düşmesinden yararlanarak, devamlı şekilde, Türkiye'den toprak alarak (Deniz ve Hava sahaları dahil) genişlediğini ve bugünkü büyüklüğüne ulaştığı her Türkün bilmesi gereken tarihi bir gerçektir.

Türkiye açısından diğer çok önemli bir olayda, tüm Arap ülkelerinin su hakları bahanesiyle (Fırat-Dicle) konusunda, Suriye ve Irak'ın yanında Türkiye'ye karşı açıkça cephe almış olmalarıdır. Bu konuda İsrail'in de Arap ülkelerinin yanında yer aldığı dikkatten kaçmamaktadır.

Esasen Körfez Savaşından önce Pentagon'da ve denetimlerindeki "Tink-Tank" (Düşünce üretim grubu) kurumlarınca üretilen strateji çalışmalarında Su yüzünden Türk-Arap savaşı çıkacağı sürekli işleniyordu. Irak'ın Kuzeyi'nde oluşturulmaya çalışılan uydu "Kürt devleti" çalışmaları da dikkate alındığında, Güney ve Güney-doğu bölgemiz de Potansiyel

bir tehlikenin varlığı ve büyüklüğü, ulusca bu konuda da ne kadar dikkatli olmamız gerekliliğine işaret etmektedir.

Ayrıca, gerek İsrail'li işadamlarının, gerekse bazı Batılı ve Arap işadamlarının GAP yöresinde, özellikle toprak almaya ve iş kurmaya çalışmaları da oldukça dikkat çekici faaliyetler olarak görülmektedir.

Yunanistan-PKK-Irak-Suriye işbirliği, İran'ın gerek Kuzey Irak'a soktuğu Bedir Alayları, gerekse yalanan silah ve cephane yüklü TIR'ları, silahların ait olduğu ülkeler de dikkate alındığında, çevremizdeki açık ve gizli işbirliğini ve boyutlarını göstermesi bakımından, önemle üzerinde durulması gereken diğer bir ulusal konu olduğu kanısındayız.

Kaçırılan "Avrasya feribotu" olayı, İslâmcı-Tarikatçı gelişmelere devletçe göz yumulmasının, yalnız rejime karşı oluşturduğu tehlike bakımından değil, aynı zamanda komşularımızla ve diğer uluslarla siyasi ilişkilerimizi ne ölçüde tehlikeye sokabileceği, Devleti istemediği bir yöne doğru zoraki sürükleyebileceği gibi ekonomik ilişkileri de nasıl kökten tahrip edebileceğini göstermiştir.

Yurt içinde paralı eğitime bir ölçüde haklı olarak tepki gösteren öğrencilerimizin eylemleri ve aralarına sızan provakatörlerin bu olayları, anarşiye, dönüştürmeye nasıl gayret ettiklerini gözler önüne koymuştur. İlgililerin bütün uyarılarına rağmen bazı güvenlik elemanlarının vatandaşlara, öğrencilere ve medya mensuplarına karşı hala sert davranışlarına devam ettiklerini gözler önüne çıkarmıştır. Hükümet boşluğundan istifade eden bazı esnaf, tüccar ve sanayicinin fiyatları devamlı tırmandırmalarının yarattığı hayat pahalılığı ve yüksek dengesiz vergiler, işsizlik, vatandaşın canından bezdirmiştir.

Yukarıda bir kısmını belirtmeye çalıştığımız, Devletimiz ve Halkımız için tehlikeli ve bunaltıcı olayların temelinde, 24 Aralık seçimlerinden bu yana güçlü bir hükümetin kurulamamış olmasının çok büyük etkisi olduğu kanısındayız.

S e s l e n i ş

Uğur
MUMCU

Dağ gibi karayağız birer delikanlıydık. Babamız, sırtında yük taşıyarak getirirdi aşımızı, ekmeğimizi.

Arabalar şırıl şırıl ışıklarıyla caddelerden geçerken bizler bir mumun ışığında bitirdik kitaplarımızı. Kendimiz gibi yaşayan binlerce yoksulun yüreğini yüreğimizde yaşayarak katıldık o büyük kavgaya. Ecelsiz öldürüldük. Dövüldük, vurulduk, asıldık.

Vurulduk ey halkım, unutma bizi...

Yoksulluğun bükemediği bileklerimize çelik kelepçeler takıldı. İşkence hücrelerinde sabahladık kaç kez. İsteseydik, diplomalarımızı, mor binlikler getiren birer senet gibi kullanırdık. Mimardık, mühendistik, doktorduk, avukattık. Yazlık kışlık katlarımız arabalarımız olurdu. Yüreğimiz, işçiyle birlikte attı. Yaşamımızın en güzel yıllarını birer taze çiçek gibi verdik topluma. Bizleri yok etmek istediler hep. Öldürüldük ey halkım, unutma bizi...

Fidan gibi genç kızlardık. Hayat, şakırdayan bir şelale gibi akardı gözbebeklerimizden. Yirmi yaşında, yirmi bir yaşında, yirmi iki yaşında, işkencecilerin acımasız ellerine terk edildik. Direndik küçücük yüreğimizle, direndik genç kızlık gururumuzla. Tükürülesi suratlarına karşı bahar çiçekleri gibi, taptaze inançlarımızı fırlattık boş birer eldiven gibi. Utanmadılar insanlıklarından, utanmadılar erkekliklerinden. Hücrelere atıldık ey halkım, unutma bizi...

Ölümçül hastaydık. Bağışsakarımız düğümlemişti. Hipokrat yemini etmiş doktor kimlikli işkencecilerin elinde öldürüldük acınmaksızın. Gece linliklerimizin ütüsü bozulmamıştı daha. Cezavlelerine kilitlenmiş kocalarımızın taptaze duygularına, birer mezar taşı gibi savrulduk. Vicdan sustu. Hukuk sustu. İnsanlık sustu.

Göz göre göre öldürüldük ey halkım, unutma bizi...

Kanserdik. Ölüm, her gün bir sinsi yılan gibi dolaşıyordu derilerimizde. Uydurma davalarla kapattılar hücrelere. Hastaydık. Yurtdışına gitseydik kurtulurduk belki. Bir buçuk yaşındaki kızlarımızı öksüz bırakmazdık. Önce, kolumuzu, omuz başından keserek, yurtseverlik borcumuzun diyeti olarak fırlattık attık önlerine. Sonra da, otuz iki yaşında bırakıp gittik bu dünyayı, ecelsiz.

Öldürüldük ey halkım, unutma bizi...

Giresun'daki yoksul köylüler, sizin için öldük. Ege'deki tütün işçileri, sizin için öldük. Doğu'daki

topraksız köylüler, sizin için öldük. İstanbul'daki, Ankara'daki işçiler, sizin için öldük. Adana'da, parampaşa elleriyle ak pamuk toplayan işçiler, sizin için öldük.

Vurulduk, asıldık, öldürüldük ey halkım, unutma bizi...

Bağımsızlık, Mustafa Kemal'den armağandı bize. Emperyalizmin ahtapot kollarına teslim edilen ülkemizin bağımsızlığı için kan döktük sokaklara. Mezar taşlarımıza basa, basa, devleti yönetenler, gizli emirlerle başlarımızı ezmek, kanlarımızı emmek istediler. Amerikan üsleri kaldırılсын dedik, sokak ortasında sorgusuz sualsiz vurdular. Yirmi iki yaşlarındaydık öldürüldüğümüzde ey halkım, unutma bizi...

Yabancı petrol şirketlerine karşı devletimizi savunduk; komünist dediler. Ülkemiz bağımsız değil dedik; kelepçeyle geldiler üstümüze. Kurtuluş Savaşı'nda emperyalizme karşı dalgalandırdığımız bayrağımızı daha da dik tutabilmekti bütün çabamız. Bir kez dinlemediler bizi. Bir kez anlamak istemediler. Vurulduk ey halkım, unutma bizi... Henüz çocukluğumuzu bile yaşamamıştık. Bir kadın eline değmemişti ellerimiz. Bir sevgiliden mektup bile almamıştık daha. Bir gece sabaha karşı, pranga vurulmuş ellerimiz ve ayaklarımızla çıkarıldık idam sehpalara. Herkes tanıktır ki korkmadık. İçimiz titremedi hiç. Mezar toprağı gibi taptaze, mezar taşı gibi dimdik boynumuzu uzattık yağlı kementlere.

Asıldık ey halkım, unutma bizi...

Bizi öldürenler, bizi asanlar, bizi sokak ortasında vuranlar, ağabeyimiz, babamız yaşlarındaydılar. Ya bu düzenin kirli çarklarına ortak olmuşlardı ya da susmuşlardı bütün olup bitenlere. Öfkelerini bir gün bile, karşısındakilere bağırmamış insanların gözleri önünde, öldürüldük. Hukuk adına, özgürlük adına, demokrasi adına, Batı uygarlığı adına, bizleri, bir şafak vakti ipe çektiler.

Korkmadan öldük ey halkım, unutma bizi...

Bir gün mezarlarımızda çiçekler açacak ey halkım, unutma bizi... Bir gün sesimiz hepinizin kulaklarında yankılanacak ey halkım, unutma bizi.

Özgürlüğe adanmış bir top çiçek gibiyiz şimdi, hep birlikteyiz ey halkım unutma bizi, unutma bizi, unutma bizi...

(25.8.1975 Tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nden)

Turhan OLCAYTU
E. Tümg.

ASELSAN Yön. Kurulu
Başkan Vekili

L â i k l i k İ l k e s i

Toplumlar, yakınçağ'dan itibaren bir yandan **millileşirken** diğer yandan da **lâikleşmişler** ve ancak bu suretle modernleşebilmişlerdir.

Bu kadar önemli olan laiklik, özellikle 1980'li yıllardan sonra en çok tartışılan, en az anlaşılan ve çok çarpıtılan bir konu olmuştur. Lâikliğin en sade tanımı: **"Din ile ilgili olmayan devlet ve dünya işlerini dinsel görüşlerden, dinsel kişi ve kurumların otoritelerinden arındırarak devlet yönetimini bağımsız bir hale getirmektir."**

Lâiklik, Türk ulusal yaşantısına uyarlanırken doğal olarak cemaat ve ümmet anlayışından ulusçuluk bilincine ulaşmayı sağlamıştır. Ancak bundan sonradır ki, Devlet, **"ulusal egemenliğe dayalı demokratik bir öze"** kavuşturulmuştur.

Lâiklik ilkesi, TC Devletinin kurucusu Atatürk'ün bütün ilke ve inkılaplarının özünü ve temel felsefesini oluşturur. Lâiklikten verilecek ödün, Türk Ulusunun çağdaşlaşmaya attığı köprüye konulmuş bir dinamit gibidir.

Lâiklik; dinsizlik, din düşmanlığı ya da dini görmezlikten gelme demek değildir. Lâiklik; değiştirilmesi ve tartışılması mümkün olmayan yasaların yerine ulusal iradeye dayanan ve günün gelişen ihtiyaçlarına göre devamlı **değiştirilebilen yasalarla** toplumun yönetilmesi demektir.

Türkiye'de din özgürlüğü yokmuşcasına yaygara koparanlar, aslında lâikliğe son vererek (ya da iyice sulandırarak) şeriat devletini kurmak isteyenlerdir.

Şeriat deletinde (teokrasi'de) toplum; kaynağı ilahi kudrete ve iradeye dayandırılan bir hukuk sistemiyle yönetilir. İlahi kudretin kurumlaşarak cismanileştiği (somutlaştığı) böyle bir devletin dinsel hukuk sistemi ve gücü ise değiştirilemez ve eleştirilemez niteliktedir. Bunun örnekleri şeriatla yönetilen devletlerde görülmektedir. Teokrasinin anladığı demokrasi budur.

Şeriat devletlerinde hukuki düzenlemeleri, din bilgisini oldukları farz ve kabul edilen kişiler yapar. Bu kişiler, çeşitli mezheplere (ehli sünnet/şia) ve bu

mezheplerin alt dallarına bağlı bulunan birçok tarikatların çeşitli hukuk (fıkıh) anlayışlarına sahip olan kişilerdir. Bu kişiler, İslâmi hukuk kurallarını, kendi yorumlarına göre düzenlerler. Uygulamaya bakıldığında İslâm aleminde mevcut bulunan mezhep ve hatta alt tarikatlar sayısınca değişik inanç ve şeriat hukuku mevcuttur. Teokrasinin, ulusal iradede anladığı budur. (Pakistan, İran, Suudi Arabistan ve diğerlerinde olduğu gibi.)

Lâik düşünce ülkemizde mezhepler arası çatışma ve sürtüşmeleri ortadan kaldıran ve ulusal birliğimizi sağlayan en önemli bir faktördür.

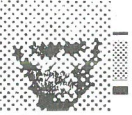
Kur'an ayetlerini tasnif eden din bilginleri bunları genellikle üç bölüme ayırmışlardır. Bunlar; 1. iman ve inanç, 2. ibadet, 3. muamelat'dır.

Bu bölümlerden ilk ikisi (iman ve inanç ile ibadet) lâikliğin ilgi alanının tamamen dışında kalmaktadır. Muamelât ise dinin, devlet yönetimine ve toplumun sosyal düzenine müdahalesini düzenleyen hukuki yaptırım gücü olup dogma değildir. İslâm'da tek dogma vardır o da kelime-i şahadettir.

Kur'an ayetlerinin doğuşu sırasında ve sonrasında Peygamberimizin söylediği "hadisler" ve Peygamberimizin işlemleri ve eylemleri olan "sünnetler", Kur'an ayetlerine bir tür açıklık ve yorum getirmiştir. Böylece İslâm hukukunun esasını bu üç kaynak (Kur'an, hadis ve sünnet) teşkil etmiştir.

İslâmiyet Necet çölünden taşarak imparatorluk olmaya başladığı dönemlerde Müslümanlığı kabul eden çeşitli kavimler, kendi örf ve gelenekleriyle kültürel yapılarına göre Kur'anı, değişik anlayışla algılamış ve yorumlamışlardır. İslâmiyetteki çeşitli mezhep ve tarikatlar hep bu değişik yorumların birer ürünü olmuş ve dolayısı ile "muamelat hükümleri" de değişik şekillerde uygulanmıştır. Şeriat devletlerinde "hukukun üstünlüğü, hukukun genelliği ve vatandaşın kanun önünde eşitliği" ilkelerinin uygulanması hiçbir zaman mümkün olmamıştır.

Tanzimat Ferman'ından (1839) sonradır ki, Osmanlı hukuk düzeni kısmen yeniden yapılandırılmaya çalışılarak 1869'da **"Mecelle"** denilen

(Medeni Kanun sayılabilecek) geniş kapsamlı 1851 maddelik bir kanun yapılmıştır. Mecelle'de örfi, şer'i ve kısmen lâik hükümler de vardır.

Atatürk'ün hukuk alanında yaptığı inkılaplarımızla yeniden düzenlenen Türk hukuk sistemi tarihsel gelişmelerin doğrultusunda gerçekleştirilen çağdaş bir sistemdir. Türk Medeni Kanununun ve diğer ana kanunların, İslâmın özüne uymayan hükümleri de mevcut değildir.

Lâikliği, sadece "**din işlerinin dünya işlerinden ayrılması**" diye tanımlamak konuyu dar bir çerçeveye hapsetmek olur. Lâikliğin, akılcılığa ve özgür düşünceye yönelik kavram ve kapsamı, bu tanımla fazlasıyla aşmaktadır. İslâmiyette, akli olmayan dininin de olmayacağı hükmü vardır. O halde "**inancın akla baskı yapması**", ya da "**inancın akla egemen olması**" İslâmın özüne aykırıdır.

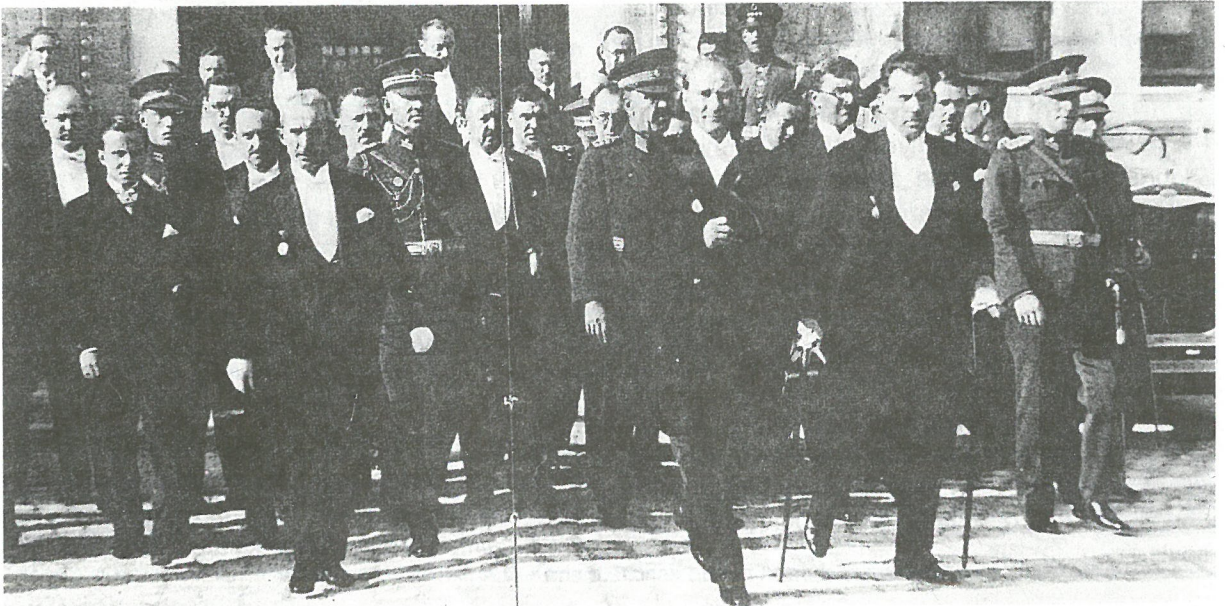
Lâik düzende herkes, Allah'ına istediği gibi inanmakta serbesttir. Herkes dini inanç ve kanaat özgürlüğüne sahiptir. İbadet, dini ayin ve törenler serbesttir. Kimse ibadete, dini inanç ve kanaatlarını açıklamaya zorlanamaz, dini inanç ve kanaatlerinden dolayı kınanamaz ve suçlanamaz. Kimse devletin sosyal, ekonomik, siyasal veya hukuki temel düzenini kısmen de olsa din kurallarına dayandıramaz, siyasal veya kişisel çıkar yahut dini duyguları yahut dince kutsal sayılan şeyleri istismar edemez ve kötüye kullanamaz (**Anayasa, Madde 24.**)

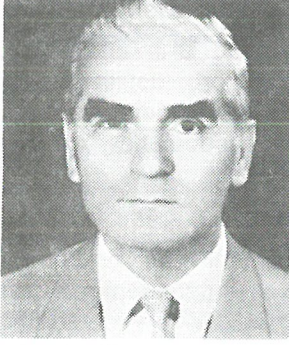
Hiç kimse anayasal hak ve özgürlükleri dil, ırk, din ve **mezhep** ayrımını yaratmak veya **sair** herhangi bir yoldan bu kavram ve görüşlere dayanan bir devlet düzeni kurmak amacıyla kullanamaz (**Anayasa, Madde 14**)

Bu anayasa maddeleriyle hiçbir şekilde oynanmamalıdır. Değiştirilecek ya da kaldırılacak bir cümle, devletin lâik yapı taşlarından birini yerinden oynatır. Anayasamıza göre devlet bir dini koruyamayacağı gibi, din aleyhtarlığını ya da dinsizliği de telkin edemez. Bu nedenlerle, "**devletin dini olmaz**".

Laiklik, aynı zamanda özgür düşüncenin ve akılcı özgür düşünebilmenin de ortamını yaratır. Beyin dokuları Marxist ya da teokratik rejim hayalleriyle örülmüş kimseler, bu ideolojilerin saplantılarıyla koşullandırılmış olacaklarından dolayı, akıllı olsalar bile, sosyal, ekonomik, politik ve sınıfsal konulara özgür akılcı bir gözle, tarafsız olarak bakamazlar. Lâiklik, bireyin dinsel yaşam ve duygularıyla asla çatışmaz. Onun çatışması, "**Cismanileşmiş din egemenliği**" ile olur. Cismanileşmiş deyiminden: örgütlenmiş, kurumsallaşmış bir dinsel egemenlik erkinin hukuki yaptırım gücüyle donanmış olması anlaşılmalıdır. O halde lâikliğin asıl konusu, hukuk alanı yani İslâmiyet'te de daha başlangıcından itibaren değişikliklere uğrayarak uygulanagelen "**muamelat**" alanı ile ilgilidir.

Şeriat devletini isteyenler, kamu yönetimini tamamen dinsel otoritenin eline vermeyi; ulusal egemenliği ve ulusal iradeyi, ulusun elinden alarak dinsel bir kurumun eline vermeyi; demokrasiyi ortadan kaldırmayı; dinsellikle uyuşmadığı kanısında oldukları her düşünceyi; insan haklarını, kişisel hak ve özgürlükleri (giyim, kuşam, yeme, içme, evlenme, boşanma, miras, ölçü, tartı vb. gibi) ve daha nice yaşam koşullarını İran'a veya Suudi Arabistan'a benzer bir tarzda yönetmeyi isteyenlerdir.

TEMSİL KURULU'NUN İLK DURAĞI KAYSERİ

Mehmet ALDAN
ADD Kurucu Üyesi

Vatanı kurtarmak için 19 Mayıs 1919'da Sam-sun'a çıkan Mustafa Kemal Paşa, Sivas Kongresi'nden sonra Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti Heyet-i Temsiliyesi'ni (Temsil Kurulu'nu) Ankara'ya nakletmeyi kararlaştırmıştı.

Yanında H. Rauf (Orbay), Mazhar Müfit (Kansu), Hüsrev (Gerede), Dr. Refik (Saydam), Hakkı Behiç, Yaver Cevat Abbas (Gürer), Muzaffer (Kılıç) olduğu halde 19 Aralık 1919'da Kayseri'ye hareket etmiştir.

Mustafa Kemal Paşa'nın şehirlerine geleceğini öğrenen Kayserililer, Çifte Kümbetlere kadar yolun iki yanını doldurmuş, yüzlerce atlı O'nu daha uzaklardan karşılamak için erken saatlerde yollara düşmüştü. Akşama doğru otomobiliyle Çifte Kümbetlere gelen Mustafa Kemal Paşa, burada arabadan inmiş, yol boyunca sıralanan halkı selamlayarak şehre girmiştir. Halk coşkun gösterilerde bulunmuş, kurbanlar kesilmiştir.

Mustafa Kemal Paşa, Kayseri'nin en gösterişli konağı olan İmamzade Raşit Ağa'nın evinde konuk edilmiştir. Bir kısım arkadaşlar henüz Kayseri'ye ulaşamadığından Paşa akşam yemeğini, onların gelmesinden sonra, ancak gece yarısına doğru yemiştir.

20 Aralık 1919 Cumartesi günü, Mustafa Kemal Paşa, Valiliği ve belediyeyi ziyaret etmiş, Raşit Efendi Kütüphanesi'nde toplanan şehir ileri gelenleriyle ve din adamlarıyla bir toplantı yapmıştır. Memleketin uğradığı haksızlığı ve milletçe izlenmesi gereken yolu belirtmiştir. Aynı gün Kayseri İhtiyat ve Zabitan Cemiyeti merkezini de ziyaret ederek cemiyet mensuplarının çalışmalarından memnun olduğunu açıklamıştır.

21 Aralık 1919 Pazar günü, Temsil Kurulu adına Kayseri halkına bir bildiri (beyanname) yayımlamış ve bunda, ziyaretten kaynaklanan duygu ve düşüncelerini dile getirmiştir. Dili sadeleştirilen bildiri şöyledir:

"Anadolu'nun iktisadi hayatında sonsuz bir yüksek yeri olan Kayseri'nin Temsil Heyeti'ne açtığı samimiyet ve kardeşlik kucakları o kadar sıcak, o kadar gönül okşayıcı oldu ki, muhterem Kayserililere açık bir minnet ve şükran diliyle hitap etmeye lüzum gördük.

Kadın, erkek, çocuk bütün millet fertlerinin genel bir coşku ve kaynaşma ile gösterdiği sevgi ve samimiyet, Temsil Kurulu'nu oluşturan naçiz fertlerin şahıslarında, istisnasız her kalbin birleşmiş ve her kuvvetli şahsiyetin anlaşmış ve kaynaşmış bulunması cihetiyle çok değerli ve yüce niteliktedir.

Kurul, etrafında her çehrede ve her Türkten taşan sevgi ve samimiyet seli içinde, hayatını adamış olduğu çalışmaların milli emellere dayandığını görmekte mutlu ve memleket bütünlüğünün tek emeli ve milletin ilk ve son kurtuluş ve selamet çaresi olan bu birlikten umutlu oldu. Bu duygularla milli amaca, daha çok güç ve dayanıklılık ile yürümek için milletin azim ve imanına dayandığını hissederek müteşekkirdik kaldık.

Anadolu'nun kalbi heyecanına, seyahatimizin ilk merhalesinde, Kayseri'de temas ettik. Bu temasın bıraktığı saygı ve bağlılık hatırasını ve şahsen duyulanmış olduğumuz kardeşlik ve nezaket gösterilerinin doğurduğu şükran duygularını ömrümüz oldukça saklayacağız.

Amacımıza kuvvetle bağlılığın yüreklerimize verdiği iftihar duygularıyla seyahatimize devam ederken arkamızda Anadolu'nun bütün vatanseverlik heyecanını benliğinde en güzel temsil ve tecelli ettirmiş kuvvetli, zeki, güçlü, samimi bir çalışma merkezi bulunduğunu daima düşünerek iftihar edeceğiz.

Bu duyguları ve iftihar hislerini bize verdiğinden dolayı Kayseri'nin muhterem ahalisine teşekkürümüzü açık olarak sunar ve amaca yönelik çalışmalarda daima yürekten bağlı kalarak veda ederiz."

Gazi Mustafa Kemal Paşa, Cumhurbaşkanı olarak Kayseri'yi 12 Ekim 1924 tarihinde, eşi Latife Hanımla birlikte ziyaret etmiş, yine halkın coşkun gösterileriyle karşılanmıştır. Geceyi Kayseri'de geçirmiş, ertesi günü hatıra defterine şunları yazmış ve eşiyle birlikte imza etmiştir.

"Kayseri Lisesi'ni, müdürüyle, muallimleriyle, bütün talebeleriyle Cumhuriyet'in ateşli, feyizli bir ocağı bulduk."

Cumhurbaşkanı ve beraberindekiler, 15 Ekim günü Kayseri'den Yozgat'a hareket etmişlerdir.

Atatürk, 20 Eylül 1928 tarihinde, Başbakan İsmet Paşa ile birlikte üçüncü kez Kayseri'ye gelmiştir. Belediye bahçesine bir kara tahta koydurarak halkı yeni yazı üzerine imtihan etmiştir. Bu arada bir vatandaşın, yeni yazıyı on günde söktüğünü söylemesi üzerine İsmet Paşa'ya: **"Bak İsmet, on günde öğrenmiş"** diyerek memnunluğunu belirtmiştir.

Atatürk, Serbest Cumhuriyet Fırkası'nın kapanmasından sonra 17 Kasım 1930 tarihinde, İçişleri Bakanı Şükrü Kaya ve bir kısım Milletvekilleriyle bir yurt gezisine çıkmış, 18 Kasım günü Kayseri Lisesini ziyaret etmiş, derslere girmiş, dil ve tarih konularında konuşmalar yapmıştır. Akşama doğru Halk Fırkası'nda Kayserililerle görüşen ve onların

derdlerini dinleyen Atatürk, geceyi trende geçirmiş ve ertesi günü Sivas'a hareket etmiştir.

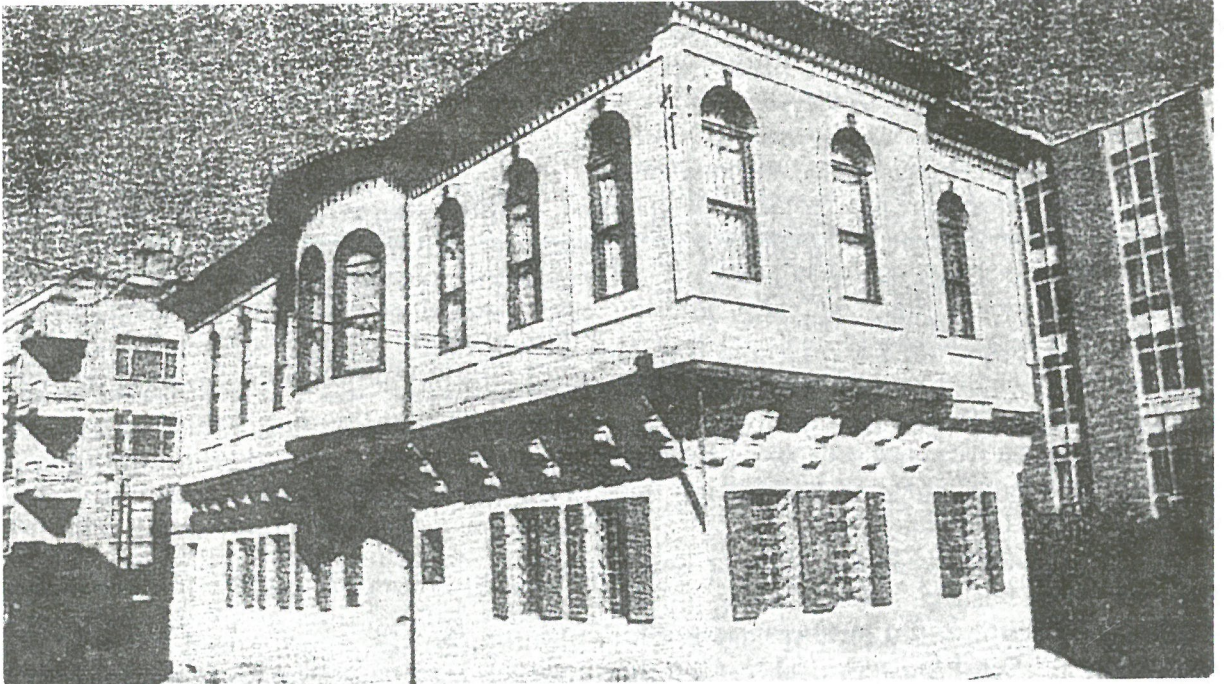
Atatürk, Kayseri'ye son olarak 4 şubat 1934 Pazar günü trenle gelmiş ve Vali Konağına konuk edilmiştir. Yemekten sonra düzenlenen fener alayını balkondan seyretmiş, gençlere teşekkür etmiştir.

Ertesi günü Uçak Fabrikasını gezmiş, Talas'ta yenen öğle yemeginden sonra, Hunat Hatun Medresesi'ndeki müzeyi ve Mimar Sinan Camiini ziyaret etmiştir. Kayseri'de gördüğü imar hareketlerinden dolayı Vali Nazmi Toker'e memnunluğunu belirtmiş ve aynı gün Niğde'ye hareket etmiştir.

Atatürk'ün 19 Aralık 1919'da, Kayseri'ye ilk gelişinde kaldığı İmamzade Raşit Ağa Konağı, kesme taşlardan yapılmış, sivil mimarlık özelliklerini taşıyan iki katlı bir binadır. 19. yüzyılın ikinci yarısında yapılan bu binanın tavanı ahşap işlemelidir.

Konak, 1976 yılında tarihi eser olarak tescil edilmiş ve 1978 yılında Kültür Bakanlığı'na kamulaştırılmıştır. 1983 yılında restorasyon çalışmaları bitirilmiş ve Atatürk Evi ve Müzesi olarak hizmete açılmıştır.

Kayseri, Temsil Kurulu'na ilk kucak açan ve Atatürk'ün şükranını kazanan ilimiz olarak ne kadar övünse yeridir.

Kayseri'de Atatürk'ün, 1919'da kaldığı Raşit Ağa Konağı. Konak bugün Atatürk Evi ve Müzesi olarak hizmet veriyor.

TÜRKİYE'DE İNSAN EROZYONU

Şinasi ÖZDENOĞLU

Doğadan ve insandan daha güvenli ve sürekli kaynak yoktur.

Her ikisi de kendisini yeniler ve böylece sonsuzluğa doğru güç kazanır. Ama ne gariptir ki; hem doğayı, hem de insanı tahrip eden, yine insanın kendisidir.

İnsanın insanı yıpratması, ezmesi ve safdışı bırakması, doğayı tüketmesinden de önemlidir. Çünkü, ülkelerin ve tüm insanlığın güvencesi olan seçkin değerler, toplumları yüceltecek yaratıcı potansiyel böylelikle elenir onların yerini kişiliksiz, yeteneksiz, ürkek ve asalak yaratıklar alır.

İşte bu dramatik olay **İnsan Erozyonu**'dur ve bu erozyondan en çok etkilenen ülkelerden biri de, kuşkusuz Türkiye'dir.

GEÇMİŞİN PARLAK ÖRNEKLERİ

Türkiye, geçmişte üstün nitelikte yöneticiler, yetenekli diplomatlar, seçkin Devlet ve siyaset adamları yetiştirmiş bir ülkedir.

İmparatorluk'ta **Enderun**; Devlet'i **Adam**'la donatmak amacıyla kurulmuştur. **Sokullu** ve daha nice o adan yetiştirmiştir. İmparatorluğun çöküşünü Enderun'un kaldırılmasına bağlayan tarih ve siyaset yorumcuları vardır.

Henüz bir sefaret müsteşarı iken, Mehmet Emin Ali Paşa'nın kaleminden çıkan notalara Avrupalı diplomatlar hayranlık duymuş; **Keçecizade Mehmet Fuat Paşa** gibi zarif esprilerini Fransız dilinin incelikleriyle sunabilen, krallar ve çarlar nezdinde güçlü ve etkili kişiliğiyle büyük saygınlık kazanmış bir İmparatorluk dışişleri bakanından, Avrupa basını uzun yıllar söz etmiştir.

Osmanlı Devleti'nin yükseliş dönemindeki güçlü sultanlardan, onların ileriye gören akıllı ve deneyimli vezirlerinden sözaçmaya gerek yok.

Ulusal Kurtuluş Hareketi'ni **Mustafa Kemal Paşa**'yla birlikte başlatıp, başarıya ulaştıran, Devlet'i kuran o **Kurucu kadro** bugün tarih olsa bile; Atatürk ve İnönü dönemlerinin çığır açmış başkanlarını, adları unutulmayan valilerini, müs-

teşarlarını, genel müdürlerini, hatta ikinci sınıf idarecilerini örnek diye anmıyor muyuz?

Halkevleri ve Halkodaları hareketiyle, **Köy Okulları ve Enstitüleri** atılımıyla, **Sıtma ve Frengi savaşıyla**, Türkiye'yi ileri uygarlığın ön saflarına ulaştırmak isteyen ve adlarını unuttuğumuz o yüksek idealin yaratıcı, inançlı, özverili insanları şimdi nerede?

VASIFSIZ İNSAN DEPOSU

İnancımız odur ki; çok partili hayatla başlayan **Partizanlık** ile **Adam Kayırma Hastalığı**; insan erozyonunun başlıca nedenidir ülkemizde..

Oy hesabından başka hedefi olmayan oportünist yönetimlerin eğitimde yaptığı tahribat; yetenekli ve bilgili insan kaynaklarını kurutmuş, Türkiye'yi kısa sürede **Vasıfsız İnsan deposu** haline getirmiştir.

Bugün, bürokrasiden teknolojiye; siyasetten ekonomiye; eğitimden yerel yönetimlere kadar, her kesimde **dışe dokunan adam**'dan yoksun kalmanın bunalımı içindedir Türkiye...

Bırakınız güçlü yönetimi ve yöneticiyi; Türk dilini yanlışsız konuşabilen, okuyup yazabilen kamu görevlisi, parmakla gösterilecek kadar azdır bugün ülkemizde..

Politikada yeteneksiz oligarşiler; işe yarar adamları hizmete yaklaştırmamakta, kıskançlıklarla beslenen ilkel bir yarış, İngiliz filozofu **Hobbes**'un deyişiyle **İnsanı, insanların kurdu** haline getirmekte; politika, dürüst insanların dönüp bakmaya cesaret edemedikleri bir arenaya dönüştürülmektedir. Ve böylece, ülkenin değerlerini hizmet dışına iten çark, başarıyla dönmeye devam etmektedir.

NASIL ÖNLEMELİ?

Hiç bir kötülük, millete hizmet edecek yetenekleri harcamak kadar tehlikeli olamaz. Binbir emekle, masrafla yetmiş değerlerinizi niteliksiz ekiplere harcatırsanız, Devlet'in yükünü kimlere taşıtırsınız? Ülkenin geleceğini hangi beyinlere, hangi ellere teslim edersiniz?

Öyleyse, yapacak ilk iş; yetişmiş olanlara sahip çıkmak ve yenilerini özenle ve tam bir sorumluluk duygusu içinde yetiştirmektir.

Dışarıya akıp giden **beyin göçünü durdurmak**, dışardakileri değerlendirip yurda getirmek ise; Devlet'in değişmeyen, kararlı politikası olmalıdır. Bu yamsalsal konu, gelip geçici siyasal iktidarların terçihine bırakılmamalıdır.

CUMHURBAŞKANI'NIN YETKİSİ

Başta TBMM olmak üzere, Devlet'in ve toplumun kaderi üzerinde etkili ve yetkili kişiler ve kuruluşlar, bu hayati konuya el koymalı, takipçisi olmalıdır.

İktidar Partisi Benim Hükümetim hata yapmaz, her şeyin en iyisini yapar... saplantısından kurtulup, konuyu partilerüstü bir ülke sorunu bilerek, muhalefet partileriyle diyaloga girmelidir.

Öte yandan, Anayasa'nın 103. maddesi gereğince Devlet'e bağlılık ve hizmet andı içmiş ve yine Anayasa'nın 104. maddesiyle en geniş yetkilere sahip Sayın Cumhurbaşkanı'ndan, böylesine hayati bir konuda yetkilerini kullanmasını beklemek, yurttaşların en doğal hakkıdır.

Ülkemizde **İnsan Erozyonu**; gerçekleri görmemekte direnen gözler önünde sürüp gittikçe; iyimser politikacıların sık sık kullandıkları Türkiye'nin parlak geleceği'nden söz etmek mümkün olamaz.

1950'de Kaldırılan Özgün Bir Kurum HALKEVLERİ

Halkevleri, hiç şüphe yok, Cumhuriyet yönetiminin, toplumsal bir ihtiyacın ifadesi olarak kurduğu, özgün kültür ve halk eğitimi kurumları idi.

19 Şubat 1932 tarihinde kurulan Halkevlerinin amacı; halkı eğitmek, Atatürk ilkeleri ve Devrimleri konusunda aydınlatıp bilinçlendirmek, toplum kesimleri arasında kaynaşmayı sağlamak, ulusal duyguyu ve kalkınma istencini güçlendirmek, iyi vatandaş ve iyi insan olmanın ortamını hazırlamaktır. Halkevini, Halkinevi yapmaktır. Böylece Atatürk'ün ölkü edindiği Halk Devleti, Halkın Devleti kısa yoldan gerçekleşmiş olacaktır.

Halkevleri ve Halkodaları, bu amacın gerçekleşmesi uğrunda, her alanda coşkulu bir çalışmada dönemine girdi. Ancak bu dönem, 1946 yılında, çok partili siyasal yaşamın başlamasına kadar sürdürülebildi. Bu tarihten sonra Demokrat Parti Liderleri, Halkevleri Genel Başkanlığı'nın Cumhuriyet Halk Partisi Genel Başkanlığı'na bağlı olması nedeniyle kıyasıya bir eleştiri kampanyasını başlatmış, Halkevlerinin ve halk odalarının merkezle ilişkilerini felce uğratmışlardı. Çalışmalarda belirli bir gevşeme olmuştu.

Demokrat Parti'nin ölçsüz eleştirilerinden kurtulmanın tek yolu vardı: Halkevlerinin, Cumhuriyet Halk Partisi ile yönetsel bağıni koparmak, bu kuruluşları özerk kamu kuruluşları durumuna getirmek...

Cumhuriyet Halk Partisi iktidarı da aynı görüşle hareket ederek yasa çalışmalarını başlatmıştır. Ancak, işler ağırdan alınmış, iktidarı değiştiren 1950 Milletvekili Genel Seçimlerine kadar gerekenler yapılamamıştı.

Demokrat Parti iktidarı, Halkevlerini yansılaştırma çalışmalarını kaldığı yerden yürütecek iken, partizanca bir tutumla ve inkarcı bir düşünceyle davranmış, Halkevleri Genel Başkanlığı'nın varlığına son vermiştir. Halkevleri ve Halkodaları binaları resmî daireler ve kurumlar arasında paylaşılmış, birbir özenle kurulan kültür hazinesi kitaplıklar, değer bilmez ellerde yok edilmiştir...

Halkevleri 1950 yılında 4830 Sayılı Yasa ile kapatıldığı zaman, amaç doğrultusunda bir hayli yol alınmış bulunuluyordu: Biri Londra'da olmak üzere 63 ilde 477 Halkevi, 4332 Halkodası çalışır bir durumdaydı. Halkevlerinde 330 Kitaplık, halka hizmet sunmakta idi. Halkevlerinin türlü adlarla çıkardıkları dergiler, bölgenin tarihine, kültürüne ve ekonomisine ışık tutmakta idi.

1960 yılından sonra, Halkevlerinin amaçları doğrultusunda bir takım dernekler kurulmuş ise de, artık eski çalışma olanaklarına ve coşkusuna kavuşmak mümkün olmamıştır.

Bütün dünyanın Halk Eğitimi'ne ve Toplum Kalkınması'na öncelik verdiği ve Halkevlerini örnek olarak gösterdikleri bir dönemde, Demokrat Parti iktidarının bu kuruluşların varlıklarına son vermesi, Aydınlanma Atılımı'nı engellemesi, bir kültür cinayetine yol açmış ve kendisi için silinmez bir leke oluşturmuştur...

Türk aydını, Türk halkı, Halkevlerini kaldıran kararlık zihniyeti sonsuza dek lânetleyecek ve bir gün aynı işlevi sürdürecektir, daha gelişmiş bir kurumu gerçekleştirecektir.

Gazeteci-Yazar Uğur MUMCU ve Prof. Dr. Muammer AKSOY' u,
Türk Hukuk Kurumu ile Ankara Barosu Andılar

"MUMCU VE AKSOY UNUTULAMAZ!..."

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE - Anayasa Mahkemesi Başkanı Yekta Güngör Özden; cana kıyan her saldırıyı kınadığını belirterek, "Suçluların yakalanmasının devletimizi yücelteceğini, yurttaşları mutlu kılacağını, toplumsal barışa büyük katkı vereceğini yineliyorum" dedi.

Türk Hukuk Kurumu ve Ankara Barosu' nun ortaklaşa düzenlediği, Prof. Dr. Muammer Aksoy ve Uğur Mumcu'yu anma toplantısı, Ankara Adliyesi Konferans Salonunda yapıldı.

Toplantının açış konuşmasını yapan Türk Hukuk Kurumu Başkanı Atila Sav, Aksoy ve Mumcu'ya yapılan saldırıların haince ve alçakça olduğunu kaydederek, " Alçakçaydı, çünkü düşünceye, inanca yönelikti ve arkadan yapılmıştı" dedi.

Sav, Atatürkçü laik Cumhuriyetin, özgürlükçü demokrasinin, sosyal hukuk devletin tartışıldığı sürece Muammer Aksoy ve Uğur Mumcu' nun yaşayacağını söyledi.

" MUMCU VE AKSOY UNUTULAMAZ"

Toplantıda konuşan Anayasa Mahkemesi Başkanı Yekta Güngör Özden; "öldürülen Aksoy ve Mumcu' nun, hiçbir karşılık beklemeden, kendi uğraş alanlarında tüm güçleriyle çalışarak mesleklerinde doruğa ulaştıklarını ve unutulmaz olduklarını belirtti." Özden; "Suskunluk, tepkisizlik, umursamazlık ve olumsuzluklara katlanma, aykırılıklara uygar biçimde karşı çıkmama, aydınlığın değil, karanlığın belirtileridir" dedi.

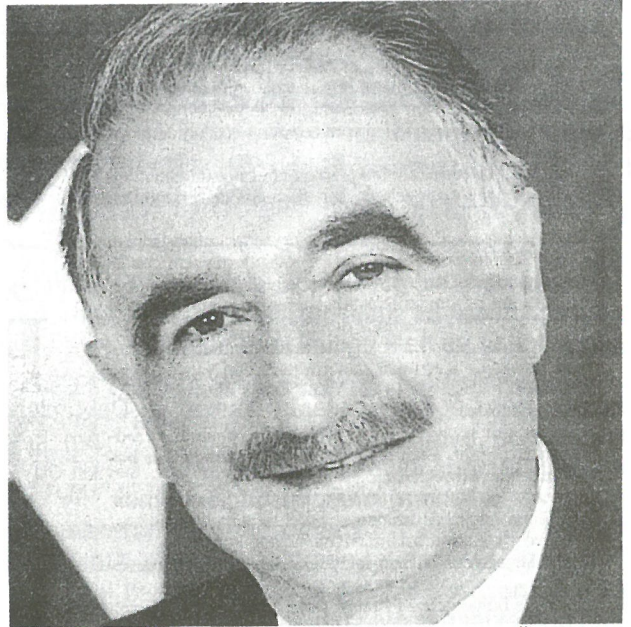
Cana kıyan her saldırıyı kınadığını kaydeden Özden, konuşmasını özetle şöyle sürdürdü:

Suçluların yakalanmasının devletimizi daha yücelteceğini, yurttaşları mutlu kılacağını, toplumsal barışa büyük katkı vereceğini yineliyorum. İnsan hakları adaletin kaynağıdır. Adalet de devletin temelidir. Hukuk insan haklarından türetilir, yasalar da hukukla üretilir. Devletin, insan hak ve özgürlüklerini güvenceye bağlayan Anayasası hepimizin ulusal yaşam anıdır.

Kimi devlet görevlilerinin yetkilerini aşarak ya da görevlerini kötüye kullanarak giriştiği eylemler, hukukla bağdaşmayan davranışlar, üzücü ve acı olaylar, tutarsızlık, çelişki ve kötülükler bahane edi-

lererek, devlete, kurumlarına ve temsilcilerine saldırılmasını ve karalamaları da asla doğru bulmuyorum. Hiçbir şey vatandan daha değerli değildir.

Aykırılıkları ve kötülükleri yine hukuk içinde gidermek, sorunları hukuk içinde çözmek, uygar olmanın koşuludur."

Anayasa Mahkemesi Başkanı Yekta Güngör ÖZDEN

Kimilerinin etnik, dinsel nedenlerle çıkarları ve özel amaçları için karalayıp haksız eleştiriler yöneltmesine karşın, 74 yıldır barışı koruyan birçok değeri yoktan var eden devletin yüce olduğunu ifade eden Anayasa Mahkemesi Başkanı Özden; "Devletin, dinin, hukukun, demokrasinin, insan haklarının ne olduğunun bilincinde olmayanların, Cumhuriyeti suçlamalarına, yıkma çabalarını gizlemek için numaralamalarına aldırmayınız. Kusur Cumhuriyetin değil, organlarında görev alan kimileridir" diye konuştu.

Özden, şöyle devam etti:

"Devletin tekliğini, ülkenin tümlüğünü, ulusun birliğini ödünsüz korumak, kendini bilen her yurttaşın yaşam borcudur. Gününü, ortamını, koşul ve gereklerini gözardı ederek geçmişi bugünde eleştirmek beceri değildir. Kimi sapkın, aymaz ve bağ-

nazın birleştiği; Türkiye, Atatürk, Cumhuriyet ve laiklik düşmanlıklarına dönüşen saldırganlık ve karışıklık, değişik bozuklukların belirtisi ve ürünü olabilir."

" MUMCU VE AKSOY' U ÖZLEMLE ANIYORUZ"

Türkiye Barolar Birliği eski Başkanı ve CHP Ankara Milletvekili Önder Sav da, kendilerini laik hukuk devletine, çağdaşlığa, aydınlanmaya adanmış Mumcu ve Aksoy' u büyük sevgi ve özlemle andıklarını söyledi.

Bağımsız yargı ve hukuk devletinin önemine değinen Sav, yargı erkinin yasama ve yürütmenin etkisinden kurtulamadığı bir ülkede özgürlüğün olmayacağını kaydetti. Sav, şöyle devam etti:

"Bağımsız yargı, sadece yargıyı gerçekleştirmeye çalışan insanlara maledilemez. Bağımsız yargı, tüm ulusun, tüm insanlarıdır. Yargı çökmeye başlarsa herkes altında kalır. Ülke ve yargı bağımsızlığının üstüne hepimizin titremesi gerekir."

Sav, Anayasa' nın temel kurumlarından olan Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nun bağımsız olmadığını öne sürerek, dönem dönem bu kurumun başına çok değerli insanlar gelse de önemli olanın kurumun kendi yapısı olduğunu söyledi. Anayasa' nın bazı maddelerinin hukuk devleti ile çeliştiğini de anlatan Sav, bu maddelerin değiştirilemediğini de ifade etti.

Din devleti özlemcilerini de eleştiren Önder Sav, sözlerini şöyle sürdürdü.

"Geçmiş dönemlerde yaşanan onca olaylara rağmen, teokratik devlet özlemcilerinden medet uman, tarikat şeyhlerinden icazet alan, cenaze törenlerinde onların yüzünü gözünü öpenleri kınıyorum. Bu teokratik devlet özlemcilerine, şariat devletine özlem duyanlara sesini çıkaran, karşı koyan Uğur Mumcu ve Muammer Aksoy öldürülerek susturuldular. Susturularak bu günlere gelindi. Bunların sorumluları da aymaz, budala, alçak kimi aydınlardır.

ALEMDAROĞLU' NUN KONUŞMASI

Ankara Barosu Başkanı Tuncay Alemdaroğlu ise; "gerek Muammer Aksoy'un gerekse Uğur Mumcu' nun öldürülmelerinin üzerinden bunca yıl geçmesine karşın cinayetleri işleyenlerin hâlâ bulunamamış olmasının, soruşturma dosyalarının tozlu raflara terkedilmesinin, hükümet edenlerin bir ayıbı olduğunu" söyledi. Alemdaroğlu, şöyle dedi:

"Bu konuda sıfatlarının başında Cumhuriyet yazan tek kamu görevlisi olan Cumhuriyet Savcıları da maalesef üzerlerine düşen görevi yapamamışlardır. Ama bir gün bunun hesabı eli kanlı katillerden, onları besleyenlerden elbette sorulacaktır. Ancak o zaman, sanık sandalyesinde sadece caniler olmayacak, bu cinayet şebekelerinin ortaya çıkmasını engelleyen siyasi ve idari sorumlular da sanık sandalyesinin bir ucunda olacaklardır."

Mumcu ve Aksoy' un ortak özelliklerinin Atatürk ilke ve devrimlerini, tam bağımsızlığı, demokratik ve laik Cumhuriyeti, insan haklarını ve hukuk devleti ülküsünü hiç kimseden yılmadan, korkmadan savunmak olduğunu ifade eden Alemdaroğlu, "Her ikisi de bu uğurda can verdiler. Ancak görünen o ki, bu uğurda Aksoy ve Mumcu' nun can vermesi ilk olmadı gibi, son da olmadı" diye konuştu.

Gazeteci Metin Göktepe' nin gözaltında öldürülmesine de değinen Ankara Barosu Başkanı Alemdaroğlu, sözlerini şöyle sürdürdü:

"Gazeteci Göktepe' nin gözaltına alınmadığını açıklayan görevliler hâlâ görev başında kalabiliyorsa, yüzlerce kişi aynı anda kayıtlara geçirilmeksizin gözaltında tutulabiliyorsa, faili meçhul cinayetlere yenileri eklenirken bireyin yaşama hakkının koruyucusu olan polis cinayet faili olarak zımlanıyor, elbetteki demokrasiden ve insan haklarından ve onun temel güvencesi olan hukuk devletinin varlığından söz edilemez."

Anma toplantısına, Ankara Cumhuriyet Başsavcısı Nazmi Şarvan, Muammer Aksoy ve Uğur Mumcu' nun eşleri Ülker Aksoy ve Gürdal Mumcu ile yakınları ve çok sayıda vatandaş katıldı.

İLİM ve FEN

A. Hayrettin KALKANDELEN

Eğitimci Yönetimi Geliştirme
Danışmanı
ADD Üyesi

Bilindiği gibi, Bilim, en geniş anlamda, "Sistemli olarak tasnif edilmiş bilgi"dir. Analitik bakımdan ise, Bilim, "Evrenin, ya da olayların bir bölümünü konu edinip, deney yolları ile ve gerçekliğe dayanarak yasalara yükselen bilgi" diye tanımlanmaktadır. (1)

Bilim, uygarlığın oluşumunda, toplumların mutlu yaşamlarının gerçekleştirilmesinde, en hakiki ve en gerçek araçtır. Bununla birlikte, Bilim, tek başına, bireyleri ve dolayısı ile toplumları mutlu kılmada yeterli olmaktan uzaktır. Bu görevin yerine getirilmesi, bir başka aracın yardımına ihtiyaç göstermektedir. O da, eski ifade ile "FEN", yeni ifadeyle "YÖNTEM veya TEKNİK"dir.

Bilim, her ne kadar deneylere dayansa da, sonuçta, yasaları ortaya koymaktadır. Bu yasaların, insan, toplum ve doğa ihtiyaçlarının giderilmesi için uygulamaya konulması, değişik bir anlatımla, bilimin ortaya koyduğu sonuçların, pratik yaşama geçirilmesi için TEKNOLOJİ aracına gerek duyulmaktadır. Bu iki aracın, yani, Bilim ve Tekniğin, birbiri ile bütünleşmesi halinde, bu yoldaki çabaların yararlı sonuçlar vermesi mümkün olabilmektedir.

Büyük Atamız, bu duruma, bilimsel anlamda parmak basmış ve her vesile ile bu iki kavramın, birlikte kullanılması gerektiğini ve ancak bu durumda, İLİM ve FEN'nin, Hayatta en hakiki mürşit olabileceğini anlatmıştır. (2) Atatürk, bu gerçeği ve gereği aşağıdaki şekilde belirtmiştir: "Dünyada her şey için, uygarlık için, hayat için, başarı için en hakiki mürşit, İLİMDİR, FEN' dir. İLİM ve FEN'nin dışında yol gösterici aramak, gaflettir, cehalettir. dalalettir. Yalnız İLMİN ve FENNİN, yaşadığımız her dakikadaki safhalarının gelişmesini idrak etmek ve ilerlemesini zamanla izlemek şarttır. Binlerce yıl önceki İLİM ve FEN dilinin çizdiği düsturları, şu kadar bin yıl sonra bugün aynen uygulamaya kalkmak, elbette İLİM ve FEN'nin içinde bulunmak değildir. İLİM ve FEN sözcüklerinin kesinlikle birbirinden ayırt edilmediği ve birlikte kullanıldığına dikkati çekmektedir.

Atamızın İLİM ve FEN birlikteliğini, bilimsel verilere uygun olarak çeşitli yerlerde ve çeşitli vesilelerle belirtmesine rağmen, nedeni, bilinmeyen düşünce ve uygulamalar sonucu;

"HAYATTA EN HAKİKİ MÜRŞİT İLİMDİR, FEN'DİR"

cümlesinden, "FEN" sözcüğünün çıkarıldığı, birçok alanlara, büyük Önderimizin irşadına ve bilimsel gereğe aykırı olarak yazılar yazıldığına tanık olunmaktadır. Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesinin alnında bile bu vecizenin, özürü ve eksik haliyle yer aldığı üzüntü ile görülmektedir. Bunun, amaçlı olarak yapıldığı ve Türk Ulusunu, Fen veya Teknikten soyutlayarak, onu, Bilimin teorik kısır döngüsünde bırakmak istediği sanısına kapılmak istemiyor; bunun olsa olsa, iki kavramın aynı anlamda sanılması yanlışlığından kaynaklanmış olabileceğini düşünüyoruz.

Yurakıda belirtilen durum karşısında, tüm kurum ve kuruluşların binalarının çeşitli yerlerine asılmış olan, "HAYATTA EN HAKİKİ MÜRŞİT İLİMDİR" özdeyesine "FEN" sözcüğünün eklenmesi, tüm ilgililer için sadece bir görev değil, aynı zamanda zorunluluktur. Bu gerek, geç de olsa bir hatanın düzeltilmesine olanak sağlayacaktır.

(1) T.D.K. Sözlüğü - 1988 baskısı

(2) 29 Ocak 1922' de Akhisar Belediyesi' ndeki konuşması .

22 Eylül 1924' de Samsun İstiklâl Ticaret Okulu' ndaki Öğretmenler Toplantısındaki konuşması

TEŞEKKÜR

Dergimizin açtığı Bestelencek Şiir Yarışması'na ilişkin ilânımızı bedelsiz olarak yayımlama duyarlılığını gösteren:

Türk İdareciler Derneği'nin "İdarecilerin Sesi" dergisi,

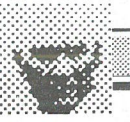
"Atatürkçü Düşünce" dergisinin basım işlerini karşılıksız üstlenen TEKİŞİK Yayımcılık A.Ş.'nin "Çağdaş Eğitim" dergisi,

EĞİT-DER'in "abece" dergisi,

Atatürkçü Yazarlar Derneği'nin "Kemalist Ülkü" dergisi,

Yöneticilerine şükranlarımızı sunar, kardeş Atatürkçü dergiler arasındaki bu güzel dayanışma örneğinin sürdürülmesini dileriz.

Atatürkçü Düşünce

ŞİİR KÖŞESİ

Behçet Kemal ÇAĞLAR

ATATÜRKÇÜLERE

Öyle sırtüstü yatıp dinlenecek gün değil;
Daha yapacağımız çok şeyler var, çocuklar!

Ne kadar erken yağdı, gördünüz ya, yeniden
Nice güvendiğimiz dağlara kar, çocuklar!

İlerden, ta uzaktan el ediyor durmadan
Batılı arkadaşlar; vaktimiz dar, çocuklar!

Toplandık mı başbaşa, verdik mi elele biz,
Su çekilir, dağ çöker, bora susar, çocuklar!

Hele kuru kütükler ayıklansın bir kere
Tadından çatlayacak dallarda nar, çocuklar!

Sizi bir bir tanıyıp alnınızdan öpmeye,
Mustafa Kemal yolda, hey bahtiyar çocuklar!

YENİ MİLLETVEKİLLERİNE

Haklısınız, bir büyük millete vekilsiniz,
Göğsünüz kıvanç dolu, gerildikçe gerilir.

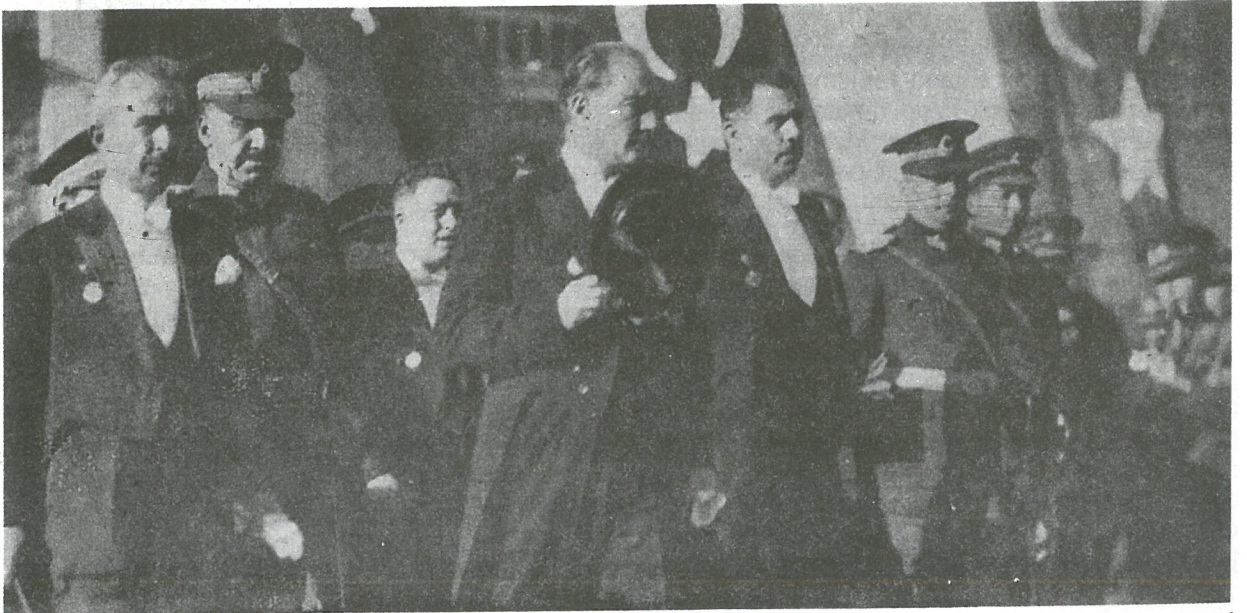
Bilin ki Atatürk'ün kurduğu Ankara'ya,
Atatürk'ün yolundan yürünerek girilir.

Anıtkabre gidip te yürekten baş eğmeyen,
Günü gelir çarpılır, düşer, yere serilir.

Bir avuç yobaz için, bir sürü cahil için
Devrim'i çiğneyecek ayak varsa kırılır.

Bir de bakarsınız ki her meydanda bir kere,
Her genç Türk'te bir kere bir Atatürk dirilir.

Bir an unutmayın ki Atatürk ülkesinde
Ahiretten önce de Yüce Divan kurulur.

Partilerin Seçim Bildirgeleri, Eğitim Sistemimiz Ve Üniversitelerimiz

Prof.Dr. Mustafa ALTINTAŞ

"Baskın" ya da "mertlik gösterisi"ne dayandırılan 24 Aralık seçim süreci, tamamlandı. Toplumsal ilginin pek de fazla olmadığı seçim, özellikle siyaseten merkezde yer alan iki kesim arasında yaşamsal bir yarış ve öne geçme çabası biçiminde yansırken, RP tarafından "rejimi dönüştürme girişimi" olarak algılanmaktadır. Seçim, kendilerini merkez sağ ve merkez sol olarak tanımlayan DYP-ANAP ve CHP-DSP arasında, daha doğrusu bunların lider ve lider kadroları açısından yaşamsal bir yarış, birbirini yeme ve bitirme çabasına bürünmüştür. Öyleki, seçim, özellikle merkez sağdaki partiler açısından "kimin kime katılacağına (iltihak edeceğine)" indirgenmiş bulunmaktadır. RP açısından ise seçim; uzunca bir zamandan bu yana sürdürüldükleri laik, demokratik ve sosyal hukuk devleti, biçiminde nitelikleri sıralanan Cumhuriyeti ortadan kaldırmanın ve böylece bir rejim darbesini gerçekleştirme girişiminin son halkası olarak değerlendirilmektedir.

Bu nedenle 24 Aralık seçimleri merkez sağ ve sol açısından, kendi aralarında bir önderlik yarışından öte bir anlam taşımazken, RP açısından bir rejimi dönüştürme ve değiştirme olarak öne çıkmakta ve önem kazanmaktadır. Bu nedenden olacak, televizyondaki tartışmalar, katılanlar arasında bir "sen-ben kavgası/çekişmesi" görüntüsünü sergilerken, rejimi dönüştürme ve değiştirmeyi erekleyen RP lideri, bu türden tartışmaların içine girmemekte ve böylece kendi amacının irdelenmesinin, tartışılmasının ve ortaya çıkartılmasının önünü kesmeye çalışmaktadır.

Seçimin baskın olarak yapılıyor olması, çekişme ve yarışın, liderlerin kişisel uğraşları olarak algılanması, partilerin seçim bildirgelerinin önemini ve tartışılmasını gerilere itelemiş bulunmaktadır. Televizyondaki tartışmaların içeriği ve derinliği bir yana, partilerin seçim bildirgelerinden daha çok, adayları arasında yer alan "vitrin malzemelerinin" öne çıkartılması ve sergilenmesi bu yargımızın kanıtıdır. Seçim bildirgelerinin gözardı edilmesinin ya da önemsenmemesinin bir başka nedeni ise, olsa olsa, seçim bildirgelerinde sıralanan erek ve projelerin, tasarıların yaşama geçirilmesinin fazla da

ciddiye alınmadığı yolundaki yerleşmiş genel toplumsal kanı olmalıdır. Örneğin, belirli bir dönemde bir hükümetin, önce kendisine, sonra da toplumuna karşı yükümlendiği sorumluluğun somut belgesi olan hükümet programını bile yaşama geçirmemesi, hükümet programının tam tersine uygulamalara yönelmesi, sürekli olarak yaşanan gerçeklerimizdendir. Gelecekte, seçim bildirgeleri ile önceki hükümet uygulamalarının birlikte değerlendirilmesi aşamasına gelinmesini ummak, çok partili siyasi yaşamımızın önemli aşamasını oluşturacaktır.

Bu yazımızda, Siyasi Partilerin 24 aralık seçimleri nedeni ile yayımladıkları "seçim bildirgelerinden" eğitim sistemimiz ile üniversitelerimize ilişkin görüş ve çözümleri irdelemek istiyoruz.

İnceleme olanağı bulduğumuz DYP, ANAP, CHP, DSP, MHP, YDH ve İP'nin seçim bildirgelerinde, eğitim alanına ve yükseköğretime önemli yer ayrılmış bulunurken, RP seçim bildirgesinde, herşeyi, "milli görüş ile adil düzene" kurgulamasından ve Türkiye'nin sorunları ve halkımızın çözümünü beklediği konular arasında toplumsal sorunlara yer vermemiş olmasından olacak, eğitim sorunları ayrı bir başlık ya da paragraf altında bile irdelenmemiştir. RP seçim bildirgesinde, bu alanda, yalnızca, ne anlama geldiği açıklanmayan ve anlaşılmayan "XVI. Ülkemizde", "gerçek milli eğitim"e geçilmesi" ve "7. Eğitim serbest rekabete açılacak, gerçek bilimsel eğitim başlatılacaktır" biçiminde iki satır yer almaktadır. Bu nedenle gözlem ve değerlendirmelerimizde RP'sini dışarda bırakacağız.

Bütün partilerin seçim bildirgelerinde eğitim politikalarının temel ereği benzerlik ve hatta aynılık taşımaktadır. Bütün bildirgelerde insan kaynağına yapılacak yatırımın önem ve gereğinin altı çizilmekte, bilgi çağı insanının yetiştirilmesinin kaçınılmazlığı, ortaöğretimin mesleki ve teknik eğitime ağırlık verilerek yeniden yapılandırılacağı, zorunlu temel eğitimin sekiz yıla çıkartılacağı, bilgisayar kullanımı ve yabancı dil öğreniminin kaçınılmazlığı" ortak erekler olarak belirtilmektedir. DYP; "Eğitimde Değişim Programı", ANAP; "Eğitim

Reformu", CHP; "Hedef 7: Gençlerimiz İçin Yeni Bir Dünya Kuracağız", DSP; "Geleceğe Yatırım: Eğitim ve Gençlik", MHP; "VI. Eğitim, Kültür ve Bilimde Yeniden Yapılanma", YDH; "Sosyal Bakımdan Güçlü Bir Türkiye Hedeflenmektedir", İP; "Özgür Gençlik, Parasız Eğitim" başlıkları altında eğitim sistemimiz ile üniversitelerimize ilişkin görüşlerini ve ereklərini ortaya koymaktadırlar.

DYP, eğitim politikasını, "çoğulcu demokrasiyi özümsemiş, düşünme, algılama ve problem çözme yeteneği gelişmiş, dış dünyaya açık, milli değerlerimizden kopmadan evrensel değerlere ve yeni düşüncelere açık, bireysel sorumluluk duygusu ile toplumsal duyarlılığı gelişmiş, bilim ve teknoloji üretimine yatkın, beceri düzeyi yüksek insan gücünün yetiştirilmesini sağlayacak..." olarak ortaya koymaktadır. Eğitim programlarının, öğretimin, yöntem ve tekniklerinin, eğitim araç ve gereçlerinin, millilik ilkesinden ödün vermeksizin, evrensel ölçülerde, demokratik ve özgürlükçü bir anlayışla yeniden düzenleneceği belirtilmektedir. Açıköğretim lisesi uygulamasının geliştirileceği, özel okul ve özel üniversitelerin kurulmasının teşvik edileceği; bilgisayar destekli eğitim ile yabancı dil öğretiminin hızlandırılacağı; öğretim üyesi yetiştirmek amacı ile onbin öğrencinin yurtdışına lisans üstü eğitime gönderileceği; lise mezunlarının birincilerinin, seçkin üniversitelerde eğitim görmek üzere yurtdışına gönderileceği; meslek yüksek okullarının her il ve büyük ilçelerde yaygınlaştırılacağı; üniversite sınav sayısının bire indirileceği; yüksek öğretimde okullaşma oranının yüzde otuza çıkartılacağı; üniversitelerimizin, bürokratik merkeziyetçilikten kurtararak, bilimsel özerkliğe kavuşturulacağı; Milli Eğitim Bakanlığı'nın makro düzeyde bir karar organına dönüştürülerek, bu alandaki yetki ve sorumlulukların Bakanlığın taşra birimleri ile yörel yönetimlere aktarılacağı, eğitimin finansmanında, özellikle yükseköğretimde hizmetten yararlananların katkılarının esas alınacağı" sıralanmaktadır.

ANAP eğitim politikasının temelini; "Tüm bireylerimizi milli, ahlaki ve kültürel değerlerimizi benimseyecek ve çağdaş bilim ve teknolojik gelişmeye ayak uyduracak şekilde bilgi çağı insanı olarak yetiştirmek..." olarak ortaya koymaktadır. "Milli Eğitim Bakanlığı'nın çağdaş eğitim ilkelerine uygun politikalar oluşturan, eğitim planlaması yapan ve

denetimi yürüten bir yapıya kavuşturulacağı; Bakanlığa bağlı tüm okullar ile öğretmen ve öteki personelinin atama yetkisinin il özel idarelerine aktarılacağı, zorunlu eğitim aşaması dışında kalan eğitim aşamasında hizmetten yararlananların; ilk ve orta dereceli okullarda, yerel istemler doğrultusunda seçimli ders uygulamasına geçilebileceği; yükseköğretimin yeniden düzenleneceği; üniversitelerin mali bağımsızlığa ve bilimsel özerkliğe kavuşturulacağı; YÖK'ün sorumluluğunun yalnızca eşgüdüm ile sınırlandırılacağı; vakıf üniversitelerinin kurulmasının destekleneceği" bu alandaki öteki erekler olarak sıralanmaktadır.

CHP Seçim Bildirgesinde, eğitim politikasının ereği; "gençlerin, özgün ve özgür düşünebilen, demokrasiyi içlerine sindirmiş, kültürlü, hoşgörülü ve sağlıklı bireyler olarak gelişebilmeleri" olarak ortaya konulmuştur. "Öğrencilerin zorunlu bağış, yüksek harç ve zor geçim koşullarının baskısından kurtarılacağı; mali olanakları yetersiz tüm üniversite öğrencilerine karşılıksız "geçim ve eğitim bursu", isteyen her öğrenciye ise uygun koşullu "eğitim kredisi" verileceği; öğrencilerin yurt ve barınma gereksinimlerinin eksiksiz olarak karşılanacağı, özel yurtların etkin olarak denetim altına alınacağı, YÖK'ün kaldırılacağı; üniversitelerin akademik ve yönetsel özerkliğe kavuşturulacağı; rektör ve dekanların göreve seçimle gelmelerinin, araştırma görevlileri ile öğrencilerin yönetime katılmalarının sağlanacağı; üniversitelerin gerçek bilim-eğitim-kültür kurumları olarak yeniden yapılandırılacağı; üniversitede öğrenci örgütlerinin özgürce kurulabilmesinin sağlanacağı" sıralanan ereklere dir.

DSP eğitim alanındaki ereklərini şu biçimde sıralamaktadır: "İnsan kaynağına yapılan yatırım, en önemli yatırım düzeyine çıkartılacak; kapsamlı bir eğitim reformu yapılarak; bir yandan yeni teknolojileri üretecek yaratıcı insanların yetiştirileceği seçkin kurumların oluşmasına yardımcı olunurken, öte yandan da teknolojiyi üretime uygulayacak nitelikli işgücünü hazırlayan eğitim kurumları iyileştirilerek yaygınlaştırılacak, sürekli eğitim anlayışı eğitim sistemine yerleştirilecek, eğitim sisteminin her aşamasında görerek, uygulayarak, anlayarak, sorgulayarak öğrenme temel ilke olacak, eğitimde öğrenim birliği ilkesini ve niteliği ön planda tutan, her yaşta, herkese parasız ve eşit eğitim ve öğrenim fırsat ve olanağı sağlanacak,

mesleki ve teknik eğitim, saptanacak meslek standartlarına uyum gösterecek; Diyanet İşleri Başkanlığı dışında Kur'an Kursu açılması durdurulacak ve açılmışları Başkanlıkça denetlenecek, orta öğretim kurumları ile üniversiteler kampüslü bir yerleşime yönlendirilecek, YÖK, üniversitelerarası bir eşgüdüm kuruluna dönüştürülecek, üniversiteler tam özerkliğe kavuşturulacak, öğrencilerin üniversite yönetimlerine etkin katılımı sağlanacak; çok sayıda güçsüz üniversite yerine, her bölgede güçlü üniversiteler kurulacak, her üniversitede gece ve yaz öğrenimleri düzenlenecek, çağdaş eğitim ve iletişim araçları ile eğitim olanakları herkese ulaştırılacak; her isteyene yükseköğrenim görebilme olanakları yaratılarak, üniversite giriş sınavları kaldırılacak, giriş sınavlarına gereksinim olduğu geçiş döneminde ise, devlet ve belediyeler, isteyenlere, ücretsiz üniversite hazırlık kursları düzenleyecekler, ortaöğretim ve üniversite öğrencilerinin kullanımında olan bütün yurtlar, çoğaltılarak, YURT-KUR'un denetimine bırakılacak, özel yurtlar etkili denetim altına alınacak, gençlere, her konuda iş ve yaz aylarında staj olanakları sağlanacak"tır.

Eğitim politikası alanında en katı ve biçimleyici, belirli bir kalıba sokucu amaç güden ilkeler MHP seçim bildirgesinde yer almaktadır. MHP'ye göre eğitim politikasının uygulanmasında ve yetiştirilecek insanda; "milli kültürünü tanıma, inanma ve yaşama, dine, geleneklerine, tarihine, kısacası milletin bütün değerlerine bağlı, milletini yüceltmeyi ilke olarak benimsemiş, şahsiyetli, milliyetçi, ülkücü, Müslüman-Türk aydını denebilecek özelliklere sahip olmak; atıldığı mesleğin temel

bilgi, hüner ve metodlarını öğrenmiş, bilgili, akıllı, mesleki eğitimini en üst seviyede gerçekleştirmiş, üretici ve becerikli aydın denebilecek özelliklere kavuşmak" temel erek olarak belirlemektedir. MHP, bu temel ereğe ulaşmak için, "öğretmenlik mesleğini çekici ve yüce bir mesleğe dönüştürecek, Yüksek Öğretmen okullarını yeniden açacak, yatılı ilköğretim okullarını yaygınlaştıracak, ortaöğretimde "yükseköğretime hazırlama" ve "mesleğe ve yükseköğretime hazırlama" olmak üzere iki program izlenecek, her ilçede en az bir imam hatip lisesi açılacak; isteyen her gence yükseköğretim olanağı tanınacak, gençlere, milli ülküler etrafında yarınlarına hazırlanmaları yönünde özel programlar uygulanacak, yükseköğretimde bilimsel zihniyet yay-

gınlaştırılacak, kişilikli, becerikli bilim adamı ve öğrencinin yetişmesi sağlanacak; üniversiteler bilimsel özerkliğe sahip kılınacak, üniversitelerin görevi, öncelikle, bilimsel araştırmalar yapmak ve araştırmacılar yetiştirmek, ikinci görevi ise, dünya standartlarına uygun bir öğretimi gerçekleştirmek olarak biçimlendirilecektir.

YDH Seçim Bildirgesinde eğitim, güçlü bir Türkiye ereğine ulaşmanın aracı olarak tanımlanmakta, eğitim hizmetlerinin çağdaşlaştırılacağı ve gençlere fırsat eşitliğinin sunulacağı, kamu eğitim harcamalarının, ilk beş sene içinde, Avrupa ortalamasının üzerine çıkartılacağı, eğitim hizmetinin sunulmasının özel sektöre ve yerel yönetimlere bırakılacağı dile getirilmektedir. YDH Temel Politikalarını anlatan yayımında ise eğitim alanındaki temel ilkeleri daha bir ayrıntılı olarak açıklanmaktadır. Bu belgeye göre, "eğitim hizmetlerinin temel eğitimden başlayarak, katkı payına konu kılınacağı, eğitimde Milli Eğitim Bakanlığı ve üniversitelerin yanı sıra, yerel yönetimlerin ve okul birimlerinin söz sahibi olacağı, eğitimde resmi dilin

Türkçe olmasının, genel kabul görmüş gelenek ve göreneklere yer verilmesinin, her türlü inanca saygı duyulmasının gözetileceği; Öğrenim Birliği Yasası ile Talim Terbiye Kurulu'nun tartışmaya açılacağı; zorunlu din dersinin kaldırılması ile bu alanda seçmeli uygulamaya yönelineceği; Milli Eğitim Bakanlığı'nın görevinin, ülke genelinde uygulanacak zorunlu dersler ile bunların içeriklerini saptamak, genel bütçeden aldığı payların dağıtımını sağlamak, öğretmenlik mesleğini

DSP' nin seçim bildirgesinde, Yurtlarla ilgili olarak, "ortaöğretim ve üniversite öğrencilerinin kullanımında olan bütün yurtlar, çoğaltılarak, YURT-KUR'un denetimine bırakılacak, özel yurtlar etkili denetim altına alınacak, gençlere, her konuda iş ve yaz aylarında staj olanakları sağlanacak"tır. görüşüne yer verilmektedir.

tanımlayarak, öğretmen sertifikasını vermek ile sınırlı tutulacağı; eğitim hizmetlerinin yürütülmesinin bütünü ile yerel yönetimler ile olacağı, yerel özelliklere dayalı olarak anadilin ve yerel kültürün geliştirilmesine dönük seçmeli derslerin yerel yönetimlerce belirleneceği, eğitimde özel sektörün payının artması için her türden çabanın gösterileceği, dini ve Kürtçe ile öteki dillerde eğitim verecek okul ve kursların açılmasının özel girişime terkedileceği, yükseköğretimin paralı olacağı, YÖK'ün kaldırılarak, üniversiteler arasında eşgüdümü sağlamak ve akademik kuralları gözetmekle görevli özerk bir kuruma dönüştürüleceği, her üniversitenin öğrenci seçim ölçütleri ile kendi programını kendisinin saptayacağı; üniversitelerin,

yerel yönetimlerin de katılımı ile özerk bir yapıya kavuşturulacağı; öğrenci temsilcileri ile meslek odalarının yükseköğretim kurumlarındaki eğitimde söz sahibi olacakları, meslek diplomalarının, meslek birliklerinin akreditasyonuna bağlı kılınacağı; yeni üniversite açma yerine, varolanların niteliklerinin yükseltileceği; yaz okulları ile üniversiteler arası sömestrlik öğrenci rotasyonu ile ortak yüksek lisans programlarının uygulanacağı" belirtilmektedir.

İP Seçim Bildirgesinde; "bütün okullarda ve üniversitelerde eğitimin parasız olması; öğrencilerin ders araç-gereçleri yanında kültür, barınma ve beslenme gereksinimlerinin devletçe karşılanması; özel dershanelerin, parasız hizmet gören eğitim kurumlarına dönüştürülmesi, öğrencilerin okul yönetimine katılmaları; YÖK'ün kaldırılması; üniversitelerin bilimsel ve yönetsel özerkliğinin güvence altına alınması; eğitim sisteminin temelden değiştirilerek, halka hizmet ruhu ile dolu, devrimci, özgür düşünceli, yaratıcı, başı dik, haksızlığa direnen, cesur, barışçı, dayanışmacı, emeğe saygılı, halk mülkiyetine özen gösteren, paylaşımcı, dünya emekçilerine kardeşlikle bağlı, yetenekli, bilgili, sorumlu kuşaklar yetiştiren bir eğitim sistemi" önerilmektedir.

Siyasi partilerin seçim bildirgelerinden yaptığımız bu özetlemelerden çıkardığımız sonuçları şöylece özetleyebiliriz:

1. Eğitim sistemimiz, insan yetiştirme düzenimiz, MHP ve RP dışında, bütün partiler tarafından sorgulanmakta, değiştirilmek ve yeniden yapılandırılmak istenmektedir. Bu türden değerlendirilme ve yeniden yapılandırma isteği, yalnızca 24 Aralık 1995 seçimleri öncesine özgü olmayıp, ondan önceki gerek seçim bildirgelerinde ve gerekse hükümet protokol ve programlarında da dile getirilmektedir.

2. Bu ortak tanı ve yaklaşık ortak çözüm önerilerine karşın, eğitim sistemimiz çağdaş gereklerin gerisinde, laiklik karşıtı, etkinlikten uzak yapısını sürdürmekte, "kul ve köle üretimine" programlanmış olarak işlev görmektedir.

3. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra geçtiğimiz çok partili sistem sürecinde, merkez sağ siyasal çizginin hükümet etmesi süreklilik göstermesine karşın, eğitim sistemimizin ve insan yetiştirme düzenimizin, hiç olmazsa parti programları ile seçim bildirgeleri doğrultusunda, bir yönelime so-

kulmamasının nedeni, gerçek iktidar gücünün, hükümet eder görünen partilerin dışındaki, dıştan güdümlü odaklarca kullanılıyor olduğu kuşkusunu çağrıştırmaktadır.

4. Merkez sağ ve merkez soldaki siyasal partilerin, program ve seçim bildirgelerinde ve hatta hükümet programlarında yer alan eğitim alanındaki çağdaş düzenlemeleri yaşama geçirmeleri, bu alanda asıl belirleyici olan "Türk-İslam Sentezciliği" ideolojisi ile bu ideolojinin kadrolarının egemenliğinin kırılmasına bağlıdır.

5. Bu egemenlik kırılmadan ve bu kadrolar dağıtılmadan, merkezdeki partilerin, 1950'den bu yana olduğu gibi, seçim kazanmaları hükümet kurmaları, onlara, topluma karşı, parti programı ve seçim bildirgeleri ile yüklendikleri sorumluluğun gereklerini yerine getirme ve seçim bildirgeleri ile ortaya koydukları programları yaşama geçirme olanağını vermeyecek, bilgi çağına yaraşan bir eğitim sistemini, insan yetiştirme düzenini gerçekleştirmeyi mümkün kılmayacaktır. Eğitim sistemi ve insan yetiştirme düzenimiz, kendileri hükümette olmamakla birlikte, görüş, ilke ve kadroları iktidar etmeyi sürdürenlerin tutsağı olmayı sürdürecektir.

6. Eğitim sistemimizin ve insan yetiştirme düzenimizin çağdaş, laik ve demokratik ilkelerden uzak tutulması, ne üretken, yaratıcı ve özgür insan ereğimizi mümkün kılabilen, ne de ulusal ve evrensel barışa katkıda bulunmamızı, ülkemizin bağımsızlığını, egemenliğin ulusallığını sağlayabilecektir.

Bütün partiler, özellikle merkez sağ ve soldaki partiler, bu gerçeği görmedikçe ve bunun gereklerini yapmadıkça, programlarına ve seçim bildirgelerine yazdıkları ilke ve politikaları ile, yalın yurttaşı ve bu arada kendilerini aldatmaktan öteye geçemeyecekler, toplumu umarsızlığa mahkum etmiş olacaklardır. Toplumsal desteğini, parti programından ve seçim bildirgesinden alan siyasal partilerin, gerçek iktidar erkini ele geçirememesi nedeni ile, yaratacağı düş kırıklığı, demokratik sistemin yaşam biçimine dönüşmemesinin en büyük nedeni olacaktır. İnsanlarımızın yetkinliği, giderek küreselleşen dünyadaki yeri ve önemi, kurmakta gecikmememiz gereken çağdaş, laik, demokratik Atatürkçü eğitim sistemi ile insan yetiştirme düzenimizin, bilgi çağına uyarlılık göstermesine bağlıdır.

ATATÜRK ve GERÇEK DEMOKRASİ

Ayyuk ERENBERK
ADD Denetim
Kurulu Başkanı

Bugün toplumumuzun özlem duyduğu demokrasinin, "demokrasiyi uygulayalım" diyerek yola çıkılmasıyla gerçekleşemeyeceğini 50 yıldır yaşadığımız acı deneyimlerden öğrenmiş bulunuyoruz. Ancak görülen o ki, biz bu deneyimlerden pek ders almış değiliz. Eğitim sistemimizdeki yozlaşma ve eğitim birliğinin yok edilmesi bunun en açık göstergesidir. Demokrasiye yönelebilmek için önemli olan, toplumların demokratikleşmesidir. Bunun en ön koşulu ise bir ulusun tüm veya tüme yakın bireylerinin laik ve çağdaş eğitim yoluyla demokrasi bilincini kazanmış olmasıdır. Çoğunluğu bilinçli olmayan kişilerden oluşan uluslar demokrasiye giden yolda durmadan yenik düşer veya demokrasi aldatmacası ile oyalanıp dururlar. Böyle demokrasiler gerçekte seçkinler demokrasisi veya sömürücüler oligarşisidir.

İç ve dış sömürünün etkisi altında halk demokrasicilik oyunuyla aldatılır. Bu ülkelerin yazar, çizir takımı da ülke sorunlarını demokrasinin işleyememesine bağlar, demokrasi tüm kurum ve kurallarıyla işlemesi durumunda ekonomideki yanlışlıklara ve haksız paylaşımdaki yonteme halkın boyun eğmeyeceğini belirtirler. Eğitimsiz ve bilinçsiz bırakılan halk kitlelerinin demokrasiye sahip çıkamayacağını bir türlü kabul edemezler. Demokrasi bilincini kazanmış halk kitleleri ise, önlerine konan engel ne olursa olsun yıkar geçer ve gerçek demokrasiyi sağlar.

Ülkemizde de bir bölüm yazar çizer bu konumu tam algılayamamaktadır. Nedeni ise, Mustafa Kemal'in neyi, nasıl, neden ve ne için yaptığını iyi gözlemlememiş olmalarıdır. Atatürk, bir çok konuşmasında tek ve temel bir uygarlık olduğunu bu uygarlığa ancak bilimle ve bilimsel düşünüşle varılabileceğini, bunun da Batı'ya temel olmuş düşünce biçimi olduğunu, aklın yol göstericiliğinin bilimsel düşünüşte bulunduğunu ve uygarlığa ulaşmanın bundan başka bir yolu olmadığını vurgular. Bir konuşmasında "Yüksek idealin temel taşı yalnız geçici politika esaslarında kalmaz. Bunun esas temel taşları kültür ve ekonomi cevheriyle dolu olmalıdır. Çünkü kültür ve ekonomi her türlü politikaya yön veren temellerdir." der. Burada esas aldığı politika kuşkusuz sağlıklı toplumsal yapıyı oluşturan ve amacı gerçek demokrasiye yönelik olan politikadır. İşte bu politika sonucu ulaşılacak amaçta özgür düşünebilecek bireylerden oluşan bir toplumdur. Bunun devrimin temelini oluşturduğunu ve gerçek demokrasiye geçişin de bu temele bağlı olduğuna inanır. Gerçekleşecek bu temel, O'nun yaşamının en büyük ereği olmuştur. Halkının çağdaş kültüre ulaşabilmesi için en çok eğitilmesi gereken yüzlerce yıldır unutulmuş olan köy insanıdır. Bu erek O'nu ulusallaştırır, daha da ötesi evrenselleştirir. Bu konu da 1 Kasım 1937 günü Meclisin açılış konuşmasında "Arkadaşlar, bütün davamız en ileri ve en gelişmiş ulus olarak yaşamımızı sürdürmektir. Bu, yalnız kurumlarında değil, düşüncelerinde de köklü bir devrim yapmış olan büyük Türk Milleti'nin idealidir. Bu ideali en kısa sürede gerçekleştirmek için düşünce ve eylemi birlikte yürütmek zorundayız. Bu işte başarı, ancak yasal ve plânlı ve en akılcı yolla çalışmakla sağlanabilir. Bu nedenle okuyup yazma bilmeyen tek vatandaş bırakmamak; ülke sorunlarının ideolojisini anlayacak, anlatacak ve kuşaktan kuşağa aktaracak kişi ve kurumları yaratmak, işte bu önemli ilkeleri en kısa sürede sağlamak, Milli Eğitim Bakanlığı'nın üzerine aldığı büyük ve ağır görevdir" diyerek görevin önemini belirtir. Başka bir yerde ise "Türkiye için kalkınmak köyde kalmamaktır." der. Gerçekte de bu konum Kemalist doktrinin ana noktasıdır. Bu konumu gerçekleştirebilmek için yaşadığı sürece eğitime büyük önem verir. Halk Evleri'ni kurar ve geliştirir. Rejimin temelini oluşturacak olan Köy Enstitüleri'ne giden yöntemin yolunu açar. Ancak yaşamı Köy Enstitüleri'nin kurulmasını göremeden noktalanır. Böyle bir kültürel yapı ile bütünleşecek ekonomik yapıyı da devletçilik ve karma ekonomi yoluyla sağlar.

Kuşkusuz bütün bunlar ülkesin uygarlık yolunda ilerlemesi ve çağdaşlaşmasının ana koşullarıdır.

Ancak en üst amaç çağı da aşacak olan, gerçek demokrasiye giden yoldur. Bu da O'nun amaçladığı düşünündeki sağlam alt yapıyla kurulacak demokrasidir. Daha açıkcası demokrasi bilinci kazanmış özgür bireylerle gerçekleşecek yoldur. Nitekim bir yabancı gazeteciye verdiği beyanatında ülkesinde gerçek demokrasinin iyi işleyebilmesi için laik düzende yetişmiş öğretmenlerin yetiştirdiği üç kuşaklık bir sürenin geçmesi gerektiğini vurgular. Ne yazık ki karşı devrimciler 1946 yılından başlayarak bu güzel düşüncenin gerçekleşmesini önlemişlerdir.

Geçte olsa Atatürk'ün gerçekleşmesini bize bıraktığı büyük amaçlı bu kültürel yapıyı ta-

mamladığımız gün demokrasi tüm kurum ve kuruluşlarıyla işleyecektir. Ancak bunun için bu yolda savaşım gerektiğini bilincinde olmalıyız. Hiç kimse ve hiç bir kuruluş demokrasiyi karşısındaki kişilere armağan diye sunmaz. Dahası kişisel çıkarları gereği engeller ve biçimsel demokrasinin devamı için elinden geleni ardına koymaz. Halkevleri'nin ve Köy Enstitüleri'nin yok edilişi bunun en güzel örneğidir.

Atatürk'ün bir sözünü anımsayalım "Sorumluluk ölümünden ağırdır." Kuşkusuz demokrasinin temelinde yatan sorumluluk duygumuzu yitirmemiş olmamız koşuluyla. Atatürk 'ün bize bıraktığı devrimcilik ilkesinin anlamı da budur.

SİYASAL VE EKONOMİK MAFYA

Av. Mehmet UĞURLU

Türkiye'yi eğik bir düzlem üzerine kaydırıp zayıf düşürme çabasında olan güçlerin varlığı bir gerçektir. 12 Eylül'ün tüm partileri kapatması ile doğan, siyasal boşluktan yararlanan bu güçler, hızla örgütlenmişler ve ortak bir strateji belirlemişlerdir.

Bu ortaklığın bir ayağını şeriatçılık; bir ayağını bölücülük ve bir ayağını da siyasal ve ekonomik mafya anlayışı oluşturmaktadır.

Türkiye gibi insanların büyük çoğunluğu müslüman olan bir ülkede aynı zamanda laik demokratik rejimin varlığı, Ortadoğu'nun teokrat diktatörlerini ürkütmektedir. Şeriatçılar, İslam inancı ile demokrasinin bağdaşmayacağı propagandaları yaparak kendi halkını kandıran bu diktatörler ve Türkiye'deki rejim karşıtı yandaşlarına büyük destekler sağlamaktadırlar.

Çağdaş yaşam biçimini benimseyip ulusal bilince ermiş bulunan Türk toplumundan ümmetçi bir toplum yaratılmaya çalışılmaktadır. Ancak ne bu toplum artık ümmetçiliğe fırsat verir; ne de Anadolu toprakları üzerinde, şeriat ya da etnik hangi nedenle olursa olsun bir federasyon kurulabilir. Böyle bir özlem içinde olanlar yanıldıklarını anlayacaklardır.

Bunun gibi, şeriat ve bölücü terör örgütüne destek veren çevremizdeki bazı devletler de umduklarını bulamayacaklardır.

Hem çevremizdeki bu devletler ve hem de "dünyayı ancak biz yönetiriz" anlayışındaki emperyalist Batı ülkeleri, bölücü terör örgütünün Türkiye'de işlediği cinayetleri görmezden gelmektedirler. Türkiye'ye karşı düşmanca bir tutum sergilemektedirler.

Örneğin; Yunanistan, "Megali İdea" hayaliyle Türkiye Cumhuriyeti gerçeğini bir türlü kabullene memiştir. Bu kompleksli durumu ile bize ait olan kalyakları dahi işgal edecek kadar sorumsuz davranışlar içine girebilmektedir. Suriye, demokrasisi ve sanayisi ile gelişme yoluna girmiş bir Türkiye'den rahatsızlık duymaktadır. Türkiye'nin Güneydoğu Anadolu Projesi (GAP) aslında gelecekte Suriye ile birlikte tüm Ortadoğu ülkelerinin ticari yaşamına katkı sağlayacak büyük ve önemli bir projedir. Buna ilişkin iyiye yönelik bir değerlendirme yapacağına bölücü terör örgütüne yataklık etmektedir. Oysa bu silahın ters tepebileceğini bilmesi gerekir. Rusya, orta Asya'da bağımsızlığına kavuşan Cumhuriyetlerle Türkiye arasındaki ekonomik, sosyal ve kültürel ilişkilerin gelişmesinden rahatsızlık

duymaktadır. Karadeniz Ülkeleri İşbirliği Projesi'nde olduğu gibi üstelik bir çok konuda kendisi ile işbirliği olanakları bulunmasına karşın... İran, Suudi Arabistan ve diğer bazı şeyhlikler Türkiye'deki laik demokratik rejimi kendi gelecekleri bakımından tehlikeli bir örnek olarak görüp, Atatürk'e ve rejime karşı düşmanca duygular beslemektedirler.

Emperyalist Batı devletleri, geleneksel "Böl ve Yönet" stratejilerini "Yeni Dünya Düzeni" ve "Küreselleşme" gibi yeni yeni yöntemlerle az gelişmiş ülkeler arasına nifaklar sokup, ya da mikro milliyetçilikleri ve ırkçı yaklaşımları körükleyip kendi içinde karıştırarak sömürü düzenlerini sürdürme çabasıdadırlar. Bu emperyalist devletler "demokrasi" ve "insan hakları" anlayışı gibi yüce duyguları da hep istismar etmişlerdir. Ne var ki, tüm bunlara karşın Türkiye bir hukuk devleti olma özelliğini, demokrasi ve İnsan haklarına saygı anlayışını rejiminin temeli bilmektedir.

Ayrıca, Cumhuriyete karşı oluşan cephenin bir diğer ayağı olan siyasal ve ekonomik mafya ile özelleştirme ve Gümrük Birliği'ni birlikte değerlendirmek gerekir. Devletin üst katmanlarında rüşvet ve yolsuzlukların döndüğü; kişiye özel özelleştirme çabalarının varlığı; ekonomide verimlilik ilkesi yerine halka ait olan KİT'lerin yok pahasına satılmaya çalışıldığı durumlar gözardı edilemez. Üretime yönelik yatırımlar yerine, ülkede rantçı, tefeci bir anlayış yaratmaya çalışanlar devleti iflasa sürüklemektedirler. Bu ekonomik politikalarla bölücü ve şeriatçı akımlara hizmet edilmiş sayılmaz mı? Rantçı bir sisteme terk edilmiş olan toplumun siyasal ve ekonomik mafya tarafından teslim alınacağı açıktır.

Türk ulusu, Atatürkçü Düşünce Derneği örgütlenmesi ile bu engelleri aşabileceğini ulusal kurtuluş mücadelesinde verdiği başarılı sınav ile göstermiştir. Atatürk Devrim ve İlkelerin daha da kökleşmesi amacıyla yola çıkan Atatürkçü Düşünce Derneği, halktan aldığı güçle, giderek ülkenin her sorununa somut çözümler üreten bir düşünce platformuna dönüşmektedir. Atatürkçü Düşünce Derneği, yeni bir Anadolu hareketidir.

Örgütsel disiplini ve demokratik yapısı ile Atatürkçü Düşünce Derneği, toplumda oluşan duygu, düşünce ve tepkilerin ülkemiz geleceğinde yönlendirici olabilmesi için, önemli bir görev üstlenmiş ve toplumda hak ettiği yeri almaya başlamıştır.

PROF. AKSOY'U ANITMEZARI'NIN BAŞINDA SAYGIYLA ANDIK

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE - ADD'nin kurucusu, Atatürk İlke ve Devrimleri'nin yılmaz savaşçısı, hukuk şövalyesi, Prof. Dr. Muammer Aksoy, ölümünün 6. yıldönümünde Anıtmezarı başında ve Atatürkçü Düşünce Derneği ile Çağdaş Hukukçular Derneği tarafından ortaklaşa düzenlenen "Prof. Dr. Muammer Aksoy ve Laiklik" adlı panelle anıldı.

Prof. Aksoy için, Ankara Cebeci Asri Mezarlığı'ndaki Anıtmezarı önünde düzenlenen törene, Anayasa Mahkemesi Başkanı Yekta Güngör Özden, CHP Grup Başkanvekili Önder Sav, ADD Genel Başkanı M. Suphi Gürsoytrak, Aksoy'un ailesi, yakınları ve dostları katıldı.

ADD Genel Başkanı Gürsoytrak, Prof. Aksoy'un Anıtmezarı başında yaptığı konuşmada "Aksoy, sosyal hukuk devletine inanan bir insandı. Çağdaş değerleri, 1961 Anayasa'sı aracılığı ile ülkeye taşımıştır. 1960'dan sonra, sosyalist partinin kurulmasına olanak verilmiş, radyolarda sosyalizmin içeriği söylenebilmişse, bu 1960'da esen özgürlük rüzgarlarının sonucu olmuştur." dedi.

dan" yanaydı. Türkiye'deki aydınlık geleceğe yönelik bu gelişim, bir çok iç ve dış sermaye gruplarını rahatsız etmiştir. Onların engellemeleri sonucu maalesef gerçekleşmemiştir." diye konuştu.

Bu ve benzer girişimler sonucunda 12 Mart ile karşı karşıya kalındığını, 1960'daki Kurucu Meclis'te, 1961 Anayasası'nın hazırlanmasında yer almış değerli bilim adamları Bahri Savcı, Mümtaz Soysal, Muammer Aksoy ve Uğur Mumcu'nun tutuklandıklarını, halkın özgürlüğünü, devletin ve ulusun bağımsızlığını savunan Atatürkçülerin yıldırmak istendiğine dikkati çeken M. Suphi Gürsoytrak şunları söyledi: "Burada ilk defa uluslararası Faşizmle karşı karşıya gelindi. Türkiye'deki devrimci güçler, bu Faşist uygulamaya maalesef, karşı koymaya güçleri yetmedi.

Ama gerçek odur ki, Muammer Aksoy, Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, Tarık Zafer Tunaya ve Enver Ziya Karal gibi isimler, İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana, Türk halkının uğrunda savaşım verdiği sosyal, ekonomik ve demokratik hak ve değerleri 1961 Anayasası'na taşıyan insanlardı.

Aksoy'un, demokrasinin gelişmesinde büyük emek harcadığını, ekonomik, sosyal, siyasal demokrasiden yana olduğunu, yeraltı, yerüstü kaynaklarımızın, ticaretin, sigortacılığın, devletin gözetimi ve denetimi altında olması gerektiğine inandığına işaret eden Gürsoytrak, "Topraksız köylünün" toprak sahibi olması için "Toprak reformun-

Türk halkı 1960-80 arasında ekonomik ve sosyal alanda kültürel alanda büyük atılımlar gerçekleştirebilmiş ise, bu planlı kalkınma döneminde olmuştur. Bunu 61 Anayasası'na borçluyuz. 20 yıldaki gelişme, uluslararası sermayenin çıkarlarını rahatsız etti. Bu gelişme 1980'de durduruldu. Yö- nünden saptırıldı. Türk halkı yeni bir devlet modeli

ile karşı karşıya getirildi. Bu modeli, 1980'den bu yana, 24 Ocak kararlarıyla, ilkel bir liberalizm olarak uygulamaya koyduklarını biliyoruz.

Türkiye bütçesi, kendi vergi gelirleriyle kaynakları oluşturulamayan iç ve dış borca dayalı bir bütçe ile büyük bir enflasyon, işsizlik ve devletin kaynaklarının yabancılara peşkeş çekildiği bir dönemini yaşamaktadır.

Daha geçenlerde ABD, Virginia ve Bertler tütünlerinin gümrüksüz, Türkiye'ye ithal etme hakkı tanındı. Tutarı 13 trilyon. Devlete gelir kaybettiriyorlar. Bunu sağlayan kaynakların kimler olduğu bizim tarafımızdan tahmin ediliyor. Amerikalılarla sigara fabrikası kuranlar...

Böylece, Türkiye'de, binlerce tütün yetiştiren aile gelirlerini kaybediyor. Hem de gümrük aracılığı ile...

İdeal arkadaşım Aksoy, yıllarca önce, yeni dünya düzeniyle oluşturulan bu korkunç sömürüyü farketmişti için, 1989 yılında ADD'yi oluşturduk.

duracaktır. Daha büyük sayılarla, O'nun savunduğu fikirleri yaşıyoruz.

Bu karanfilleri hepimizin sevgisine tercüman olarak O'nun kabrine bırakıyor ve anası önünde saygı ile eğiliyorum."

HUKUK SAVAŞÇISI, ANAYASA MİMARİ PROF.AKSOY

Aksoy'un Anıtmezarı başında ikinci konuşmayı da Barolar Birliği eski Başkanı ve CHP Grup Başkanvekili Önder Sav yaptı. Muammer Aksoy'un yeri doldurulamaz bin insan olduğunu hatırlatan Sav, "Aksoy, 1961 Anayasası'ndaki hükümlerin mimarıydı. Yabancı petrol şirketlerine karşı amansız kavgası, Türkiye Öğretmen hareketindeki öncülüğü, demokratik, laik hukuk devletine, Cumhuriyet'in temel ilkelerine, insan hak ve özgürlüklerine, sahip çıkan, ödünsüz tutumuyla Türk toplumunun gönlünde silinmez bir taht kurmuştur." dedi.

Sav, "Aksoy gibi bir insanı devlet koruyamadı. Yaşatamadı. Bu büyük bir ayıptır. Ama bundan

Türkiye'de, 1980'den sonra, uygulamaya konan bu yağmalama dönemini ve devleti güçsüz bırakan politikalara karşı tavrı koyan derneğimize her ay büyük boyutlarda katılım olmaktadır.

Eskiden Atatürk'e, Atatürkçü değerlere, devrim ve ilkelerine daha ziyade entellektüeller, düşünürler sahip çıkardı. Son zamanlarda Türkiye'de büyük bir değişim oluyor. Çiftçi, esnaf, işçi ve her kesimde insanlar ülke genelinde birleşiyor. ADD'nin şubelerini oluşturuyorlar.

İşte burada yatan, Atatürk'ün devrim ve ilkelelerinin yanında, laikliğin, uygarlığın, insanlığın, demokrasinin, temel hak ve özgürlüklerin yanında olan Muammer Aksoy'umuzu, içimizden kopararak aldılar. Sandılar ki, O'nu sustururlarsa, bu hareketler

daha büyük ayıp, üzerinden 6 yıl geçtiği halde, ölümündeki esrarı aydınlatılamamış olmasıdır.

Buna karşın, bizler, Muammer Aksoy ve öteki toplum önderlerinin düşüncelerini, ilkelerini yılmadan, usanmadan, savunmaya ve yaşatmaya, bir bayrak gibi taşımaya kararlıyız" şeklinde konuştu.

Aksoy'un, Anıtmezarı başında düzenlenen tören, daha sonra, "Prof.Dr. Muammer Aksoy ve Laiklik" paneli ile Ankara Hukuk Fakültesi Toplantı Salonu'nda devam etti. Panele ADD Genel Başkanı M. Suphi Gürsoytrak, Prof.Dr. Ülker Gürkan, Prof.Dr. Metin Günday, Enerji ve Tabii Kaynaklar eski Bakanı Dr. İhsan Topaloğlu ve Prof.Dr. Mustafa Altıntaş konuşmacı olarak katıldılar. Prof. Aksoy'un yaşamında kesitler vererek, yaptıklarını ve düşüncelerini örneklerle anlattılar.

THK BAŞKANI PROF. DR. ATILLA TAÇOY'LA SÖYLEŞİ

Nevin BALTA
ADD Üyesi

Nevin BALTA- Atatürk Türk Hava Kurumu'nu hangi amaçlarla kurdu?

A. TAÇOY- Atatürk Türk Hava Kurumu'nu Cumhuriyet'in ilânından hemen 1 yıl sonra, 16 şubat 1925'de kurdu. Neden hemen kurdu? Yani neden Türkiye büyük sıkıntı içindeyken, Birinci Dünya Savaşı'nın, İstiklâl Savaşı'nın yıkıntıları henüz temizlenmemişken kuruyor? Tabii bunun bir anlamı var. Bu Atatürk'ün havacılığa verdiği büyük önemi gösteriyor. Atatürk, Hava Kuvvetleri'ni oluşturmak istiyor. Fakat millet yorgun, millet perişan, zengin değil, parası yok, devletin gücü yok. Amaca nasıl ulaşacak? Halktan yardım topluyor. Öyle yardım kaynaklarını THK'na bağlıyor ki, halkın âdetlerine, törelerine, inançlarına göre yapılan işlerin sonucunda ortaya çıkan değerleri THK'na bağışlatıyor. Müslüman bir toplumun; kurban kesmesi, zekat vermesi gibi değerleri THK'na toplattırıyor, hayır kurumları arasında pay ettiriyor. Efendim talih oyunlarını THK'na bağlıyor.

Talih oyunları deyince eski adı Tayyare Piyangosu olan bugünkü Millî Piyango'yu kastediyorum. Buradan gelecek gelir de THK'na bırakılıyor. Ayrıca her paket sigaradan bir sigaranın değerinin THK'na verilmesi sağlanıyor. Dilekçelere yapıştırılan 16 kuruşluk damga pulunun (15 kuruş Damga, 1 kuruşu da Tayyare pulu) 1 kuruşluk kısmının geliri de bunlara ekleniyor. Tutkalk makbuz dedikleri THK'na yardım pullarının satışları, askerlerin terhis belgesinin bastırılıp ucuz fiyatla satılması ve ATATÜRK'ün Büyük Söylevi'nin süresiz telif hakkı da bu gelirler arasında idi.

Bu kaynaklardan toplanan ve THK'nun yurdun dört bir yanında açtığı şubelerde biriken paralarla uçak alınıyor ve bu uçaklara o yörenin, kentin ismi yazılıp, (örneğin Tokat, Konya, Siirt gibi) hava kuvvetlerine armağan ediyordu. Bu uçakların sayısı 351'di. 1925'le 1935 yılları arasında Avrupa'da birçok ülkede uçak yokken Türk Hava Kuvvetleri oluşturularak Genel Kurmay Başkanlığının bünyesinde Türkiye'nin hava Ordusu kuruldu. Bunlar çok önemli şeyler. THK, 1935'de yani kurulduktan on sene sonra THK'nun icra organı olan okullarını, Türkkuşunu kuruyor. Arada 10 yıllık bir fark var. Ve tabii havacı bir gençliğin ne kadar önemli olduğunu bildiği için havacı bir gençlik yetiştirmek amacıyla Türk gençliğine bu hizmeti ücretsiz veren THK sahneye çıkıyor. Türkkuşu 1935'de kurulup, 1995 yılına

kadar bu görevi 50-60 yıl başarıyla yapıyor. Yalnız THK'nun bu havacılık görevini yaparken bir takım kaynaklara gereksinimi var. O kaynaklar yavaş yavaş elinden alındı. Maalesef 1986 yılında da büyük bir darbe yedi. Kurban derisi fitre, zekat toplama yetkisi elinden alınarak sosyal yardımlaşma fonlarına verildi.

Nevin Balta - Efendim onunla ilgili bir sorum olacaktı. THK yasayı delerek tirilyonlarca para kazanan bu vakıflar ve şeriatçı örgütlerle mücadele etti. Kurban derilerini yasal toplama yetkisini tekrar kazanan kadar hangi gerici tepkilerle karşılaştınız?

A. TAÇOY- Şimdi 1986 yılından 1992 yılına kadar geçen 6 yıllık süre içinde mesele bu işin başı boş bırakılması yani kurban derisi, fitre, zekat toplama görev ve yetkisinin ortada bırakılması demek bu. Çünkü devlete bu görev verildiğinde devlet hiçbir zaman bu görevi lâyıkıyla yapamaz. Tam 60 yıl yapmış THK bu görevi, 1925'den 1985'e kadar. Hem de en başarılı şekilde yapmış, hayır kurumları arasında dağıtımını yapmış, kendisi hamleler yapmış, Türkiye ekonomisine katkıda bulunacak orman yangını ile mücadele işine girmiş, zirai ilaçlama işine girmiş, büyük işler yapmış. THK'nun bu başarılı tırmanışını nasıl engelleyecekler? Beline darbeyi vurarak. Çünkü en büyük gelir kaynağı kurban derisi, fitre, zekât. Tabii mesele, başıboş bırakıp, THK'nun, Atatürk'ün kurduğu kurumların karşısında olan, lâik cumhuriyete karşı olan düşüncelerin, bu kurumların illegal örgütlerinin bu işten pay alması veya daha rahat toplaması suretiyle...

Nevin Balta - Bu gerici örgütler, illegal örgütler THK'nun deri toplama işini baltalamaya yönelik ne tür faaliyetler yaptılar efendim?

A. TAÇOY- Tabii bunlar yasa dışı olarak şu faaliyetlerde bulunuyorlar. Yasa dışı deri topluyorlar, ne vergisi, ne kaydı var ne makbuz olayı var. Yani kestikleri makbuzun gerçekten adına deri topladıkları derneğe gidip gitmediği belli değil. 10 tane toplayıp bir iki makbuz veriyorlar. Bu da kayıt dışı ekonomiye giriyor. Oldukça büyük bir para, ham deride iki tirilyonluk bir pazar. Halbuki bizim topladığımız her şeyin bir makbuzu, kaydı ve KDV'si var. Efendim tüccar bizden aldığını gelir vergisi olarak göstermek ve ödemek zorunda. Oysa diğerleri piyasadan topladığı derilerle ilgili hiçbir gelir vergisi ödemiyor. Yani iki tirilyonluk bir pazarda 1.4 tirilyon, ya da 1.5 tirilyon kadarı kayıt dışı maalesef.

Tabii tüccar bizden ihale sonucu, açık arttırma sonucu deriyi aldığı için bize verdiği rakam belli. Diğer tarafın topladığı derilerin rakamı belli değil. Onu da bizden almış gibi gösterip çok yüksek ücretle yu-karıya satıyor. Bu arada gelir vergisi kaybı var. Biz bu mücadele içinde eski değerlere ulaşmaya çalışıyoruz. Çok zor ama giderek artıyor, bizim kurban derisi, fitre ve zekat toplamadaki başarımız. 1985'de en son topladığımız zaman Türkiye'de kesilen kurbanın %85'inin derisini toplamışız, şu anda %40'lardan %50'lere doğru gidiyoruz. Bu sayının daha da artacağına inanıyorum.

Nevin Balta - Efendim şu anda vakıf ve derneklerin yasal deri toplama yetkisi var mı? İstedikleri gibi toplayabiliyorlar mı?

A. TAÇOY- Hayır toplama yetkisi onlarda yok. Tamamıyla THK'na aittir; Bu, Devletin bize verdiği bir yetki ve görevdir. Ancak bizim devletten istediğimiz bize sahip çıkması. Bir görev vermiştir, bu görevde bizi desteklesin. En azından bu görevi yapmamıza olanak sağlayıp, yardımcı olsun. Bu Yargıtayca da onanmış, kanun gibi bir hale gelmiş THK dışında hiçbir kurumun kurban derisi toplayamayacağı. Çünkü diğer kurumlara ait topladıklarını tespit ettiğimiz ve savcılığa şikayet ederek savcılar kanalıyla yakalattığımız yasadışı, örgütlerin, görevi olmayan örgütlerin aleyhine açılan davaları hep biz kazandık. Bu yargıtayca da onandı. O bakımdan artık bu ayan beyan ortada. Son 2-3 yıldır medyada yaptığımız propaganda ve haklılığımızı anlatma çabalarımız da ses getirdi. Ben kurban derisini şeffaflaştırdım. Kurban derisi bir semboldür aslında. Atatürk'ün kurduğu kurumlara karşı olan şeriatçı örgütlerle, şeriat hükümlerine göre devleti yönetmek isteyenlerle, "İlâik cumhuriyeti yıkacağız, kaldıracağız" diyerek açık açık "İlâik cumhuriyet bitmiştir" sözlerini söyleyen milletvekilleriyle, Atatürkçü düşünenlerin ve laik Cumhuriyete inananların yaptığı mücadelenin kontak noktasıdır.

Biz de bunu Atatürk'ün kurumu olarak, Atatürk'ün kurduğu kurumlardan en son ayakta kalan, kurulduğu gibi ayakta kalan kurum olarak bunun mücadelesini yapıyoruz ve yapacağız.

Nevin BALTA- Atatürk, kurduğu çağdaş kurumlarla çağı yakalama savaşını vermek istiyordu. Sizce THK çağdaş kurumlar ölçüsünde çalışmalar yapabildi mi?

A. TAÇOY- Bu her şeyden önce ekonomik olarak ayakta durmaya, güçlü olmaya, yaşamaya bağlı, Yıllarca büyük bir darbe yediğimiz, büyük bir gelir kaynağından mahrum bırakıldığımız için ancak hayatımızı idame şeklinde yaşam savaşı verdik. Yaşayabileceğimiz kadar kan gitti damarlarımıza.

Şimdi topladığımız paraları paydaşlara dağıtıyoruz, bir miktar harcama imkanına sahibiz. Buna rağmen kısa sürede büyük atılımlar yaptık. Bir kere dünyada ilk kez düzenlenen 1.Dünya Hava Oyunlarını 1997'de Türkiye'de organize ediyoruz. Bu Türkiye'nin tanıtılması, Türkiye'nin gelir kazanması, bu pahalı sporu yapan birçok sporcunun gelmesi yönünden büyük bir başarıdır, büyük bir reklamdır. 3500-4000 sporcunun katılacağı bu oyunlar, Türkiye'nin 9 yöresinde 12-13 branşta yapılacak. Yani hava sporlarının hepsinin aynı bölgede aynı yörede yapıldığı bir olay.

THK'nun diğer projelerinden biri de orman yangınlarıyla mücadelede ve ilâçlamada kullanılacak uçak projesi. Onu bu devrede mutlaka tahakkuk ettireceğiz. Şirketleşme, vakıflaşma düşüncelerimiz var. Bunları hep bu devrede gerçekleştireceğiz.

Nevin BALTA- Dünyada ilk kez düzenlenecek olan Dünya Hava Olimpiyatları Türk havacılığına uluslararası alanda ne tür avantajlar getirecek, ülkemize nasıl bir saygınlık kazandıracak?

A. TAÇOY- Türkiye'de yapılmayan birtakım havacılık sporları uygulamaya konulacak. Bazı sporların gerisinde kaldık; yelken, kanat ve yamaç paraşütü gibi... Bunlar gençlerin araç gereç istemeden kendilerini tepelerden bırakarak saatlerce havada kaldığı faaliyetler. Türkiye'nin bazı yörelerinin bu tür sporlar için ne kadar uygun olduğu ortaya çıkacak. Tabii döviz gelecek. Türkiye'nin tanıtımı ve turizm yönünden önemli. Ayrıca bu tür sporların bundan sonra ülkemizde yapılması yönünden de avantajlı. Ülkeye yeni teknolojiler gelecek.

Bu arada THK böyle bir organizasyonla ne tür faaliyetler yaptığını milletimize ve yurt dışına gös-

termiş olacak. THK milletin desteğiyle ayakta duran, gençlerin katılımıyla hayat bulan bir kurumdur. THK ne yapıyor diyenlere güzel bir yanıt olur.

THK, Uluslararası Havacılık Federasyonu (FAY)'nın saygın bir üyesi. Bütün dünya ülkelerinin kayıtlı olduğu bu federasyona THK, Atatürk'ün ileri görüşlülüğüyle, 1929'da üye olmuş. THK, Türkiye'yi dünya havacılığı içinde temsil eden aktif bir üye. Zaten oylamada çok büyük bir destek alarak Hava Oyunları düzenleme hakkını kazandı.

Nevin BALTA- FAY hangi kıstaslara göre bu organizasyona katılma hakkını bize verdi?

A. TAÇOY- Bu işi yapacak olan ülkede böyle bir alt yapının var olması ve devlet desteğinin olması çok önemli; Halkın ilgisi ve desteği de önemli. Bunların hepsini Türkiye'ye gelip, gördüler; kanıtladık. Devletin ve ordunun desteğini aldık.

FAY'nin 1994'de Antalya'da yapılan Genel Kurulundaki başarımızı gördüler. Çok başarılı bir organizasyondur, bizi tebrik ettiler. Ayrıca FAY'nin son Genel Kurulu Güney Afrika'da yapılmıştı. Orada hazırlıklarımızı, yaptığımız faaliyetleri sundum. Birçok ülke söz alıp, hatta bazıları yanıma gelip tebrik ederek, "Biz artık dünya oyunlarının sizde yapılacağına inandık, bu sunuşunuzla ve FAY yetkililerinin verdiği raporla" dediler.

Nevin BALTA- THK genç Cumhuriyetin ilk yıllarında batı teknolojilerini yakalama gayretine öncülük etti. Bu öncülük görevini hâlâ sürdürüyor mu?

A. TAÇOY- Olanaklarımız elverdiği ölçüde yapıyoruz. Büyük sıkıntılar çektik. Milletin desteğini aldığımız oranda yapamayacağımız hiçbir şey yok. Onun için de milletimizi inandırmamız lâzım. Türk milleti inanmaya görsün, yapamayacağı yardım, veremeyeceği destek yok.

Nevin BALTA- Efendim, bugünden geriye baktığımızda özellikle de çok partili hayata geçişimizden itibaren başlayan süreçte THK Atatürk devrimleri adına neler yitirdi? Daha doğrusu yitirdikleri var mı?

A. TAÇOY - Hiç yitirmedim; gücüyle ayakta. Hatta son genel kurulunu 10 Kasım'da yaptı. Genel Kurul üyelerinin hepsi 800'ü aşan delege sayısı ile, aynı heyecanla; soğuk bir havada Anıtkabir'i ziyaret etti. Devrimler konusunda, ileriye atılımlar konusunda hiçbir şey kaybetmiş değil. Eski gücüne güç katarak, daha kararlı, daha azimli atılımlar yapmak ve ileriye gitmek durumunda. O konuda hiçbir endişeniz olmasın.

Nevin BALTA- Sizce THK özlenen idari yapıya tam anlamıyla kavuştu mu? Birtakım gerici yapılanmalar var mı?

A. TAÇOY- Kurumun idari yapısı özerk. Bakanlar Kurulunca onanmış özel tüzüğe göre yö-

netilen bir kurum. Dernekler yasası içinde 61. maddeye göre THK ve Kızılay Bakanlar Kurulunca onanmış kendi özel tüzüğüyle yönetiliyor. Mali devlet malı sayılıyor. Yönetim Kurulumuzu yeni belirledik. Tüzüğümüzü yeni değiştirdik. Ama tabii istediğimiz elemanlarla çalışmak mümkün olmuyor. Ama onu da yavaş yavaş düzeltiyoruz. Yeni elemanlar alıyoruz, atılımlar yapıyoruz, bu gidişattan ben memnunum.

THK'nda gerici hiçbir yapılanma yok. Sadece Konya şubemizde birtakım sıkıntılarımız oldu. Hiçbir zaman bu söylediğiniz insanların THK'na ne aşağıdan ne yukarıdan ne de aradan sızması mümkün. Çünkü THK'nun güzel bir yapısı var. Atatürk'ün kurduğu bir kurum ve de gönüllü çalışan bir ordusu var. Şu anda 626 şubesi var. 627. şubeyi yeniden açacağız Konya'da. Bu çatının elemanları gönüllü hizmet eden insanlar. Atatürk'ün eserleri ve laik Cumhuriyet bu insanları birleştiriyor tek bir noktada. Her biri çeşitli partilere mensup binlerce, yüzbinlerce insan Atatürk adı etrafında, THK çatısı altında birleşiyor. Bu az birşey değil. En ufak bir sızma görsek bile hissederiz ve gerekli tedbirleri alırız.

Nevin BALTA- Yurdun en uzak köşelerine havacılık sevgisini aşlamak, havacılığı sevdirmek için THK kendini yeterince tanıtıyor mu?

A. TAÇOY- Maalesef tanıtım sıkıntımız var. Halkla ilişkilerde yeniden yapılanıyoruz. Atatürkçü ve deneyimli bir bayanı Basın-Yayın ve Halkla İlişkilerin başına getirdik; Jülide Gülizar. Tanıtım konusunda eksiklerimiz var; Yurdun en uzak köşelerinden bize geliyorlar; katılım çok büyük; yetişemiyoruz; 4 eğitim merkezimiz var.

Basında, medyada son birkaç senedir yer alıyoruz. Bundan sonra daha da ilgi gösterileceğini sanıyorum. Çünkü deri toplama görevinin tekrar bize verilmesi, bizim itibarımızın iâdesidir. Ayrıca Hava Oyunlarını başarılı bir şekilde organize etmemiz de tanıtımımız için yeterli bir gerekçe olacak. O bakımdan iyiye doğru gideceğimiz umudunu taşıyorum; başaracağız.

Bize her yıl 5 bin civarında öğrenci geliyor. Bu kadar öğrenciyi eğitmek, onları boşluktan kurtarmak ve dikkatlerinin geliştiği, soğukkanlılığı öğrendikleri ve de, en önemlisi, kendilerine güven duygusunun geliştiği bir uğraşı olan havacılığı onlara verebilmek çok önemli bir olay.

Nevin BALTA- Çocukların ve gençlerin havacılık faaliyetlerine katılmalarını sağlayacak yapısal dokunuz var mı?

A. TAÇOY- Elemanlarımız var; alt yapımız var. 4 tane eğitim merkezimiz var. Hava oyunlarından önce faaliyet göstereceğimiz beşinci eğitim merkezini de açacağız. Bu eğitim merkezleri Etimesgut'ta, İnönü'n-

de, Akşehir'de, Efes'de. Antalya'da katılacak bunlara. En ücra köşelere ulaşabilmek için şöyle yapıyoruz: Bazı pilot merkezlerimiz var. Adana, Antalya; eskiden Samsun vardı. İzmir'de bölgesel kurslar açarak faaliyet gösteriyoruz. Mesela Diyarbakır'da gerek üniversitede gerek üniversite dışı yüzün üzerinde bu sene paraşütçü, model uçakçı götürdük.

Nevin BALTA- THK halkla yönelik eğitim kursları ve halka açık faaliyetlerinin yanı sıra askerlere yönelik çalışmalar yapabilecek mi?

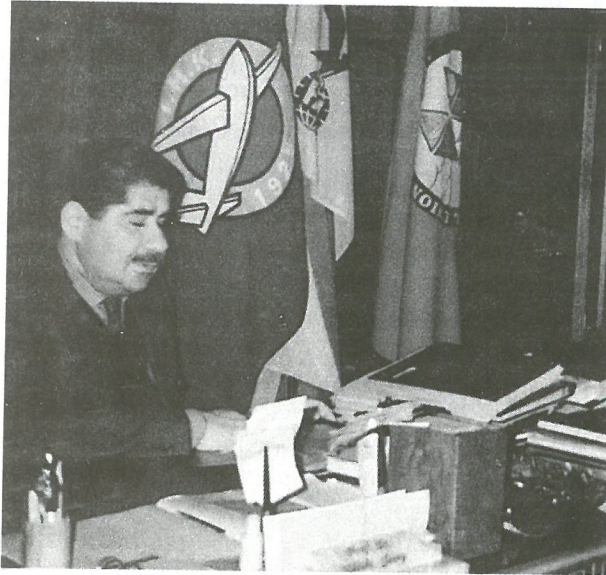
A. TAÇOY- Çok teşekkür ederim. Bu anlatamadığım bir konu. THK sivil kesime yaptığı yardımların en az aynısını hatta daha fazlasını, orduya, Türk Silahlı Kuvvetlerine yapıyor. Her yıl Silahlı Kuvvetlerden bir grubu Kara Harp Okulu'nun bir taburunu paraşütçü yetiştiriyoruz, 400 kişiyi Astsubay okullarının çeşitli branşlarında, Astsubay Sınıf Okullarının öğrencilerinden yine aynı rakamlarla, 400'e yakın paraşütçü yapıyoruz. Gerek Hava Harp Okulundan, gerek Kara Harp Okulundan havacılığa ayrılmış, pilotaja ayrılmış kişilerin temel pilot eğitimini veriyoruz. Yalova'da İnönü'nde planör pilot eğitimleri veriyoruz. Model uçakçı yetiştiriyoruz. Uçaksavar eğitiminde çalışıyorlar. Her yıl Hava indirme birliklerinin askerlerine paraşütçü yetiştirmeleri için uçak, öğretmen tahsis ediyoruz. Gülhanedeki askeri doktor adayları ve askeri hemşirelerin içinde şu anda 350'nin üstünde paraşütçümüz var. Bunların 40-50 kişisini paraşütçü yapıyoruz. Şu anda orduda, kıtalarda hizmet gören paraşütçü doktorlar var. Uçak tahsis ediyoruz. Yani Silahlı Kuvvetlere kendisinin çok büyük masraflarla yapabileceği hizmeti veriyoruz.

Nevin BALTA- Havacılığa sempatisi olan her yaştan gençlere yönelik kurslarınızda Atatürkçü Düşünce Derneği'ne kontenjan ayıracak mısınız?

A. TAÇOY- Atatürkçü Düşünce Derneği istesin derhal, biz her türlü faaliyetlerin içine sokarız onları. Bizim ADD'den ne ayırımız ne gayrımız var. Bütün teşkilatlarımız ADD ile birlikte çalışıyorlar. İşbirliği içindeyiz. ADD fitre, zekât ve kurban derisi toplama da bize yardım ediyor. Bu konuda Türk Hava kurumundan bütün teşkilata gönderilmiş genelge var.

Nevin BALTA- 1995'ler Türkiye'sinde Atatürk Devrimlerinin öncülüğünü yapan THK'nun geldiği noktayı nasıl değerlendiriyorsunuz?

A. TAÇOY- Biz mücadelemizi yapıyoruz. Millet bunu açık açık görüyor. Yalnız bu mücadele de yetersiz. Afedersiniz, ben şunu, kabul edemiyorum. Atatürkçü çizgiden, Atatürk'ün devrimlerinden, O'nun idealinden, O'nun gösterdiği hedeflerden sapmaya benim aklım ermiyor. Bu insanlar nasıl bundan sapıyorlar, nasıl sapmışlar? Niye mücadele edelim bunlarla? Ben, Cumhuriyet'in kuruluşunun 10. yılındaki o görkemli kutlamaları televizyonlardan seyrettiğimde, kitaplardan okuduğumda duygulanıyorum. 10. yıl marşını söyleyen insanların gözlerindeki pırıltıyı, yüzlerindeki gülümsemeyi görüyorum, hep gördüm, sun'i değildi. O büyük savaşı, İstiklâl Savaşı'nı kazanmış Türk Milleti, Atatürk'ün gösterdiği hedefe doğru nasıl gururla, nasıl heyecanla ulaşmış. Niye aynı şeyleri yalamayalım?

Cumhuriyetimiz çok genç, 70'li yıllarında. Yani niye daha büyük bir heyecanla atılımla atılmayalım da, Atatürk'ün karşısında olan ve maalesef giderek güçlenen zümrelerle mücadele edelim. Burada benim mantığım almıyor. Atatürk doğruyu göstermiş, bunu kanıtlamış, mücadelesini yapmış, Bağımsızlık Savaşı'nı kazanmış. Savaşın sonra büyük atılımlar yapmış bir Türkiye nin neden gene tarihin karanlıkları içine veya yer altına, karanlık dehlizlere, karanlıkların içine çekilmesine, doğanın, dogmatik bir takım şeylerin içrisine çekilmiş olmasına, çekilmeye çalışılmasına hâlâ şaşıyorum. Türkiye'de Atatürk devrimleri yapılmış, birtakım haklar verilmiş kadınıma, erkeğimize. Tekkeler, zaviyeler kapatılmış, harf devrimi yapılmış, lâiklik ortaya konmuş, Cumhuriyet'e damgasını vurmuş, Hâlâ bazı insanların nasıl geriye döndüğünü anlamıyorum.

Atatürk'ün kurduğu bir kurum olarak, çizgisini her yerde açıklıkla belirtmiş olan THK, maalesef bu saydığımız şeylerin mücadelesini yapıyor, yapacak. THK'na son birkaç yıl içinde aktif dernekler de katıldı. Onlarla birlikte bu mücadeleyi sürdüreceğiz. Kurumun yapacağı görevler var, o derneklerin yapacağı görevler vardır. Kolay kolay meydanı birtakım başıbozuk insanlara bırakmak mümkün değil, bırakmayacaktır bu gençlik, bu millet. Atatürk'ün attığı temeller, tohumlar devam edecektir. Onların ürünleri alınmıştır, alınmaya da devam edecektir. Ben umutsuz değilim.

ADD, MUMCU'YU ÖLÜMÜNÜN 3. YILINDA BİR PANELLE ANDI

Atatürkçü Düşünce Derneği ile Çağdaş Hukukçular Derneği ortaklaşa "Kalpaksız Kuvvayı Milliyeci Uğur Mumcu ve Misâk-ı Milli" paneli düzenlediler.

Gazeteci-Yazar Uğur Mumcu'nun suikaste kurban gidişinin 3. yıldönümü'nde, Atatürkçü Düşünce Derneği ile Çağdaş Hukukçular Derneği'nin ortaklaşa düzenledikleri, "Kalpaksız Kuvvayı Milliyeci Uğur Mumcu ve Misâk-ı Milli" paneli, Ankara'da 27 Ocak 1996 günü Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Farabi Salonu'nda yapıldı.

Panelin açış konuşmasını yapan ADD Genel Başkanı M. Suphi Gürsoytrak, "Ocak ayı biz tüm Atatürkçüler açısından acı ve hüznü veren bir aydır. Çünkü bu ay içinde, 'Kurtuluş Savaşı'nın anlamını özümsemiş ve kendisini bu amaca adanmış iki büyük sivil Kuvvayı Milliyeci, sevgili kurucu Genel Başkanımız Prof. Dr. Muammer Aksoy ve Sevgili Uğur Mumcu'yu, zalim karanlık güçlerin saldırısı sonucu kaybettik." dedi.

Prof. Dr. Alpaslan Işıklı, Gazeteci-Yazar Doğan Akın, ADD üyesi, Gazeteci-Yazar Nurzen Amuran ve Gazeteci-Yazar Av. Jülide Gülizar'ın konuşmacı olarak katıldıkları ve yoğun bir dinleyici kitlesinin hazır bulunduğu panelde, konuşmasını sürdüren ADD Genel Başkanı Gürsoytrak şunları söyledi: "Uğur Mumcu'yu 3 yıl önce kaybetmiştik. Uğur Mumcu'nun maddi varlığını yok etmeye teşebbüs edenler herhalde Uğur Mumcu'yu ve savunduğu fikirleri yok edebileceklerini zannettiler.

Oysa, Mumcu bugün, Trakya'da ve Anadolu bozkırlarında, yaylalarında, dağlarında bir rüzgar olarak, bir efsane olarak, bir halk kahramanı olarak, milyonlarca Mumcu olarak, milyonlarca meş'ale olarak yanmaya ve yaşamaya, Türk halkını aydınlatmaya devam etmektedir.

Uğur Mumcu, ölümsüzler arasına karışmıştır. O bir "Kalpaksız Kuvvayı Milliyeci" olarak ulusal bağımsızlığımızın, ulusal devletin, özgürlüğün, antiemperyalizmin, antikapitalizmin, laikliğin, insan haklarının, demokrasinin ebedi sembolü haline gelmiştir.

Her yıl, onbinlerce insan, Mumcu'yu yalnız ölüm günü değil, gencinden ihtiyarına, kadınından erkeğine, savunduğu fikirleri tüm yıl boyunca, aynı cesaretle savunmakta ve yaşatmakta, daha ileriye taşımaktadırlar.

28 Ocak 1920 Misâk-ı Milli'nin ilân edildiği bir tarihtir. Misak-ı Milli, bir vatanın, bugünkü ülkemizin sınırlarını belirleyen bir ilâmdır. O'nun devlet kavramı, Teokratik-Monarşik devletten laik devlet düzenine geçişte temel unsur teşkil eder. İşte bütün yazılarında ısrarla, tam bağımsızlığı, özgürlüğü ve vatanın bütünlüğünü savunan Uğur Mumcu ile Misak-ı Milli'yi birleştirmemizin temel nedenlerinden birisi bu noktadır.

Mumcu'nun, Hıfzı Veldet Velidedeoğlu'nun ölümü dolayısıyla yazdığı yazıdan bir kaç cümleyi okumak istiyorum. Bu satırlar sanki Velidedeoğlu için değil de aynı zamanda kendisi için, Muammer Aksoy için ve tüm diğer kaybettiğimiz Atatürkçüler için geçerlidir. Diyor ki Mumcu yazdığı makalede:

... Atatürk Devrimlerinin yılmaz savunucuları birer birer aramızdan ayrılıyorlar. Velidedeoğlu ile birlikte bir asırlık çınar ağacı daha devrildi. Bilge Ozan Ceyhun Atıf Kansu'yu, Türk hekimlerinin öncüsü Prof. Dr. Nusret Fişek'i, barış savaşçısı Av. Orhan Apaydın'ı, Anayasa ve Hukuk Şövalyesi Muammer Aksoy'u, Türkiye'de siyasal bilimin kurucusu yorulmaz araştırmacısı Prof. Tarık Zafer Tuna'yı, Cumhuriyet Gazetesi'nin inançlı başyazarı Nadir Nadi'yi son yolculuklarına uğurladık.

Bu insanlar, Atatürk ile başlayan, "Aydınlanma Çağı"nın öncüleriydi. Hepsisi de kendi alanlarının en yetkin insanlarıydı. Kimi ciltler dolusu yapıtlar bıraktı geriye, kimi inanç dolu şiirler ve yazılar...

Bu kuşağı birbirine sıkı sıkı bağlayan inanç bağları Türk Devrimi'nin mayasını oluşturmuştur.

Bu insanlar, Atatürk Devrimlerine inanmışlardı. Tam bağımsızlık ilkesinin ödün vermez savunucularıydı. Lâiklik inancını, bir bayrak gibi ellerinde taşımışlar; son nefeslerine kadar da bu bayrağı ellerinden düşürmemişlerdi. Güçlü kişilikleriyle...

Ödün vermez tavırlarıyla... bilgi donanımlarıyla, birer inanç, onur ve erdem anıtı gibiydiler. Bağımsızlık inancını, günümüz kurt kapanlarıyla dolu çıkar dünyasında dirençle, inançla, özveriyle savunan Kalpaksız Kuvvayı Milliyeci'ydiler. Günümüz "Kuvvayı Milliyecileri"ne kalpak takarlar başlarına, ne boyunlarına fişeklik... Ne de bellerine tabanca.

Onlar, bir siyasi inancın mirasçılarıdır... Onlar, Aydınlanma Çağı'nın öncüleridir... Onlar, "Bizi" mahvetmek isteyen emperyalizme ve bizi yutmak isteyen kapitalizme karşı" ömür boyu savaş vermiş yürekli aydınlardır...

Atatürk'ün Cumhuriyet'i emanet ettiği gençlerdir onlar... Yılgınlığın, korkaklığın, dönekliliğin ve çıkarcılığın geçer akçe sayıldığı günümüzde onlar, aydın olmanın onurunu, vazgeçilmez birer kimlik kartı gibi yüreklerinde taşımasını bildiler.

Ödün vermediler, boyun eğmediler. "Gelene aham, gidene paşam" demediler... Velidedeoğlu, bu kuşağın liderlerinden biriydi. 88 yıllık ömrünü Atatürk Devrimlerine, Atatürk ile başlayan, Aydınlanma Çağı'nın bilmine adayan Velidedeoğlu, Atatürkçülüğün aramızda yaşayan en güçlü ve canlı simgesiydi.

Bir maratoncu gibi koştu, koştu, koştu...

Uğur Mumcu da tıpkı Velidedeoğlu gibi bütün yaşamı boyunca aramızdan onu zorla çekip alınca kadar, O da tıpkı bir maratoncu gibi idealleri peşinde koştu, koştu, koştu...

Uğur Mumcu'yu seven onbinlerce Türk insanı, devletine, hükümetine ve TBMM'ne soruyor: "Mumcu'nun, Aksoy'un, Üçok'un, Emeç'in, Tü-tengil'in, Kutlar'ın, Öz'ün, Cömert'in ve daha nice Atatürkçülerin" katilleri kimdir?

Katillerin bulunmasına kadar her yıl daha çok, daha gür bir sesle, hükümetten ısrarla, katillerin bulunmasını isteyeceğiz. İstemeye devam edeceğiz. Tabii katiller ortaya çıkarılıp, cezalandırılınca kadar...

Mumcu'yu hangi karanlık odaklar öldürttü, bil-miyoruz. Ama ciddi şüpheler var. Söylentiler dev-lete dayandığında, niçin bu kadar karanlık ve sus-kunluk, devlet görevlilerinin üzerine çöküyor, bilmiyoruz!.. Ama bir gün mutlaka bulup hesabını soracağız."

BİZİ BUGÜNLERE KALPAKSIZ KUVVACILAR GETİRDİ

Panelde yaptığı konuşmada, "Kalpaksız Kuv-vacılar" sözünün nereden çıktığını anımsatan Jülide Gülizar: "İstanbul'da, Atatürk'ün Samsun'a çı-kışıyla başlayan ve 4.5 yıl sonra İzmir'de nok-talanan Kurtuluş Savaşı'na katılmak üzere, İs-tanbul'dan yola çıkıp, Ankara'daki kuvvetlerle Anadolu'daki kuvvetlere derlermiş kalpaksızlar..."

Unutmayalım ki, küçümsenen "Kalpaksız Kuv-vacılar" bizi, bugünlere kadar getirdiler. Misâk-ı Milli içindeki sınırlarımızı da yine onlar çizdiler. Onların dayanışması ve direnmesiyle... Hepsini saygıyla anıyoruz." dedi.

Yaşamı çeşitli şekillerde tanımlamanın mümkün olduğuna, işaret eden Gülizar şunları söyledi: "Yaşamı, doğumda startı verilen, ölümden kro-nometreye basılan bir zaman dilimi olarak, yarışma olarak, düşünmek mümkündür. Bu yarışta çeşitli yarışma biçimleri var. Örneğin mukavemet, sürat ve maraton koşusu var. O da insandan insana de-ğişen bir yarışmadır. Doğumla ölüm arasındaki ger-çek. Bu iki gerçek arasında acılar, tatlılar... Olum-lular, olumsuzlar..."

Önemli olan dallı-budaklı çizgiyi düzgün yü-rütebilmektir. Düzgün yarışabilmektir. Mukavemet ve maratonla sürdürüp bitirebilmektir. Güzellikleri, olumsuzlukları olan yaşamı iyi değerlendirebilmek ve sonunda hesabını iyi vermektir, önemli olan...

24 Ocak'tan bu yana, Türkiye'nin hemen her ta-rafında andığımız Uğur Mumcu, işte, yaşamını iyi değerlendirmiş, güzelleştirmiş, zenginleştirmiş ve sonunda alınının aklıyla bu işin içinden çıkmış bir insan.

Tabii biraz erken oldu. Bu kavgasını sürdürmesini hepimiz gönülden isterdik. Ama bazı insanların ölüsünün dirisinden daha korkulacak bir şey olduğunu da bilmek gerekir. Zaten Uğur Mumcu'nun yokluğunda tek tesellimiz de bu..."

KALPAKSIZ KUVVAYİ MİLLİYECİ DEYİMİNİ MUMCU'NUN AĞZINDA ÇOK SIK DUYDUK

Kalpaksız Kuvvayı Milliyeci deyimini Uğur Mumcu'nun ağzında çok sık duymuşuzdur diyen panelist Prof.Dr. Alpaslan Işıklı, "Özellikle ölümsüz Hocamız Muammer Aksoy da, bahsedilen bu deyimi kullanırdı." dedi.

Kuvayı Milliye, bu toprakların insanlarının emperyalizme karşı onurlu başkaldırısının ve mazlum ulusların kurtuluşu meş'alesinin Anadolu'da yakılması hareketinin başlangıç günüdür diyen Prof. Dr. Işıklı şunları söyledi: "Misâk-ı Milli'de, son Osmanlı Meclis-i Mebusan'ın ulusal bütünlüğümüzü bir "Antla" belirlemesidir ki, ondan sonra Padişah efendi, Meclis'i dağıtmıştır.

Kalpaksız Kuvvayı Milliyecileri yitirmemiz de dahil olmak üzere son zamanlarda yaşadığımız pek çok önemli olayın bu arada Kuvvayı Milliye ve Misâk-ı Milli kavramlarının böylesine anlamlı bir şekilde gündeme gelmesinin çok derin ve geniş boyutlu nedenleri var. Öyle sanıyorum ki, bu serüven 1970'lerden sonra sonra başlamıştır.

Bütün bu gelişmeler, evrensel boyutlu bir dönüşümün ülkemizdeki yansımaları olarak ortaya çıkmıştır. Bu dönüşüm Kuvvayı Milliye ve Misâk-ı Milli gibi değerlerin öylesine yoğun ve anlamlı bir şekilde gündeme gelmesi ve herbiri birbirinden değerli Kalpaksız Kuvvayı Milliyecileri yitirmiş kökleri derinlerde olan evrensel boyutlu bazı dönüşümlerin ülkemizdeki yansımaları olarak ortaya çıkmıştır.

1970'lerden sonra tüm dünyada uluslararası sermayenin büyük bir genel ekonomik bunalım sürecine girdiğine tanık oluyoruz. Uluslararası sermaye ilk defa bunalım içine girmiş değil. 1929-30 bunalımı en önemli bunalımlardandır. Bu bunalımları aşmakta Batı toplumlarında yani tekelci sermayenin temsilcisi olan toplumlarda sosyal devlet önemli bir çözüm aracı olarak ortaya çıktı. Sosyal adaletin sağlanması, gelirlerin yerinde dağılımını mümkün kılan mekanizmaların bu ülkelerde işlerlik kazanması, bu ülkelerde sermayenin belli elerde toplanmasından kaynaklanan çöküşün aşılmasında önemli kolaylıklar sağladı ve bu dönem 2. Dünya Savaşı sonrasında Nazizmin, Faşizmin yenilgiye uğratılmasında sonra, dünyanın ve özellikle de sanayileşmiş demokrat olarak ifade edilen kesimlerin 1970'lere kadar bir altın çağı yaşamasına imkan hazırladı.

1970'lerden sonra başlayan dönem farklı bir dönemdir. O, hepimizin sıkça duyduğumuz yükselen değerlerin "Çağ atlama süreci"nin bütün dünyada gündeme getirildiği bir dönemdir. Bu yeni ekonomik bunalım döneminin açıklanmasında bazı ciddi iktisatçılar, Bunenwart etkisi diye bir etkidenden bahsederek yeni sanayileşmiş zengin ülkelerin dünyaya empoze ettiği modeller, çözümler, Avustralyalılar'ın oynadığı "Bunenwart" oyunu gibi dönmüş, dolaşmış kendilerine yarayan sonuçlar ortaya çıkarmıştır.

Bunun aşılması için aklın yolu aslında bir olması gerekir. "Tarih, yok etmek istediği güçlerin gözünü kör eder" diye bir söz vardır. Bu gerçeğin görülmesi o kadar kolay olmadığı içindir ki, tutulan yol adletsizliğin zengin ve yoksul ülkeler arasındaki uçurumu daha da artırmak biçiminde tezahür etmiştir.

Uluslararası sermaye içine düştüğü bunalımının yükünü yoksul ülkelere 3. dünyaya taşımak için elinden geleni yapma yoluna girmiştir.

Bu bağlamda bazı dayanabileceği güçler, mekanizmalar vardır. Gücünü yoğunlaştırdığı IMF, Dünya Bankası gibi odaklarla dünyayı denetim altına alabilmesi, bu açıdan kendisine bazı kolaylıklar sağlamıştır.

İkinci Dünya Savaşı öncesi bunalımların yol açtığı siyasi çöküşler, Avrupa'da Nazizmin, Faşizmin tırmanışına yol açmıştır. Günümüzün ekonomik bunalımının yükü, işaret ettiğim bu mekanizmalar dolayısıyla 3. dünyanın yoksul ülkelerinin sırtına bindiği için, geniş ölçüde siyasi çöküşler, Latin Amerika'dan başlamak üzere, 1970'lerde ve 80'lerde, gibi bir askeri diktatörlükler dönemine dünya sahne olmuştur. Yani, ekonomik çöküşleri dünyanın yoksul ülkelerine taşımışlar, Güney ülkelerinde görüldüğü gibi siyasi çöküşler de buralarda olmuştur.

Uluslararası sermaye, bu emellerini gerçekleştirmek için model üstüne model, çözüm üstüne çözüm empoze ederken tamamen sınırsız ve engelsiz de değildir. Öyle görünüyor ki, "Uluslararası sermayenin dünyayı değneksiz dolaşabileceği" bir köy haline getirmesine de karşısındaki en büyük engellerden bir tanesi bu Anadolu topraklarında boyun eğmemiş olan bağımsızlıkçı, Mustafa Kemal İdealleri'dir. Bu büyük insan, diğer yiğit savaşçılar, Kemalizm'in küreselleşen bu dünyadaki öncüleri olarak bu evrensel çelişkinin girdabında aramızdan ayrılmışlardır.

Bugün Cumhuriyet'imiz, Kuvvayı Milliye hareketinin simgeleşmiş en büyük somut zaferi olan Türkiye Cumhuriyeti ve ulusal bağımsızlığımız ciddi tehlikelerle karşı karşıyadır.

Bu tehlikeler çeşitli saflardan kaynaklanıyor, gibidir. Ama hepsinin yöneldiği, odaklaştığı hedef biridir. Bunları sıralarken, özetle ve öncelikle ba-

ğimsizliğimizin ve ülke bütünlüğümüzün başlıca teminatı olan kamu girişimlerine yönelik saldırıları, devletin küçültülmesi, ve özelleştirme safsatası altında yöneltmiş olan saldırıları öncelikle vurgulamak istiyoruz.

2. Dünya Savaşı hareketi sınırlarımız dışında başgöstermişken, Türkiye'nin bu badirenin dışında kalabilmesi, yalnızca İsmet Paşa'nın büyük devlet adamlığından değil, aynı zamanda ülkemizde o zamana kadar ilerlemekte olan bağımsız ekonomik, politikalar temelinde gerçekleştirilmiş bir başarı olabildi.

Ülke bütünlüğümüz sadece silahlarla sağlanmamıştır. Ülke bütünlüğümüzün sağlanmasında, düşmanın kovulmasında silah önemli bir rol oynadı. Ama onun hemen ardından ısrarla ve inançla başlattığı ekonomik zaferler, ülke bütünlüğünün teminatı olma açısından önemli kazanımlar olarak gerçekleştirildi.

Bu bağlamda devletin, ülkenin yoksul yörelerinde gerçekleştirdiği ekonomik başarılar, ülkemizin bütünlüğünün en önemli teminatı oldu. Belki bunlar yeterli değildi. Ama böyle olmasaydı, ülkemizin Doğu'daki ve Güneydoğusu'ndaki demiryolları, tek-tük tüten bacalarda olmasaydı, bütünlüğün bu ölçüde sağlanması dahi mümkün olmayacaktı.

Bu bakımdan, Neoliberal saldırının ülke bütünlüğüne yönelik ayrılıkçı eylemlerle bütünlüşmesi tesadüfi değildir. Dünyanın dört bir tarafında hangi ülkede ayrılıkçı hareketler varsa, onun gerisinde bölgeler arası ekonomik düzensizliğin yattığını görürüz. Bu konuda ilk akla gelen örneklerden birisi de İtalya'dır. İtalya'nın, Kuzeyi'nde de Güneyi'nde de İtalya vardır. Ama İtalya'nın Kuzeyi'nde ciddi bir ayrılıkçı hareket vardır ve orada da zengin bir iş adamı, bu işin öncülerinden biri olarak görevini sürdürmektedir.

Yugoslavya'nın başına gelenler de, zengin bölgeleri oluşturan Hırvatistan ve Slovenya'da başlayan ayrılıkçı hareketler, önemli bir rol oynamıştır.

Bütün bunları gördükten sonra, ülkemizin bazı varlıklı burjuva kesimlerinden ayrılıkçı hareketlere yeşil ışık yakan tavırların ortaya çıktığını görmek şaşırtıcı değil. Şunu düşünmekte haklıyız; sanıyorum, bunların asıl çabası Doğu'da ve Güneydoğu'da yok-

sul yurttaşlarımızı kurtarmak değil, onlardan kurtulmaktır. Yoksulları sırtından atıp Avrupa ile monte olmak ve onlara duvar örmek özleminin yattığı giderek daha belirgin olmaya başladı.

Çağımızın dünyasında duvarlar emek içindir, sermaye için değildir. Avrupa'da, Berlin duvarları kaldırılmıştır ama, Avrupa'nın etrafına çok daha yüksek duvarlar örülmüştür.

Kapitalizmin ayıbını örtmek için böyle bir tabirle betimlenen olgunun çözümü açısından son zamanlarda Türkiye Ekonomik ve Sosyal Etüdler Vakfı tarafından bir girişimin başlatıldığına tanık oluyoruz. Doğu'daki, Güneydoğu'daki vatandaşlarımız bir gün gelip bunların "Gırtlaklarını kesecekmiş"... Medyanın ürettiği...

Terör uzmanlarından bir arkadaş, "Güneydoğu'daki terör yakında İstan-bul'a sıçrayacaktır" diye haber veriyor. Nereden biliyor? Bu olaya bulunacak gerçekçi çözüm nedir? sorusunun yanıtı, teşhisi doğru koymakla mümkün olabilir. Bölgeler arası ekonomik denge-sizliği ortadan kaldıracak, ülkemizin bu yörelerinin yoksulluğuna çare olabilecek çalışmaların yaşıma geçirilmesidir.

Bu açıdan, özel sermaye meseleye el koymak bakımından kolları sıvamış gibi göründü. Gidilip Diyarbakır'da toplantılar yapıldı. Sonuç TV'lerde ilân edildi. Arkamızda devlet yoktur, biz oraya gidemeyiz, dediler...

Hem devleti küçültmek istiyoruz, hem de o bölgelere yatırım için gitmek istemiyoruz. O zaman ger-

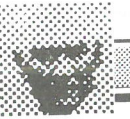
riye ne çözüm kalıyor? Bu bölge ile İstanbul Du-kalığı arasında bir duvar örmek...

Bu çerçevede bulunan çözüm, Kurtuluş Savaşı'nda Çanakkale'de omuz omuza savaştığımız Doğu ve Güneydoğu bölgesindeki yurttaşlarımızı Ortadoğu'nun karanlıklarına terk etmek biçiminde tezahür etmektedir.

İşte, Uğur Mumcu bunlara karşıydı. Ayrıca Uğur Mumcu, "Ver kurtul" formülüne de karşıydı. Bu formüllerle de yiğitçe savaştı. O zaman, şimdi bir kere daha düşünmemiz gerekir. Bu yörelerdeki kardeşlerimizin gerçek dostu, Uğur Mumcu mudur, yoksa ona dost görünen başkaları mıdır?

Yakın bir tarihte Almanya'daki yurttaşlarımızın katıldığı toplantıda konuşurken, eline kağıt verilmiş bazı kişilerin, birbirleriyle anlaşmış gibi, şu soruyu

bana yönelttiler; "Yaser Arafat da yakın zamana kadar terörist sayılıyordu. Şimdi aynı masaya oturuldu. Abdullah Öcalan ile bir gün masaya oturulursa, Türkiye'de siyasi çözüme gidilmez mi?..."

Bende, İsrail, Filistin uyuşmazlığı ile Türkiye'de etnik olarak ifade edilen sorun arasında paralellik kurabilmek için, insan eğer kötü niyetli değilse, kör olması gerekir. İsrail'de bir Filistinli Cumhurbaşkanı olabilir mi? Jandarma Genel Komutanı olabilir mi? İsrail'de bir Filistinli, yüksek yargı mahkemesine üye olabilir mi? Bu soruyu soran sormaması gerekir, dedim.

İsrail'de bir Filistinli işe bile giremez. İşte bu baylar bu gerçekleri gözardı ederek İsrail-Filistin sorunu ile Türkiye'deki sorun arasında paralellik kurarak, Misâk-ı Milli sınırlarına ciddi tehlikeler taşıma girişimleri peşindedirler.

Nur içinde yatsın! Aziz Nesin'in yüzde 60'ımızın aptal olduğunu söylemişti. Onlar bizi hepten aptal sanıyorlar...

Bir diğer tehlike de dinci kisvesi altında takdim edilen çevrelerden geliyor. Bunları anlamakta kolay değil. Ne yapmış Atatürk bunlara? Bosna gibi olmayan özgürce ve güven içinde ibadetlerini yapabilecekleri bir ülke emanet etmiştir. Bundan dolayı niye kin tutmaktadırlar? Bunun arkasında psikiyatrik neden yatıyor. O da şu: İnancı ölçmek bu bayların erdemi ya... Kendileri müslüman, Atatürk de Ateist... Nasıl oluyor da müslüman padişah İngilizlere bu vatani satıyor? Ateist Atatürk de (onlara göre) geliyor bu vatani kurtarıyor. Bu olacak şey değil. Bu gerçeği görürlerse, kafaları allak-bullak olur. Kafalarını allak-bullak etmektense, gerçekleri değiştirmeye çalışıyorlar. Gözlüklerini değiştirmek yerine gerçekleri değiştirmek yolundalar. Onun için, onlara göre, Vahidettin, Atatürk'ü, Türkleri kurtarsın diye yollamış... Müslümanlara kıydılar... Ardı arkası kesilmeyen yalanları gündeme getiriyorlar.

Bütün bunların karşısında bir Uğur Mumcu vardı, Muammer Aksoy vardı, diğer Kalpaksız Kuvvayı milliyeciler vardı. Olayların anlaşılması için tüm bu anlattıklarımın bilinmesi lazım.

Bu ölümsüz insanların fiziki varlıklarını yitirdik. Ama inanıyorum ki, Mustafa Kemal, daha büyük bir güç ile yaşıyor. Nazım Hikmet'in dediği gibi: "En güzel söz henüz söylenmedi. En güzel çocuk henüz doğmamış olandır."...

SEVGİ, DOSTLUK, BARIŞ, UĞUR MUMCU İLE İÇ İÇE...

Panelde konuşan Nurzen Amuran ise, sevgi, dostluk ve barış sözcüklerinin Uğur Mumcu adıyla içiçe olduğunu ve simgeleştiğine işaret ederek,

Mumcu'nun yaşamı boyunca silah kaçakçıları ile terörizm ile nasıl mücadele ettiğini, araştırmacı gazeteciliğinden örnekler vererek anlattı.

Nurzen Amuran özetle şunları söyledi: "Uğur Mumcu, iyi bir araştırmacı, iyi bir bilim adamıydı. Bunun ötesinde hukukçuydu. Hukuksuzluğu, hak ve adalet kavramlarına kendi ince ayarlı terazisinde adeta dengede her an tutmuş ve araştırmalarını da objektiflikten hiçbir şekilde ayırmamıştı.

Uğur Mumcu, bugünkü kimi yazarlarımız gibi masa başında çalışmayı tercih etmedi. Aynı zamanda sevgili bilgisayarından, sevgili kitaplarından ayrılıp araştırma yapmak için sadece Türkiye'yi dolaşmadı, dünyanın her ucuna giderek, araştırmalarını yerinde gözlemlemeyi tercih etti. İyi bir gözlemciydi.

Araştırmacılığının başarısını biraz da kuşkusuna vermek lazım. Her şeye kuşkulu bakmasını bildi. Bol bol sorular sordu, o soruların doğru yanıtlarını almaya çalıştı.

Önyargısız hareket etti. Kendi dünya görüşünü bir kenara bırakarak haksızlıkların üzerine gitti. O, iyi bir ulus bilincinin yerleştiği birlik ve bütünlüğün gerçek anlamda olduğu bir Türkiye özlemini hep aradı. O, gerçekten devletin ve ulusun birliği ve bütünlüğü, laiklik ve demokrasi için mücadele verdi.

Dikkat edilirse Uğur Mumcu, araştırmalarında hep belli noktalara yöneldi. Araştırmalarında radikal İslâm hareketlerini, kürt sorununu ve terörü aldı. Terörün arkasındaki silahlanma yarışını aldı. Silah kaçakçılığından mafyaya girdi ve çalışmalarını bir bütünlük içinde bugünkü toplumumuza ve gençliğimize bıraktı.

Uğur Mumcu, keşke yaşasaydı. Ama inanıyoruz ki, O'nun adına kurulan Vakıf sayesinde genç gazeteciler, araştırmacılar yetişecektir." şeklinde konuştu.

Öte yandan, Panelistlerden Zeki Saruhan ve gazeteci-Yazar Doğan Akın da yaptıkları konuşmalarda, Misak-ı Milli'den, Kalpaksız Kuvvayı Milliyecilerden örnekler vererek, Ulusal Kurtuluş Savaşımızın temeline değinerek, Kalpaksız Kuvvayı Milliyecilerden araştırmacı Gazeteci-Yazar Uğur Mumcu'nun yaşamından önemli kesitleri örnekleriyle anlattılar.

Zeki Saruhan "Misak-ı Milli yani ulusal andımız Türkiye kurtuluş savaşının emperyalist ülkelere karşı bu savaş içinde barış şartları olarak sunduğu bir asgari programdır. Bunlara "razı olursan ben barış yaparım" denilmektedir.

Ulusal andımız hayali bir program değildir. Maceracı değildir, Osmanlı topraklarının tümünü geri almak, bunlar üzerinde yeni bir devlet kurmak diye bir hayali düşünce de yoktur." şeklinde konuştu.

MUMCU Üzerine Düşünceler

**"BİLGİ SAHİBİ OLMADAN
FİKİR SAHİBİ OLMAYINIZ "**

Uğur MUMCU

**Zeliha DOĞAN YEŞİL
ADD Üyesi**

Araştırmacı gazetecilik alanında başarılı bir isim olan Uğur MUMCU'yu 24 şubat 1993 günü yitirdik. Evinin önünde arabasına yerleştirilen bir bombanın patlaması sonucu öldürüldü. Karanlık güçler amaçlarına ulaştı. Düşünen, konuşan bir kalem susturulmuştu. O acı günden bugüne kadar 3 yıl geçti. Cinayet aydınlatılmadı. Katiller yakalanmadı.

Uğur MUMCU kimdi?

Ölümünün ardından yüzbinlerce insanı sokağa döken, Uğur MUMCU bu sevgiyi nasıl sağlamıştı? Onu büyük yapan, kalıcı kılan neydi?

O bir araştırmacı gazeteciydi. Kalemıyla varlığını kanıtlamış bir güzel insandı. Ele aldığı konuyu araştırmadan, kanıtlara dayandırmadan yayınlamazdı. Bu özelliğiyle Türk basın hayatına da yeni bir anlayış, yeni bir bakış açısı getirmişti.

Okuyucuları onu Cumhuriyet Gazetesindeki "Gözlem" köşesinden izliyorlardı. O köşeyi okumak bir tiryakilik halini almıştı. O yazıları okudukça sevenleri artıyordu. Çünkü biliyorlardı ki o köşede yazılan herşey gerçektir. Çünkü biliyorlardı ki o köşenin yazarı onurlu bir yazardır ve "Bilgi sahibi olmadan fikir sahibi olunmayacağını" ilke edinen bir yazardır. Biliyorlardı ki o köşe siyasi yaşamın pençesiydi.

Uğur MUMCU çok yönlü, çok boyutlu, çalışkan ve üretken bir insandı. İnançlıydı. yürekliydi. Gerçek bir Atatürkçüydü. Cumhuriyetçiydi. Atatürk ilkelerinin ve kurumlarının birer birer yok edilmesini görmüş, yetkilileri uyarmıştı. Bugün gelinen noktayı o çok önceden görmüştü. Belgeleriyle uyuşturucu-silah kaçakçılığı ve şeriat tehlikesini sık sık dile getirmişti.

Uğur MUMCU'nun siyasi inançları kesin ve netti. Siyasi düşüncenin kaba güç gösterisine dönüşmesine karşıydı.

Uğur MUMCU araştırmacı gazeteci kimliğiyle, yazarlığıyla tanındı, sevildi. Yüzbinlerin kalbinde yer aldı. Karanlık güçler tarafından ortadan kaldırılmak istendiğinde ise sadece bedeni yok edildi. Çünkü yok edemeyecekleri düşünceleri, yazılarıyla ve kitaplarıyla sonsuza kadar yaşayacaktır.

O ölümüyle bile çok büyük bir görev üstlenmiş, demokrasi ve insan haklarına gönül vermiş insanları bir araya getirmişti. Bütün baskılara rağmen onun fikirleri daima yaşayacaktır.

Birçok ödül ve kitabın sahibidir.

1942 yılında Kırşehir'de doğan Uğur MUMCU, Ankara Bahçelievler Lisesi'ni ve 1966 yılında da Ankara Hukuk Fakültesi'ni bitirdi. Bir süre serbest avukat olarak çalıştı ve Londra'da dil öğrenimi gördü. 1968'de Ankara Hukuk Fakültesi İdare Hukuku Kürsüsü'ne asistan olarak atandı. İlk kez cezaeviyle 29 yaşındayken tanıştı. 12 Mart 1971'de askeri muhtıra verildiğinde aynı Fakültenin öğretim üyelerinden Uğur ALACAKAPTAN'la birlikte tutuklandı. Mamak'taki acı ve komik günler birlikte paylaşıldı. 7 yıl hapse mahkum edilmesine karşın Yargıtay'ın kararı bozması üzerine serbest kaldı. 1972-74 arası askerliğini Ağrı'nın Patnos ilçesinde gerçek bir "Sakıncalı Piyade" olarak yaptı.

Gazetecilik ve yazarlığa ilk olarak Yön dergisinin de başladı. Ardından Türk solu, Devrim, Emek ve Ant dergilerinde çalıştı.

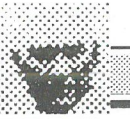
1974'de başladığı köşe yazarlığını; 1975'ten sonra Cumhuriyet'te sürdürdü. 1992'de bir süre Milliyet'te de köşe yazarlığı yapan MUMCU, yazılarını ve bir bölümü Cumhuriyet'te yayımlanan araştırma ve incelemelerini şu kitaplarda toplamıştı:

Suçlular ve Güçlüler (1975), Sakıncalı Piyade (1977), Silah Kaçakçılığı ve Terör (1978), Söz Mecelisten İçeri (1981), Ağca Dosyası (1982), Sakıncasız (1984), Liberal Çiftlik (1985), Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm (1986), Rabıta (1987), Bir Pulsuz Dilekçe (1977), Büyüklerimiz (1978), Papa, Mafya, Ağca (1984).

MUMCU, 1979'da Türk Hukuk Kurumu'nca yılın hukukçusu, çağdaş gazeteciler derneğince fıkra dalında yılın gazetecisi seçildi.

Ölümünden sonra eşi Güldal MUMCU tarafından Uğur MUMCU Araştırma Gazetecilik Vakfı kuruldu. Vakfın amacı Uğur MUMCU'nun başlattığı araştırmacı gazetecilik alanındaki çalışmalarını desteklemek.

1976'da Güldal Hanım ile evlenen MUMCU'nun özgür ve özge isminde iki çocuğu var.

Bir Devrim Şehidi KUBİLAY

İlhan ÖNER

ADD Balıkesir Şube Başkanı

Atatürk'lü yıllar coşku, güven ve umut dolu yıllardı.

Önce Kurtuluş Savaşı kazanılmış, bu coşku ile Cumhuriyet kurulmuş, M. Kemal Atatürk'ün yaktığı meşale ile yepyeni bir yolda aydınlık bir geleceğe doğru yürünüyordu.

Lâik dünya görüşü benimsenmiş, çağdaş uygarlığa ulaşma amacı ile köhneleşmiş, çağın gerisinde kalmış ne varsa yıkılıyor, yerine çağın gerekelerine uygun devrimler birbiri ardına gerçekleştiriliyordu.

Cumhuriyetin bu on yıllık dönemindeki atılımlar araştırılıp incelendikçe o yılların anlamı daha iyi kavranacak ve bugün devrimlere niçin daha fazla sahip çıkılması gerektiği çok iyi anlaşılacaktır.

Ancak, yurdu emperyalist güçlerden temizleyen, Cumhuriyeti kuran, aydınlanma devrimini gerçekleştirenlerin yurt içinde savaşıacağı daha çok güçler vardı. Okuma yazma bilmeyen geniş halk kitleleri, kafalarındaki örümcek ağları temizlenmemiş karanlık düşünceler, çıkarlarını gerici hareketlere bağlayan şeyhler, eskinin özlemini duyan ve bu nedenle de devrimlere sinsice karşı duran, diş bileyen müridler, mollalar vardı.

Bu sayılanlar aynı zamanda Menemen olayının temel nedenleridir.

Menemen olayı tarihteki benzerleri gibi bir gericilik olayıdır ve ilk bakışta temeli eğitilmemiş toplum yapısına dayanır. Gericilik olaylarında her zaman cahillerin ön plana çıkarılması ve ele başlarının eğitimsiz kişilerden seçilmesi bu görüşü doğrular.

Ancak bu olaylar karşısında yalnızca cahil halktan ve eğitimsiz toplumdan yakınıp, sadece onları suçlamak yanlış olur.

Gericilik hareketlerinin temelinde cehaletle ortak bir yönü bulunan bilinçsiz din adamlarının çok önemli bir rolü vardır. Kandırmacılarını geçerli bir görüntüye sokabilmek için "Din elden gidiyor!" çığlıklarıyla halkın din duygularını sömürerek onları peşlerine takmayı başarırlar.

Bu gerici hareketlerin değişmez yöntemidir.

Birbirine sıkı sıkıya bağlı olan cehalet ve bilinçsiz din adamları yanında bir temel neden daha vardık ki, tüm gerici ayaklanmaların, gerici hareketlerin ortak ve değişmez amacıdır. Bu amaç kişisel çıkarlar ve siyasal çıkarlardır.

Çıkarcılar tarih boyunca eğitimsizlik ortamından

ve halkın dinsel duygularından yararlanmak için ilkel kelerden ödün vermişler ve gerici güçlere hep yeşil ışık yakmışlardır.

23 Aralık 1930'da Kubilay'ı şehit edenler işte bu düşünce yapısının ürünleridir.

Kubilay'ın katilleri İstanbul Erenköy'deki köşküde oturan Nakşibendi şeyhi Esad'ın müritleridir.

Dördünün adı Mehmet, ikisinin adı Hasan. Altı kişilik şeriat ordusu.

Önce Manisa'nın bir köyünde kurdukları bir çardakta ayinler yaparak esrar alemine dalmışlar, kendilerinden geçtiklerinde de Menemen'e gelerek sabah namazında silahla cami basmışlardır.

Daha sonra kasaba meydanına diktikleri yeşil bayrağın etrafında dönerek günlerdir içtikleri esrarın sarhoşluğu ile, şapka giyenlerin kafir olduğunu, şeriatla dönülmesini, Tanrı yolunda oldukları için de kendilerine kurşun işlemeyeceğini haykırmışlardır.

Olaya ilk müdahale eden yedek subay Asteğmen Kubilay ile on kişilik askeri olmuştur. Kubilay askerlerini yakın bir yerde bırakıp olay yerine tek başına gittiği için kolayca vurulur, testere ağızlı bağ bıçağı ile başı kesilerek yeşil bayrağın direğine asılır.

Sonra silâh seslerini duyan genç mahalle bekçisi Hasan yobazlara ateşe başlar. Daha sonra da bir makinalı tüfek timi. Derviş Mehmet, Sütçü Mehmet ve Şamdan Mehmet olay yerinde ölür. Diğer Mehmet'le iki Hasan kaçmayı başarırlarsa da kısa süre sonra yakalanırlar.

Şeriatın vahşi saldırısının sonucu böyle biter.

Yazımızın başında da belirttiğimiz gibi 1930 ların aydınlık ve umut dolu Türkiye'sinde eğitimsiz halk kitleleri, örümcekleri temizlenmemiş kafalar, halkı sömüren din adamları ve eskinin özlemini duyan çıkar çevreleri vardı.

Kubilay olayını yaratan işte bu karanlık ortamdı. Biz cehaleti yenemedikçe toplum çıkarını bireysel çıkarların önüne alan kişiler ile yurdunu ve ulusunu seven bir kuşak oluşturmamak, gerici hareketler yarın da olacaktır.

Atatürk ilkelerinden zaman içinde ödünler verilmesi, devrimlerin yara alması ve devrimci karşıtı gerici güçlerin amansız çabaları biz Atatürkçüleri zaman zaman kaygıya düşürüyor.

Kaygılanmak elbette ki, doğal ve hatta gereklidir. Ancak bu kaygı bizi asla telaşa götürmemeli, korkuya kapılmamıza neden olmamalı. Kaygı gücümüzü tazelemeli, çabamızı arttırmalıdır.

ATATÜRKÇÜLÜK VE GENÇLİK

Süreyya ERYAŞAR
ADD Edime Şubesi Bşk.

Sevgili öğrenciler, Sevgili gençler, Sevgili Atatürkçüler!

Bu seslenişlerden en çok sonuncusunun sizleri duygulandırdığını görüyorum. Haklısınız. Çünkü sizler biliyorsunuz ki, Atatürk olmasaydı, o bize önderlik edip yol göstermeseydi, Edirne'deki, İzmir'deki, Manisa'daki insanlarımız Yunanlıların diğer yörelerimizdekilerin ya Fransız, ya İtalyan, ya İngiliz, ya Rus, ya Ermeni devletlerinin uyuğu olacaktı. Belki de ülkemiz tümüyle ya Amerika ya da İngiliz mandasında, egemenliğinde bir sömürgeye dönüşecekti. Belki de şu sıralarda böyle bir sömürgeci kurtulmaya çalışan geri bir ülke olacaktık.

Yine sizler biliyorsunuz ki, o önderlik etmeseydi, pek çok etnik kökenden ve inanıştan kimseler bugünkü Yugoslavya'da olduğu gibi birbirine düşman küçük küçük ülkelere bölünecektik.

Sizler şunu da iyi biliyorsunuz ki, bugün, burada önderimiz Edirne'ye gelişinin kutlanması yerine, Kral Konstantin'lerin, Venizeloslar'ın, Trikopolis'lerin gelişleri kutlanacak; kırmızı beyaz Türk Bayrağı yerine mavi beyaz Yunan bayrağı bulunacak, salondaki büyüklerimizin resimleri yerine başka resimler bulunacaktı.

Sizin bir bildiğiniz daha var: Şurada kız erkek, çağdaş kılık ve kafa ile yan yana bulunamayacak; bir bölümü her şeyden yoksun, diğerlerinden daha aşağı sayılan, biri diğerinin kölesi iki kümeyle ayrı ayrı toplantı yapacak; okullarda deneye, gözleme, akla dayalı dersler yerine ezbere dayalı kanıtsız bilgiler yüklenecektiniz. Belli bir yaşa gelince düşündüğünüze göre değil, dayatılana göre yalnız bir kesiminiz seçmen olacaktınız. O olmasaydı gençlere değil, içi geçmiş kof düşünceli sarıklı sakallı birtakım yaşlılara güvenilecekti.

Atatürkçü genç öğrenciler! Ancak, Atatürkçü olmak kolay bir şey değildir. Atatürk'ü örnek almanız, onun düşüncelerini kavramanız gerekir. Bu

ise çok çalışmayı gerektirir. Sanırsınız ki, Atatürk yaradılıştan getirdiği üstün özellikleriyle bu büyüklüğe ulaşmıştır. Bir parça doğru olan bu görüş yüzde yetmiş beş yanlıştır. Atatürk, büyüklüğünü çalışarak elde etmiştir. Önce başarılı bir öğrencilik; sonra da yurt ve ulusundan, insanlığı karşı görevinden sorumlu bir gençlik örneği vermiştir. Şunu bilmenizi, biliyorsanız unutmanızı istiyorum: Atatürk, yalnızca 1905 ile 1925 yılları arasında ki hepsi ya sıcak savaş ya da devrim savaşımı sırasında 6 ayrı dilden birkaç ayrı yazı çeşidinden 3500 fazla kitap edinmiştir. Bunların sayfalarında altı çizilen, not çıkarılan bölümler bulunması onun çok okuduğunu göstermektedir. Bu özel kitaplarının dışında her gittiği yerde başka ve çok sayıda kitap okuduğu bilinmektedir.

Demek ki büyük olmak yalnızca zeki ve yetenekli olmakla elde edilemiyor. Madem ki Atatürkçülüğü benimsiyorsunuz, öyleyse önce okuyan, okuduklarını sorgulayan, bunlardan yeni ve ilerici düşünceler üreten öğrenciler ve gençler olacaksınız.

Bu yeterli değildir. Sizler, bizim gençliğimize göre çok büyük olanaklara sahipsiniz. Ne evlerimiz, ne kullandığımız nesneler, araçlar, gereçler; ne okullarımız, okullarımızdaki donanım; ne çevremiz, ne dünyamız böyle gelişmişlik içindeydi. Siz, bizlerden her yönden daha iyi koşullarda yaşıyorsunuz, dolayısıyla bizlerden daha iyi yetiştiriyorsunuz.

Ancak sizler için hazırlanan tuzaklar da çok. Kimi kafeler, kimi barlar, atari salonları, içkiler, zehirler sizlerden can almaya, kan almaya, böylelikle ayakta durmaya çalışıyorlar. İletişim araçları, özellikle televizyonlar sizleri bağımlı kılmak için ellerinden geleni yapıyor. Bir televizyon tanımında "bas tuşa, dön kuşa" dendiği gibi, kişiyi edilginleştiren gösteriler; kuponlarla, doğal eğilimlerinize yönelen içi boş gazeteler bunlardan yararlanarak ceplerini doldurmaya çalışıyorlar. Atatürk ve de-

mokrası düşmanları, demokratik ortamdan aldıkları güçle bilim dışı, yalanlarla dolu yayınlarla zihinleri bulandırmaya çalışıyorlar. Yurt, dersane, ocak yaf-talı kimi yerlerde sizleri kendi inançlarının ve dü-şüncelerinin kişiliksiz, robotlaşmış birer kulu ve kö-lesi yapmaya yönelik çalışmalar yapıyor. Seçmen yaşıнын 18'e indirilmesi, sizleri kendi şer görüşle-rinin seçmeni yapma girişimlerinin yoğunlaşmasına yol açıyor.

Siz Atatürkçü yanınızı yani zor olanı al-kışladınız. Atatürkçü olmak, bütün bu tuzaklara düşmemektir. Onları sorgulamak, sunulan hiçbir bil-giye sorgulamadan inanmamak gerekiyor. Ümmet değil ulus olmanın, tutsak değil özgür olmanın, uyruk değil yurttaş olmanın gereği budur. Bu, zor ama onurlu bir yaşamdır. Yıllar önce yazdığım bir

eğitici şarkıda dediğim gibi: "Üzümünü ye bağıni sorma-Diyen olursa sakın inanma-Nedenini sor, ni-çinini sor,-öncesini sor, sonrasını sor-o zaman an-larsın yurttaşlık ne zor."

Atatürkçülükle tembellik, duyarsızlık, sorumsuzluk, uyduluk, kölelik, tutsaklık, kişiliksizlik kavramları yan yana olamaz. Sürekli çalışmayı, ulusunu, in-sanlığı ve bunlara karşı sorumlu olmayı gerektirir.

Var mısınız böyle bir zor göreve? Kimler var? Hepiniz mi? Öyleyse sözleri gönülden alkışlıyor, bu zor görevde başarılar diliyor, yeni yılınızı kutluyor, Atatürkçü düşünce ışığında hepinize nice uzun ve mutlu yıllar diliyorum!

(Keşan Önder Gazetesi'nin 26 Aralık 1995 ta-rihli sayısından alınmıştır.)

Atatürkçü Düşünceye Sahip Çıkanlar Hızla Çoğalıyor

Kamil TOMRUK
ADD Kırklareli Şb.Bşk.

Merkezi Ankara'da bulunan "Atatürkçü Düşünce Derneği"ne bağlı şubelerin, il ve ilçelerimizde büyük bir hızla çoğaldığını görüyoruz.

Bu sevindirici olay'ın, Atatürk ilke ve Devrimleri ile Laik Cumhuriyet'in tehlikeye düştüğü bir dö-nemde gelişmesi, konunun önemini ve ciddiyetini daha açık bir şekilde ortaya koymaktadır.

Türk aydını, halkımızın din duygularını sö-mürerek, siyasi üstünlük sağlamaya çalışanları ve bunun dışında, çağdaş bir yaşam biçimi olan Ata-türk ilke ve Devrimleri ile Laik Cumhuriyet'i sa-vunup korumaya kararlı olanları batıl ilân edenleri tanımıştır artık.

Bütün bu gelişmeler, Atatürkçü Düşünce ha-reketini daha da hızlandırmış ve bu konuda il ve il-çelerimizde başlatılan örgütlenme çalışmaları büyük bir yoğunluk kazanmıştır.

Bütün bu sevindirici gelişmelere rağmen, tüm en-dişelerimizin ortadan kalktığını söyleyebilmek için

zamanın daha çok erken olduğunu söyleyebiliriz.

Hiç şüphe yok ki, Türk halkını, bir Ortaçağ top-lumu haline getirmek isteyenler, çok yakından takip edilecek ve bu düşüncüyü hayata geçirmek için el-verişli bir ortamın oluşmasını bekleyenlere bu fır-sat verilmeyecektir.

Yine herkes şunu çok iyi bilmelidir ki, bu Ülke'de, Atatürk ilke ve Devrimleri ile Laik Cum-huriyet'in inançlı ve korkusuz bekçilerini hiçbir güç yok sayamayacaktır. Bunun yanı sıra, iktidar kol-tuğuna oturabilmek için, Atatürkçü Düşünceden ödün vermeye kalkışan herhangi bir Siyasi Parti or-taya çıkarsa, Türk halkı, bu Siyasi Partiyi de ce-zalandırmaktan asla çekinmeyecektir. Bunun böyle bilinmesinin, bazı hatalı girişimleri ortadan kal-dıracağına inanıyoruz.

Bu arada, son günlerde, Ülke genelinde, Ata-türkçü Düşünce Derneklerinin çoğalmasını, top-lumda bir uyanış olarak görüyor ve bu sevindirici olaydan büyük bir mutluluk duyuyoruz.

Halkımız MUMCU'yu Ölüm Yıldönümünde Andı...

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE - Gazeteci- Yazar Uğur Mumcu, katledilişinin 3. yıldönümünde evinin bulunduğu ve adını taşıyan sokakta düzenlenen bir törenle anıldı.

Sabahın erken saatlerinden itibaren törenin düzenleneceği sokağa gelmeye başlayan vatandaşlar, Mumcu'nun öldürüldüğü yere inşa edilen "Uğur Mumcu" anıtına karanfil koyarak, mum yaktılar.

Tören başlamadan önce, sanatçı Leman Sam' in "Yiğidim aslanım", Selda Bağcan'ın "Uğurlar Olsun" ve Mumcu' nun sevdiği "Ankara' nın taşına bak" şarkıları çalındı. Alanda Atatürkçü Düşünce Derneği, Emek Partisi Girişimi, İşçi Partisi, CHP ve diğer dernek ve kuruluşların pankartları göze çarparken, "Uğurlar ölmez, Kemalistler tükenmez", "Katiller bulunsun hesap sorulsun", "Özgür basın susturulamaz" sloganları atıldı. Vatandaşlar, ellerinde Uğur Mumcu' nun resim ve posterlerinin yanısıra "Özgür basın susturulamaz", "Vurulduk ey halkım unutma bizi" sözlerinin bulunduğu pankartları da taşıdılar.

Törenin açılış konuşmasını yapan sanatçı Rüştü Asyalı; Uğur Mumcu, Bahriye Üçok, Muammer Aksoy, Turan Dursun gibi çeşitli saldırılar sonucunda hayatlarını kaybedenlerin katillerinin kim olduğu sorusunun henüz yanıtlanmadığını söyledi. Asyalı, "Soruyoruz, kim öldürdü bunları? Katiller bulununcaya dek bu sorular sorulacak" dedi.

"AĞIT YAKMAK İÇİN TOPLANMADIK"

CHP Grup Başkanvekili Önder Sav da; Uğur Mumcu' nun bundan üç yıl önce hunharca ve alçakça öldürüldüğünü hatırlattı. Acıların henüz dinmediğini, Mumcu' nun her gün özlemle anıldığını belirten Sav; "buraya ağıt yakmak için toplanmadık. Yılmaz, lâik bir devrimciyi, aydın bir kalemi, Cumhuriyet ilkelerinin savunucusunu anmak için toplandık" diye konuştu. Sav, şunları söyledi:

"Siyasal cinayetleri aydınlatması beklenen devlet töhmet altındadır. (Katilleri bulmak namus borcumuzdur) diyenleri ama bulamayanları ayıplıyor, kınıyor. En yetkilisinden başlayarak, sorumlu devlet adamları, savcılar, emniyet yetkilileri cinayete gerektği gibi eğilmemişlerdir. Tıpkı Aksoy, Üçok ve diğerleri gibi Mumcu'nun öldürülmesi de unutturulmak isteniyor. Ama Cumhuriyetin temel niteliklerini, Lâik hukuk devletini savunan Mumcu gibi cesur, aydın, öz-

gürlükçü aydınlara devletin borcu var. katiller bulunamazsa, devlet bu yükü uzun süre taşıyamaz."

Mumcu cinayetinin bir yumağın ucu olduğunu, faili bulunduğu takdirde teröre kurban giden diğer aydınların faillerinin de ortaya çıkarılacağını savunan Sav, " Bu cinayeti örtbas etmeye kimsenin gücü yetmeyecektir" dedi.

" KIRILMAYACAK KALEMLERİN SİMGESİ"

Uğur Mumcu' nun özgür, barışçı ve kırılmayacak kalemli simgesi olduğunu belirten Sav, " Mumcu gibi, benzerlerini aramızdan alabilirler. Ama biz dostları, düşüncelerini paylaşanlar hiç korkmayacağız" diye konuştu.

Sav' ın konuşması sırasında; "Uğurlar ölmez", "Özgür basın susturulamaz" sloganları atıldı.

Daha sonra, gazeteci Işık Kansu' nun Mumcu' yu anlatan bir yazısı okundu.

Törenin sonunda, Kültür- Sen korusu törene katılan vatandaşlarla birlikte Mumcu' nun sevdiği şarkıları seslendirdi.

Tören sırasında, "Uğur Mumcu unutmadık seni" yazılı pankartı taşıyan bir THK uçağı tören alanının üzerinden geçti.

Törene Devlet Bakanı Ali Dinçer, bazı milletvekilleri, çeşitli dernek ve kuruluşların üye ve başkanları, gazeteciler ve çok sayıda vatandaş ADD'nin yöneticileri ve üyeleri etkin biçimde katıldı

DEMOKRASİ DEDİĞİMİZ

Serkan AKSÜYEK

ADD İzmir Şubesi
Basınla ve Halkla İlişkiler
Komisyonu Başkanı

Ülkemizde Mustafa Kemal'in başlattığı Türk Devrimi 1920'lerde emperyalizme, sömürüye ve mandacılığa başkaldırı hareketi olmuş ve bu hareket benzer konumda bulunan tüm dünya ülkelerine örnek olmuştur.

Ancak bu devrime yönelik saldırılar ülkemizde Cumhuriyetin ilk yıllarında olduğu gibi bugün de devam etmektedir. Bu saldırıların sosyolojik ve ideolojik tabanlarına bakıldığında şu temel esas göze çarpmaktadır: Demokrasi hamasiliği, Numaracı Cumhuriyetçiler, şeriatçılar, Neo Osmanlıcılar ve türevleri; Mustafa Kemal'in demokrasiyi getirmek istemediğini, bunu da kendi diktasını korumak amacıyla yaptığını her platformda dile getirmektedirler.

Demokrasi diye anılan olgu herşeyden önce belirli bir kültür, sanayi ve düşün devrimi gerçekleşirmiş toplumlarda yerleşme ve gelişme olanağı bulur. Bunların olmadığı toplumlarda -örneğin Türkiye'de- demokrasi egemen güçlerin oligarşisinde çeşitli tanımlarla piyasaya sunulur. Geçerliliği ise göreceli bir kavramdır.

Cumhuriyetimizin ilk yıllarında Osmanlı'dan kalan birikim acaba ülkemizde demokrasiyi yerleştirmek için yeterli düzeye ulaşmış mıydı? Osmanlı, Anadolu'da aydınlanmayı sağlayabilmiş miydi? Okuma yazma oranı ve kişi başına düşen ulusal gelir ne düzeylerdeydi? Bu ve buna benzer sorulara verilecek cevabın olumsuzluğu herhalde tartışılmaz.

Bütün bu olumsuzluklara karşı Atatürk'ün Bağımsızlık Savaşını Ulusal bir Meclisle kazanması, Cumhuriyet döneminde kooperatifçiliğe, aydınlanmaya, devletin dışında bazı derneklere (TDK, TTK, THK gibi) destek vermesi, halkın yönetime katılması yolunda yaptığı çalışmalar; Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası, Serbest Cumhuriyet Fırkası gibi kendisine muhalif partilerin kurulmasına izin vermesi ve buna benzer pek çok gelişme, birikimi olmayan bir toplumda demokrasiyi hayata geçirmeye yönelik çalışmalar değil de nedir?

Atatürk'ün, Türkiye Cumhuriyeti'nin temel esasları olarak belirlediği ve altı okla ifade edilen ilkelerin temelinde her zaman için gerçekçilik, akıl, bilim ve pragmatizm egemen olmuştur. Bunun içindir ki, Türk Devrimi dünya üzerinde yaşayan ve geçerliliğini sürdüren tek devrimdir. Çünkü bu devrim

gücünü halk iradesinden, akıl ve bilimden almıştır.

1917 Sosyalist Devrimi dünya üzerinde kalıcı uygulama alanı bulamamıştır. Bulduğu ülkelerde ise halk tarafından benimsense dahi dikta rejimlerinin hegemonyasına girerek gerçek anlamda demokratik anlayışa sahip olamamıştır. Örneğin, Sovyet Rusya'da sosyalizm etnik kimlikleri farklı uluslara karşı asimilasyon tekniği uygulanmıştır. Dünya uluslarının sömürüye karşı savaşa geçtikleri yıllarda yayılmaya başlayan sosyalist ideoloji, uygulama alanı bulunduğu Çin, Kuzey Kore, Vietnam, Laos ve başta Küba olmak üzere bazı Latin Amerika toplumlarında biraz önce değindiğim hegemonyadan kurtulamamış ve demokratik bir anlayışa sahip olamamıştır.

Ulusların, bağımsızlığı için mücadele savaşımı vermek, emperyalizme ve sömürüye karşı çıkmak, insan haklarına, özgürlüğe verdiği değer o ulusların onurudur. Türk Ulusu bu onuru Mustafa Kemal'in önderliğinde yaşamıştır.

Fakat demokrasi anlayışının olmadığı toplumlarda bu evrensel değerler egemen güçlerin iradesi altındadır. Sosyalizmi bu anlayışa göre uygulayan ülkeler hata yapmışlardır ve yapmaktadırlar. Bu yüzdendir ki sosyalizmin bu bakış açısıyla yorumlanışının ömrü dünya tarihi için çok kısa bir süredir.

Almanya'da ise durum pek farklı değildir. Nasyonal Sosyalizm, faşizan bir anlayışla uygulanmış istenmiş ve sonu hüsrana olmuştur. Öyle hüsrana olmuştur ki, bu hüsrana 50. yıldönümünde dünya ulusları bu faşizme lanetler yağdırmaktadırlar.

1923 Kemalist Atatürk Devrimi ise bu tür uygulamaların yanlışlığını çok iyi görmüştür. Kemalizmin 1789 Devriminden etkilendiğini kabul etmekle beraber bu devrimi salt Sosyalizme ya da Kapitalizme uyarlamak akıl dışı bir yöntemdir. Bunu yapmak isteyenler, bu görüşlerin çürük yanlarını Kemalizmle tamamlamak istemektedirler. Ne yazık ki, buradaki kan uyuşmazlığı ortadadır. Kemalizm özünde demokratik anlayış, ulusun egemenliği ve özgürlük kurallarını taşıyan bir halk hareketidir, bağımsızlık savaşındır; emperyalizme ve sömürüye karşı çıkışın bir çığlığıdır.

Ülkemizde, çoğul laik demokrasinin olması için Atatürk'ün "tam bağımsızlık" ilkesini uygulamalıyız.

Eğitimci Hüseyin Hüsnü TEKİŞİK'in ONUR BELGELERİ

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE - "Çağdaş Eğitim" dergisi sahibi ve başyazarı **Hüseyin Hüsnü TEKİŞİK**'a, Milli Eğitime yaptığı üstün hizmetlerden dolayı, 1990 yılında Türk Eğitim Derneği Bilim Kurulu'nca "**Eğitim Hizmet Ödülü**", 1993'te Milli Eğitim Bakanlığı'nca "**Çok Yönlü Hizmet Ödülü**" verilmiştir.

Türkiye Cumhuriyeti **Abant İzzet Baysal Üniversitesi Senatosu**, 15.11.1995 tarih ve 1995/61 sayılı kararı ile, Hüseyin Hüsnü TEKİŞİK'a Türk Eğitime yaptığı katkılar ve üstün hizmetlerden dolayı, 2547 Sayılı Kanunun 14. maddesi (b) bendinin 5. fıkrası uyarınca "**Fahri Doktora**" unvanı verilmesine oybirliği ile karar vermiştir.

Hüseyin Hüsnü TEKİŞİK'ın Doktora Diploması ve plaketi, **24 Kasım Öğretmenler Günü**'nde, Abant İzzet Baysal Üniversitesi'nde düzenlenen törende, **Rektör Prof. Dr. Kemal GÜÇLÜOL** tarafından verilmiştir.

Eğitimci yazar TEKİŞİK, Doktora Töreninde yaptığı konuşmada şunları söylemiştir:

"1945-1948 yıllarında **Sivas Öğretmen Okulu**'nda okurken, **ÖĞRETMENLİĞE VE EĞİTİM HİZMETİNE GÖNÜL VERDİM.**

1948'de Bingöl'ün Karlıova ilçesi Bahçe Köyü'nde, **Ulu Önder Atatürk**'ün gösterdiği istikâmette göreve başlayıp Milli Eğitime hizmet yoluna çıktım.

Bu yolda, her çeşit yokluk ve zorlukla mücadele ettim. 47 yıllık mücadelem meslek hayatımda, hiçbir zaman yılmadan, yorulmadan **MİLLİ EĞİTİM'E BİR ÖMÜR VERDİM.** Fikirlerimle, kalemimle ve kazancım ile milletimin çocuklarının daha iyi bir eğitim görmesine hizmet ettim.

Bugün, Milli Eğitim'e yaptığım hizmetlerin çok önemli bir ödülünü alıyorum.

Abant İzzet Baysal Üniversitesi'nin Sayın Rektörü ve Dekanlarının bana Fahri Doktora Diploması vermesi benim için, kelimelerle ifade edilemeyecek büyük bir mutluluktur.

Hele bu diplomanın, anasının ak sütü gibi helal kazancı ile memleketi olan Bolu'da pekçok eğitim

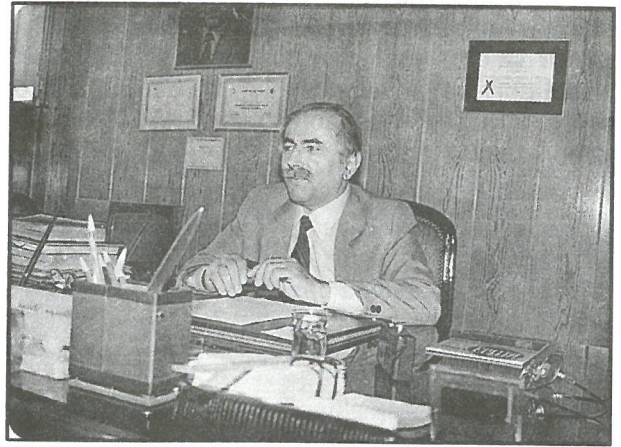
ve sağlık tesisi kuran, değil Türkiye'de, Dünya'da dahi bir benzeri nadir bulunan **BÜYÜK HAYIRSEVER, ÖRNEK İNSAN SAYIN İZZET BAYSAL**'ın kurduğu ve onun ölümsüz adını taşıyan bir üniversite tarafından verilmesi, benim için çok büyük bir anlam taşımaktadır.

Bu diploma ve ödülü alırken:

Büyük Hayırsever Sayın İzzet Baysal'ı ve hizmetlerini saygı ile anıyorum.

Bu ödülü bana lâyık gören Sayın Rektör Prof.Dr. Kemal Güçlüol'a ve Sayın Dekanlara teşekkür ediyorum.

Aramızda bulunan değerli Hocam Sayın Hüseyin Hüsnü Ciritli'nin şahsında, bana vatana, millete ve Milli Eğitime hizmet idealini kazandıran bütün hocalarıma sonsuz şükranlarımı sunuyorum."

Aldığı Onur Belgelerinden dolayı Sayın Hüseyin Hüsnü Tekişik'i içtenlikle kutluyor; Atatürkçü Düşünce Dergisi'nin basımını da karşılıksız üstlenen değerli eğitimciye teşekkürlerimizi sunuyoruz.

TÜRKİYE AB İLİŞKİLERİ VE GB KONULU AÇIK OTURUM

Türkiye, Gümrük Birliği (GB)'ne kabul edildi. Türkiye halkı Avrupa GB'ne girmek istiyor mu, istemiyor mu? GB'ne girmek ülkemizin yararına mı, zararına mı? Bu konuda bir araştırma ya da referandum yapılmadı.

Konunun önemini bilen ADD yönetimi, "Türkiye Avrupa Birliği (AB) İlişkileri ve GB Konulu Açık Oturum" düzenlediler. Dergimizin Ocak 1996 tarihli 21. sayısında Dış Ticaret Müsteşarlığı AB Genel Müdürü Reyhan Atmaca'nın konuşmasını vermiştik.

Bu sayımızda da A.Ü. Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Ahmet Gökdere'nin konuşmasını veriyoruz:

GB kısa ve uzun dönemde ülkemiz üzerinde olumlu veya olumsuz ne gibi etkiler yapacak? Konusunu işleyeceğiz.

Bugün rekabet etmemiz beklenen ülkeler, gelişmiş Batı, endüstriyel devrime 1830'lar 1840'larda girdi. Oysa Türkiye'nin, ancak KİT'lerin -bugün tasviye etmeye çalıştığımız Etibank'ın, Sümerbank'ın kurulmasıyla 1930'larda endüstriyel devrime başladığı gözleniyor. Demek ki arada bir yüzyıl fark var. Bu bir yüzyıl, son derece önemli; çünkü endüstriyel kuruluşlar (buna mimari de dahil) malları kullana kullana ürün kalitesini yüzyıllar içinde geliştirerek bugüne getirmişlerdir.

Rakiplerimiz zorlu onu vurgulamak istiyorum. Kaldı ki bugün insan hakları konusunda 19 Aralık'taki toplantı ertelendi. Yunanistan'ın -hayır demesinde- gümrük anlaşmasına ilişkin ortaklık konseyi karar tasarısına hiçbir itirazı yok, teknik olarak onlara itiraz etmiyorum, fakat insan hakları konusunda itiraz ediyorum, diyor. Batı basınında bunlar çıktı. Demek ki işin birde demokrasi boyutu var.

Bu açıdan bakarsak batı demokrasileri 1300'lere gidiyor. Magna Carta'lara gidiyor. Türk demokrasisi için batılı yazarlar, Türkiye'de demokrasinin kurulduğu başlangıç tarihini kimileri demokrat partinin kuruluşuna, kimileri de iktidara gelişine bağlamaktalar. Dolayısıyla 1945 ya da bilemediniz 1950 eğer batı demokrasilerini İngiltere'yi esas alırsak, arada 650 yıl kadar bir zaman var. O yüzden Türkiye'nin batılı klübe girmesinde bu büyük engellerin olduğunu gözden ırak tutmamak lazım.

Hiç bir ülke günden, geceye bir küçük Amerika bir küçük Almanya olamaz. Bu kolay değildir. Önce son zamanlarda Kopenhag zirvesi AB çerçevesinde toplanan en üst kurulları diyelim, arkasından Korfu Zirvesi ve 9-10 Aralık ta toplanan geçen yılın Essen Zirvesinde Türkiye'ye ayrılan bölümler, paragraflardan cümleciklere ve tek cümleye dönüştü.

ESSEN ZİRVESİNİN DORUĞUNDA

Türkiye'yi için tek cümle var. GB'ni tamamlayalım; bu ülke ile ilişkilerimizi güçlendirelim. Yunanistan bu güçlendirme sözcüğüne bile takılmıştır. Dolayısıyla tam üyelik artık telâffuz edilmiyor. Aksine karşımızda şöyle bir tablo var. 1996 yılı sonuna kadar şu anda 15'e çıktı sayıları, 6'lar olarak bilinen Orta ve Doğu Avrupa ülkeleri buna Bulgaristan ve Romanya dahil Çek ve Slovak Cumhuriyetleri, Polonya, Macaristan. Bunların hepsine 6'lar deniyor. Bunlarla 21 ediyor. 3 Baltık Cumhuriyeti artı bir de Slovenya var. Hepsi birden 25 üyeli bir Avrupa Birliğini, 1996 sonuna kadar tamamlamayı düşünüyorlar. Bu tabloda Türkiye yer almıyor. Daha doğrusu görünebilir bir gelecekte de Türkiye yer almıyor. O nedenle 2000 den sonrası deniyor, genellikle. Fakat bir ekonomistin söylediği gibi uzun dönemde hepimiz ölmüş olacağız. Çünkü uzun dönem yapısal parametrelerin değiştiği bir dönemdir. Bu döneme ilişkin öngörü olamaz. Özetle Türkiye'nin Avrupa Birliği ile ilişkileri GB'ne indirgendi. Tam üyelik için Ankara Antlaşması'nda bildiğimiz 8. madde var.

Türkiye şunları, şunları gerçekleştirdiğinde o zaman tam üyeliği incelenir, düşünülür. Bağlayıcı değil yine aynı antlaşmanın 4. paragrafında böyle bir şey var. Bunun dışında tam üyeliği götürücü organik bir bağ yok. O bakımdan Türkiye şimdilik geçici olarak GB açısından olayı algılamak durumunda ve (siyasal iktidar) koalisyon hükümeti de bunu benimsemiş şekilde görülüyor. Ben, ekonomik taraflarına gireceğim ama, öyle algılıyorum ki, son derece enforme bir izleyici kitlesi var. O nedenle daha önemli gördüğüm noktaları vurgulamak istiyorum.

Siyasi irade acaba Avrupa Birliği'nde oluştu mu? GB açısından dahi tam üyelik açısından oluşmadığı meydanda. Türkiye için oluştu mu? Bugünkü gazetelerde dahi sayın Çiller'in GB'ni gerçekten istediği yazılı. Bu biraz ilginç bir noktadır. Gerçekten biz istiyormuyuz? Ve Avrupa Birliği istiyor mu? Sanıyorum Avrupa Birliği açısından Sovyet Federasyonu'nun son emperyalist girişimleri ışığında Türkiye'yi çok geniş kara ordusu besleyen bir ülke olarak daima destekte tutmak ve kapıyı aralık tutmak istiyorlar. Ama Türkiye böyle bir aralık kapıdan gidecek kadar küçümencik bir ülke değil. Bu kadar nüfusuyla burada batı kesimi açısından bir belirsizlik var. Bu her vesile ile ortada görülüyor. Yoksa şimdiye kadar hayır diyebilirdi. Bunu söyleyemiyorlar. İkincisi de, Türkiye'deki siyasi iradeyi çok iyi algılamak lazım. Ve artık tam üyelik yok, yalnız GB Türk ekonomisi açısından neler yaratabilir? Bu bağlamda olaya bakmak lazım. Fakat gözardı edilmemesi gereken bir nokta da siyasal açıdan Türk demokrasisi üzerinde batı klübünün öğretici yerine göre empoze edici etkisi, biraz ekonomik etkilerini özetlemeye çalışacağım.

EKONOMİMİZİN LEHİNE SONUÇLAR ÇIKMIYOR

Fakat hemen söyleyeyim bunları, çeşitli raporlar hazırladık, planlamada çalıştık, bunları salt GB olarak Türk ekonomisinin lehine sonuçlar çıkmıyor. Ancak bütün bunlara rağmen ben kişisel olarak ekonomi kaybına razı olarak Türkiye için getireceği bazı siyasal gelişmeler açısından çok mutluyum ve bu bakımdan son derece istiyorum. Unutmayınız ki bugüne kadar Cumhuriyetin kurulmasından rekabeti koruyucu yasa ya da mevzuat söz konusu değildir. Bunlar ilk defa Avrupa'ya ayıp olmasın diye meclislerimizden çıkarıldı. Buna benzer tüketicinin korunmasına ilişkin yasalar ya da lisans

paketi içeren fikir ve sanat eserlerine ilişkin yasalar da, bunlarda çıkmak üzere. Fakat bütün bunları bu yasalaşma faaliyetini bu enerjiyi şimdiye kadar göstermediğimiz yalnızca Avrupa Birliği ile olan angajmanımız açısından göstermekteyiz.

O nedenle ben, kısa dönemli ekonomik dezavantajlarına rağmen, Türkiye'nin GB de olsa bu işe bir ucundan yapışması gerektiğine inanıyorum. Zaten şöyle bir terslik oldu. Katma protokol yürürlüğe girdikten sonra 22 yıllık bir süre aldık. GB'ni gerçekleştirmek için ve öyle zannediyorum ki batılı ülkelerce Türkiye bu 22 yıl içinde nasıl olsa tam üye olur diye düşünüldü. Çünkü 22 yıl çok uzun bir süre. Daha önceki bütün üyeler önce tam üye olup, sonra GB'ni kurdular. Türkiye de bu modele uygun şekilde davranabilirdi. 75 yılında tam üyelik başvurusu yapılsaydı ne olurdu? Kırılmış süt şişesinin önünde ağlamanın bir yararı yok. 80'de mektup cebimde diyen bir Dış İşleri Bakanımızda vardı. Ara rejim bunlara izin vermedi.

TAM ÜYELİK BAŞVURUSUNDA KUŞKULAR

87'de yaptığımız tam üyelik başvurusuna, bu konuda hala ciddi kuşkularım var. Acaba Sn. Turgut Özal girmek üzere mi, girme ümidi olduğu için mi başvuru yapmıştır? 14 Nisan 1987 tarihli başvuruyu yoksa yaptım demiş olmak için mi yapmıştır? İnsan kız isterken bile verirler mi acaba diye düşünür. Belirli beklentileri belirli oranda olunca böyle bir şeye başvurur. Ben Sn. Ali Bozer'e de aynı şeyi sordum. Topluluk işlerinden sorumlu devlet bakanı olarak sizin beklentiniz ne idi böyle bir başvurudan dedim. Kişisel olarak evet diyecekler mi acaba diye. Verdiği yanıt, ilişkilerimizi güçlendirdik, dedi. Demek bizim irademiz de belki tam teşekküllü bir hale gelmiş değil. O dönemin iktidarı bu tür başvurularda zamanla bulunmuştu.

Türkiye Yunanistan ile 1960'lı yıllarda ekonomik göstergeler açısından hemen hemen başabaş durumdadır. Kişi başına milli gelir gibi ölçütlere göre 60 sonrasında Türkiye'de de bir takım demokratik kuruluşlarında kurulduğunu görüyoruz. 27 Mayıs sonrası kurulan Anayasa Mahkemesi, Özerk TRT, gibi kuruluşlar ilk defa Türkiye kalkınmasını planlı bir şekilde yapmaya başladı. 60 sonrası gerçekten Türkiye de, o zaman kamuoyunda da 1930'lar ruhu olmasa da geliştireceğiz, kalkınacağız diye bir hava yaratıldı. O yıllarda Türkiye'nin de kısa bir dönemde Yunanistan'ın gösterdiği performansı göstererek tam

üyeliği elde edeceğiydi ve bunun verdiği rahatlıkla yapısal fonlardan da yararlanarak Türkiye'nin GB'ni en az zararla sağlayabileceğini düşünmüşlerdi, ya da ben öyle zannediyorum. Çünkü biliyorsunuz tam üye olmadan Yunanistan'ın ya da İspanya'nın ya da İrlanda'nın almakta olduğu yapısal fonlardan yararlanma imkânı yok ortak üye olduğumuz statüde. Türkiye böyle bir bağlamda GB'ne giderse bu takdirde neler olacaktır, diye düşünürsek bunlar çok lehe gibi görünmüyor.

İHRACATTA İYİMSERLİK

İhracatımız artacak şeklinde bir iyimserlik var. Bildiğiniz gibi, Avrupa, o zamanki AT üyeleri, 1971 Eylül ayından itibaren sıfır gümrükle bizim ihracatçılarımıza, kendi ülkelerine malların girmesine izin verdiler. 73'ten önce, Katma Protokol yürürlüğe girmeden bir geçici andlaşma ile bu imkanı sağladılar. Daha sonra 1985'te kotalar kondu, hazır giyim ve tekstil, bu iki konuda. Bunlar dışında zaten ihracatçılarımız yapabildikleri kadar mal ihraç ediyorlar. Burada demek ki kotaları kaldırırlarsa GB kurulduğu zaman, fakat kotaların kalkması ile GB aynı anlama gelmiyor. Kotalardan biz de yararlanmıştık. Madde 60'a 2'ye dayanarak koydular. Bir endüstri dalı kötü duruma düşerse diye koydular. Kanımca GB'nin kurulmasına rağmen toplantısında 8 Kasım'da yapılan Sir Leon Brittain'ın konuşmasına bakın orada söylüyor. Türkiye bu GB'ni gerçekleştirebilecek, kıvrılabilecek durumda değil. Böyle bir durumda bizim kotaları kaldırırlarsa hazır giyim ve konfeksiyonda sevineceğiz fakat buna karşılık birtakım başka endüstri dallarımızı tehlikeye koyacağız. Dayanaklı tüketim mallarımız, otomotiv gibi sektörler ve bunlarda tabii istihdam düşmeleri ortaya çıkacak, söz konusu olacak.

Fikrî ve sanayii mülkiyet haklarına ilişkin yasalar çıktığı zamanda, bu da ihracatçılarımızın aleyhine olacak kuşkusuz. Çünkü bugünkü ucuz maliyetimizde bunlar için patentler ödemememiz gibi önemli avantajları var Türkiye'nin. Ayrıca teşvikler, Sir Brighton söylüyor teşviklerinizi hizalayın diye, yani bizim düzeyimize getirin, dedi. Haksız değil çünkü GB bir rekabet olayına dayanıyor. Eğer Türk Hükümeti bazı mallara topluluktakileri geçer oranda teşvik verirse biz haksız rekabet durumuna düşüyoruz. Örneğin Türkiye'de üretilen otomobil ihraç eden başına 3000 dolar veriyorum dese, o takdirde rekabet eşitliği gibi bir durumumuz söz konusu olmayacak. O nedenle teşviklerimizi hizalamamız lazım. Bugün bazı alanlardaki teşviklerimiz yüksek,

bunları Avrupa Birliği düzeyine getirdiğimizde ihracatımız bundan biraz yara alabilir. Buna karşılık ithalatta bir artma olacağı son derece açık. Bir örnek vermek gerekirse binek otomobillerinde fon artı gümrük olarak 1600 cc'ye kadar olan araçlarda &38 gümrük ve fon var. Bu sıfırlandığı zaman yabancı mallara yönelik ithal talep esnekliklerine göre Türkiye'nin topluluk çıkışlı ithalatı mutlaka artacak fakat çok üzülerek söyleyeyim ki Türkiye'de bunun ne kadar artacağına ilişkin kantitatif analizler yapamıyoruz, ya da yapılamıyor. Yani biraz istim arkadan gelsin gibi bir davranışımız var. Bu Osmanlılardan beri değişmiş değil. Daha teknik açılardan bakabilmek, burada en az 3 iktisatçı var ama hep bir araya gelip bunları yapamıyoruz. Planlama Sayın Arat'ın gayretleriyle bir yazımızı aldı. Ama 6 rapor çıkardık, ona rağmen bunların yeterli olmadığını ben görüyorum.

Günümüzdeki rekabet yalnız fiyat rekabeti değil. İthal malları kullanıcıları olarak hepimiz yakın fiyatta olduğu takdirde ithal malını tercih edebiliriz. Biz 100'e üretiyoruz. Yabancı mal 110'a geliyor. Demek ki biz piyasayı kaptırmayız diye düşünürsek doğru olmaz. Günümüzdeki rekabet fiyat ve kalite rekabeti. Özetle ihracatımızda çok önemli bir artış olması için ciddi nedenler yok. Buna karşılık ithalatımızda oldukça büyük bir patlama ortaya çıkabilecek, ayrıca Türkiye'nin bugün ithalatı ABD, Japonya gibi ülkelere yapmakta olduğu ithalatı da gümrüksüz olması nedeniyle Avrupa Birliği'ne doğru kayacak ve bazı hesaplara göre EFTA'cılarının da katılmasıyla Türkiye'nin ithalatının %62 kadarının EFTA artı Avrupa Birliği grubuna yöneleceği. Bu da biraz bağımlılığı ifade ediyor. İthalatınız çok artar, ihracatınız bunu karşılayacak ölçüde artmazsa demek ki Avrupa Birliği ile aramızdaki ikili ticaret bilançosunda ciddi açıklar vereceğiz. Bunlara yapısal açık dendiğini biliyorsunuz. İşin kötüsü bugüne kadar hep açık verdik zaten. Avrupa Birliği ile olan ilişkilerimizde GB'ni kurduktan sonra bu açıkların ziyadeleşeceği de oldukça açık. Her ne kadar hesap yapamadık fakat kabaca yapılan hesaplara göre açıklarımız devam edecek diye düşünüyoruz.

Bunu gene 34. ortaklık Konseyinde eski Dışişleri Bakanı Sayın Hikmet Çetin yaptığı konuşmada toplulukla ilişkilerimizde yapısal açık veriyoruz, dedi. Bizim okuduğumuz ders kitaplarında GB'nde üyelerden birisi böyle sürekli açık veriyorsa o zaman GB'nde kalmayı düşünemez şeklinde de ifadeler var. O nedenle Sayın Başkan açık konuşmasında eğer bu işi sağlayamazsak yani 6-7 Mart toplantısı

olacak mı? Tabii teknik hazırlıkları yaptılar genel müdürlerimiz ellerinde dökümanlar var olacak mı? Olursa Yunanistan ne yapacak, Yunanistan'ın yerine bir başka ülke mesela Lüksemburg hayır diyemez mi? Bu sefer 3 Kuzeyli ülke, İsveç, Avusturya, Finlandiya, özellikle insan hakları açısından İsveç'in ne kadar daha duyarlı bir ülke olduğunu biliyorsunuz. Yani EFTA'cılar bize oy verecek diye düşünüyoruz. Ama zaten eski toplantıda da bunlar oylarını kullandılar. Ama bu dengeler değişebilir. Eğer topluluğun siyasi iradesi oluşmadı ise, Türkiye'yi alma açısından GB'ni imzalama açısından yeni bir takım bahaneler ortaya çıkarılabilir. Bunları daha sonra tartışacağız, zennediyorum. Ama Yunan faktörünü kesinlikle önemsemiyorum. Çünkü en hırçın çocuğu Avrupa Birliğinin, çeşitli makro ekonomik denge-sizlikler içinde olan üyesi. Hatta bir gün önce yabancı basında da çıktı. Başka ülkelere aldığı malları ben ürettim diye kendi menşeli mallarıymış gibi komşu ülkelere ihraç ettiği için de mahkeme karar verdi. Oldukça büyük para cezalarına çarptırıldı. Buna sahtekârlık denir. Bunları da yapabiliyorlar.

Yunanistan yapısal fonlardan en fazla yararlanan üye. Yunanistan üzerinde mali yaptırım uygulayabilirlerdi ya da Türkiye'ye mali yardım vermek istiyorlardı ise, Türkiye ile ikili andlaşmalar yapmak suretiyle, Avrupa Birliği dışında ve ötesinde yardım yapabilirlerdi. O nedenle eğer toplanırlarsa nasıl bir

karar çıkacak? Başkanın açıştaki bir noktasına değinmek istiyorum. Eğer olmaz ise ne olacak, ne yapabiliriz diye? Türkiye bu stratejisini de yani 6-7 Mart'a hazırlanırken sonunda panik olmayalım diye böyle, ben milletçe kendim dahil hepimizi böyle görüyorum, kendimizi amaca doğru yönetiyoruz, olursa havalara uçuyoruz, olmaz ise yıkılıyoruz.

Milli gelir düzeyi de düşer, istihdam düzeyi de düşer, bu bağlamda. Son olarak şunu söyleyeyim. Bazen taksilere bindiğimde ya da araba işini sevenler ne zaman düşecek, otomobil fiyatları diye düşünüyorlar.

Burada çok yönlü olarak olaya bakmak lazım. GB gerçekleştiğinde otomobil fiyatları düşebilir. Hemen şunu da söyleyeyim, Toplu Konut Fonunda 95 için öngördüğümüz indirimleri yapmadık. Biz yükümlülüklerimizi tam olarak tarifeye uygun şekilde yerine getirmiş olsaydık o zaman 6-7 Mart toplantısı biraz daha iyi olurdu. Bize verilen ödevleri yerine getirdik diye. Oysa Toplu Konut Fonunda tam indirim yapmadık. Bunu bir jest olarak biz yap-mayabiliriz diye de yapmadık, keşke yapsaydık. Ama yapıldığı taktirde malların fiyatları ucuz-layacak, buna karşılık bazı taksi şoförlerine söylediğim gibi arabayı daha ucuza alacaksın ama eminim oğlun otomobil fabrikasında çalışıyorsa işsiz kalacak, diye.

GENÇ ŞAİRLERDEN SEÇMELER

ACI KAHVE

Altın saçların altında,
O mesut çehre
Deniz gözlerinde,
Dinmez fırtınalar
Çatık kaşların altında,
O tebessüm
Sanki hiç gitmedin
Hep yanımdasın Atam,
Gönlümün penceresinde
Yudumluyorsun acı kahveni.
Hani isterdin ya
Günde 3-4 kere,
Hani derdin ya
"Çocuk nerede kahveler" diye.

Benden de iste Atam
Bana da "Çocuk" de.
Hani Meclis'teydin Atam,
O güzel, o mutlu günü
Armağan ettin bize.
Mutluluk gözlerimizden
Okunuyordu işte.
23 Nisan geldiğinde,
Gurur duyurum ülkemle
Hiçbir ülkenin çocuğu
Bu kadar değerli değil diye.

Duygu TAN
Tevfik Fikret Lisesi
Orta Kısım, 1-C

ANNELERİN EN BÜYÜĞÜ ZÜBEYDE HANIMI ANDIK

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE- Ata'mızın Annesi Zübeyde Hanım'ı ölümünün 73. yıldönümünde, Ankara'da, Zübeyde Hanım Kız Meslek Lisesi önündeki heykeli önünde düzenlenen bir törenle, ADD olarak andık.

Anma töreninden önce Dergimize bir açıklama yapan ADD Genel Sekreter Yardımcısı Ayla Kara, "Zübeyde Hanım, annelerin en başta geleni ve en sevgilisidir. Türkiye'deki ve dünyadaki annelere ve anne olacak genç kızlara, Zübeyde Hanım'ı örnek almalarını öneriyorum." dedi.

Kara sözlerini şöyle tamamladı: "14 Ocak 1923 ATA'mızın Annesi Zübeyde Hanım'ı kaybettiğimiz gündür. Bugün de O'nun huzuruna çelengimizi koymaya, saygı duruşunda bulunmaya, annelerin en büyüğünü saygıyla anmaya geldik ve anıyoruz.

Böyle bir günde ulusal duygularımız, coşkularımız dile geliyor. Her zaman olduğu gibi.

Atatürkçü düşünceye saygılı anneler olarak laik Cumhuriyeti yaşatmaya kararlıyız."

Zübeyde Hanımı anma toplantısına katılan ADD Genel Yönetim Kurulu üyesi Ertekin Subaşı, "Atatürk'ün Annesi'ni yılın her günü anmak gerekir.

Anneler gününde ise daha çok yığinsal ilgi göstermek gerekiyor.

Zübeyde Hanım, büyük bir annedir. Çünkü Atatürk'ü 'O' dünyaya getirmiştir. Özgürlüğümüzün ve bağımsızlığımızın kaynağını, ülke olarak, Atatürk'ün annesine borçluyuz" dedi.

ADD üyesi Sumru Akgün ise şunları söyledi: "Bugün burada Zübeyde Hanımı anıyoruz. Zübeyde Hanım şanslı bir Anne'dir. Çünkü çocuğunu en iyi bir şekilde yetiştirmek her annenin en büyük arzusudur.

Mustafa Kemal Atatürk gibi bir dehayı yetiştirmek, çoğu annenin rüyasıdır. Ve erişilemez... O, çok değişik bir insan... Bir anne olarak söyleyebileceğim, dileriz hepimiz çocuklarımızı "Atatürkçü düşünce" duygularıyla yetiştiririz. Hepimiz bir "Büyük" anne oluruz.

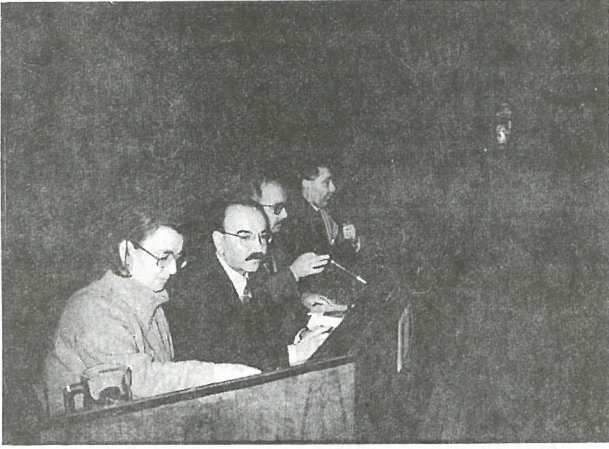
İnsanlar, çalışmanın çok büyük bir erdem olduğuna inanmalıdırlar. Mazeret uydurmadan sonsuza kadar ilkeler uğrunda çalışmalıyız."

Öte yandan, ADD tarafından hazırlanan çelenk Zübeyde Hanım'ın Ankara Zübeyde Hanım Kız Meslek Lisesi önündeki heykeline kondu. Saygı duruşunda bulunuldu.

ADD ANKARA MERKEZ ŞUBESİ GENEL KURULU YAPILDI

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE-1996 yılının Mayıs ayı içinde yapılacak olan ADD Merkez Genel Kurulu'na katılacak temsilcilerin belirlenmesi için düzenlenen ADD Ankara Merkez Şubesi Genel Kurulu, Ankara'da 20 Ocak 1996 günü yapıldı.

Divan Başkanlığını Prof. Anıl Çeçen'in yaptığı Genel Kurul'da bir konuşma yapan ADD Genel Başkanı M. Suphi Gürsoytrak, TBMM üyelerine, siyasi partilerin sorumlu organlarına, DYP ve ANAP Genel Başkanlarına çağrıda bulunarak, Meclis Başkanı'nın seçilmesini ve dönüşümlü Başkanlık konusunda anlaşmalarını istedi. Gürsoytrak, "Ülkede büyük bir huzursuzluk vardır. Ekonomik yaşam durma noktasına doğru süratle yaklaşmaktadır. Tüm kurumlar, etkin bir çalışma için yeni hükümetin oluşmasını beklemektedir." dedi.

ADD Genel Başkanı Gürsoytrak şunları söyledi:

"Türkiye gittikçe daralan bir ateş çemberi içindedir. Hükümet boşluğundan istifade eden, iç ve dış karanlık güçler, Türkiye'de at koşturmaktadır. Feribot kaçırma, roketatarlar dahil her türlü cephane ile yüklü tırların yakalanması, iş merkezlerini basarak insanların öldürülmesi yanında bazı komşu ülkelerin başta

Suriye olmak üzere, Türkiye'ye karşı cephe oluşturacak girişimleri sürdürmeleri, Avrupa Birliği ülkeleri ve Washington'da ABD Dışişleri bakan yardımcısı John Shanttek'in CBS TV'inde İnsan hakları ihlalleri bahanesi ile Türkiye'yi ağır bir şekilde eleştirerek, PKK'dan yana çıkması, Kafkasya'da Çeçenistan saatli bombası ve her an yeni bir savaşın patlaması olasılığı bulunan Bosna-Hersek olayları, Kıbrıs ve Gümrük Birliği sözleşmesinin yarattığı ve yeniden yaratacağı olaylar güçlü bir hükümetin bir an önce kurulmasını ve Devlete sahip çıkmaları zorunluluğunu göstermektedir.

Türk halkını ve Türk devletini başkanlık sistemine taşımak için yeni bir seçime zorlamak ve bir takım bıtmaz tükenmez tartışmalara sürüklemeye çalışmak, Şeriatçı bir partinin hükümeti oluşturması kadar tehlikeli gördüğümüzü açıkça belirtmek isteriz."

Tek gündem maddesinin bulunduğu genel kurulda temsilci adayı olmak isteyen Merkez Şube üyeleri teker teker sahneye çıkarak özgeçmişlerini Coşkulu geçen genel kurulda birçok açıkladılar.

temsilci adayı alkışlandı. Yapılan oylama sonucunda ADD Merkez Genel Kurulu'na katılacak olan temsilciler belirlendi.

ADD NİĞDE ŞUBESİ'NDE ŞİİR VE KOMPOZİSYON YARIŞMASI

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE- ADD Niğde Şubesi tarafından düzenlenen "Cumhuriyet ile kazandıklarımız" adlı ilk okullararası şiir, orta ve liselerarası kompozisyon yarışmasında ödül alanlar belirlendi. Ödüller dağıtıldı.

Birinciye 2 milyon, ikinciye 1 milyon 500 bin ve üçüncüye ise 1 milyon lira ödülün verildiği yarışmada, ilk okullararası şiir yarışmasında, birinciliği Lale Rumuzu ile B. Ecemiş İlk Okulu öğrencisi "Atatürk ve Cumhuriyet", ikinciliği "Papatya" rumuzu ile H. Tepeyran İlk Okulu öğrencisi "Cumhuriyet ve Atatürk" adlı şiirleri ile kazandılar.

Öte yandan, orta okullar ve liselerarası düzenlenen "Cumhuriyet ile Kazandıklarımız" adlı kompozisyon yarışmasında birinciliğe değer eser çıkmamış, ikinciliği "Goncagül" rumuzlu "Cumhuriyet'in Anlamı" adlı kompozisyonu ile liselerarası yarışmaya katılan A. Tekstil Lisesi öğrencisi, üçüncülüğü de "Karanfil" rumuzu ile Anadolu Tekstil Lisesi'nden yarışmaya "Cumhuriyet ile Kazandıklarımız" adlı kompozisyonu ile katılan öğrenci kazandı.

Yarışmada dereceye girenlerin ödülleri düzenlenen bir törenle verildi. ADD'nin Niğde Şubesi'nin kuruluşunun birinci yılı nedeniyle de bir gece düzenlendi. Gece tam bir "Atatürk Şöleni" şeklinde geçti.

Gecenin açış konuşmasını yapan Azmi Yılmaz, "Üye sayısını hızla artıran derneğimiz ADD, atılım ve geleceğe yönelik projeleriyle Niğde'de etkin yerini almıştır." dedi.

Yılmaz, ADD'nin çabalarıyla gerçekleştirilecek olan "Çağdaş Eğitim Vakfı'nın yasal girişimlerinin

başlatıldığını, arsasını vakfa bağışlayan Atatürkçü, dilci, devrimci öğretmen Hasan Yeğen'e, bu konuda desteklerini esirgemeyen Belediye Başkanı Ahmet Oğuz Özmen'e, yine arsa bağışında bulunan Kanber Aydoğan adına Ferit Aydoğan'a, hukuk çalışmalarını yürüten Av. Bülent Kıvanç'a teşekkür etti.

Azmi Yılmaz, "Atatürk yolunda ve düşüncesinde olanların elbetteki potansiyel bir gücü vardır. Yerinde ve zamanında bu kararlı gücü ortaya koymayı da bilirler. Ancak, aklı ve gönülü aydınlanmada olanların, umursamaz, lakayit, nemelazımcı tavır içinde olmaları kabul edilemez. Çünkü, Cumhuriyet karışıklığının, ayrımcılığının, sinsice körüklenip örgütlendiği günümüz Türkiye'sinde; laiklikten, özgürlük ve uygarlığa, ulusal egemenliğinden demokrasi ve bağımsızlığa tüm Atatürk düşüncelerinin kitlelere ulaştırılması zorunludur." dedi.

Gecede, ADD Niğde Şubesi 2. Başkanı Aliye Baykal, "Çağdaş Eğitim Vakfı'nın temelini atan emekli öğretmen Hasan Yeğen ile Kanber Aydoğan adına Ferit Aydoğan'a, şükran plaketlerini verdi.

Niğde Valisi Mevlüt Çetinkaya ise, Niğde Belediye Başkanı Ahmet Oğuz Özmen'e, "Çağdaş Eğitim Vakfı'nın kuruluşuna yaptıkları katkılarında dolayı teşekkür ederek plaketini verdi.

Atatürk'ü ve Kurtuluş Savaşı'nı konu edinen şiirlerin okunduğu gecede, Atatürk'ün sevdiği şarkılardan olan "Kırmızı gülün alı var" adlı şarkı geceye katılanlar tarafından seslendirilerek, Atatürk'ün sevdiği oyunlardan "Zeybek" oyunu sahnelendi.

ATATÜRK GENÇLİĞİ

Onur ÇENGELCI

Milas Lisesi

9-A

Anısı, her Türk'ün kalbinde bir anıt gibi yükselen ulu önder Atatürk, Türkiye için savaştan barışa, devrimden devrime ulaşan bir yıldız gibidir. Yurdumuzun bugünkü çağdaş uygarlığa yükselmiş olmasında en önemli etken Atatürk ve ilkeleridir. Öyle ki, bu ilkeler Türkiye'mizin önünde her geçen gün genişleyen ufuklar açmıştır. Atatürk bu ilkeleri tasarlarken, Türk milletinin kalkınmasını sağlayacak her türlü fikri göz önünde bulundurmıştır. İleriye dönük düşüncelerle gerçekleştirilen Atatürk ilkeleri, çağdaş Atatürkçülüğün başlangıcı olmuştur.

Ulu önder, yeni bir devlet kurarken yöneticisinin sağlam, adaletli, bilgili ve düzenli; halkının da kültürlü, görevinin bilincinde insanlar olmasına dikkat ediyordu. Aksi halde devletimiz geçmişte karşılaştığı tehlikelerle karşılaşabilir, hatta yer yüzünden silinebilirdi. Büyük kurtarıcımız bu düşüncenin ışığında milletimizin devamını ve mutluluğunu sağlayacak bir takım ilkeleri benimsemiş ve bunları halkımıza fikir olarak verip uygulamaya koymuştur.

Kurtuluş Savaşı'ndan sonra, "Türkiye Cumhuriyeti" adını alan yeni Türk Devleti'nin dayandığı Atatürk ilkelerinden en önemlisi olan Cumhuriyetçilik, halkın kendi kendini yönetmesi esasına dayanan bir yönetim şeklidir. Halk kendi egemenliğine sahip olmalıdır diye düşünen Atatürk, cumhuriyeti Türk milletinin onuruna en uygun yönetim biçimi olarak görmüş ve değerlendirmiştir. Atatürk Cumhuriyetçiliği, halkçılık esasına dayanan, demokrasinin ulusalcılık kavramı ile birleştirilmesinden ve laiklik harcı ile örülmesinden ortaya çıkan bir yönetim biçimidir.

Cumhuriyetin benimsenmesindeki birinci etken, yüzyıllar boyu süren padişahlık yönetimine duyulan tepkidir. Osmanlı İmparatorluğu'nun son dönemlerinde, Devleti oluşturan topluluklar arasındaki düzen kaybolmuş, Türk olmayan unsurlar birer birer bağımsızlıklarına kavuşmuşlardı.

Atatürk, Samsun'a çıktıktan sonra hem içimizdeki Türklük ruhunun canlanmasını sağlayarak ülkemizi düşmanlardan kurtarmış, hem de gücünü halktan alan bir yönetim kurmuştur.

Böylece insanımız, düşüncelerini ve eylemlerini baskı ile kabul ettiren monarşiden kurtulmuş ve lâikliğe dayalı Cumhuriyet yönetimi doğmuştur.

Asırlar boyu süren böyle sert bir yönetimden sonra Cumhuriyet, halkımız için sanki onları kucaklayan, dertlerine ortak olan bir ana gibi olmuştur.

Atatürk; askerliğiyle, devlet adamlığıyla, gerçekleştirdiği devrimleriyle dünyayı o kadar etkilemiş olmalı ki, doğumunun yüzüncü yılı, UNESCO'nun aldığı kararla tüm dünyada Atatürk yılı olarak kutlanmıştır.

Bizler, yeni kuşak olarak, Atatürk'ü, o eşsiz insanı göremedik, ancak ona olan borcumuzu, çok zor şartlar altında kurduğu ve Türk gençliğine armağan ettiği "Cumhuriyet'i" koruyarak, gelecek nesillere daha da gelişmiş olarak aktarmakla ödeyebileceğimizi biliyor ve O'nun yolundan asla ayrılmayacağımıza and içiyoruz.

ADD Milas Şubesinin düzenlediği "Atatürk ve Cumhuriyet" konulu yarışma.

ATATÜRKÇÜ RESSAM YURDANUR ÖZDİNÇ

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE- Yurdanur Özdiñ Hanım, Atatürk'e ve O'nun düşüncelerine yürekten inanmış bir ressam... Bir ressam için, işin en zor yanı, "Atatürk" gibi bir toplum dahisinin resimlerini yağlı boya olarak, tuvale yansıtmak olsa gerektir.

Yurdanur Özdiñ bunu başarmış bir ressamımız... 10 yıllık çalışmalarından kesitler içeren ilk yağlı boya resim sergisini 12 Ocak-3 Şubat 1996 tarihleri arasında Ankara'da açtı ve tablolarını sanat severlere sundu.

Atatürk portrelerinin yoğunlukta olduğu sergisini açan Ressam Yurdanur Özdiñ, 1985 yılından başlayarak bir süre tanınmış ressamlarla çalıştı. Ankara Kadın Ressamlar Derneği temsilcisi olarak, 1987 yılında Amsterdam Uluslararası Kadın Sanatçılar Sempozyumu'na katıldı.

Türk halı ve kilim kompozisyonları üzerine çalışmalar yaptı. Orman Bakanlığı, Yunus Emre ve Eskişehir Valiliği Lületaşı yarışmalı sergilerine katıldı. Beden Eğitimi ve Spor Genel Müdürlüğü resim yarışmasında Jüri Özel Ödülü aldı.

10 yıllık çalışmalarından kesitler içeren ilk kişisel sergisini sanatsever Ankaralıların beğenisine ve incelemesine sunan Yurdanur Özdiñ'in, Atatürk portrelerini içeren yağlı boya tablolarından, ADD de, satın alarak edindi.

Ressam Yurdanur ÖZDİNÇ, Ankara'da, Atatürk portrelerini içeren yağlıboya tablolarını sergiledi.

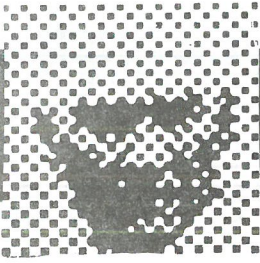
ADD BAKIRKÖY ŞUBESİ KİTAP İMZA GÜNÜ DÜZENLEDİ

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE- Ulusal bağımsızlığımızın sönmez meş'alesi, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu, mazlum ulusların ve Türk halkının önderi Büyük Atatürk'ün, Devrim ve İnkılabının topluma anlatılması yolunda yoğun bir uğraş veren ADD Bakırköy Şubesi, geçtiğimiz günlerde, Mecidiyeköy'de düzenlenen "Armağan 95" fuarına katıldı.

Fuarda, hediyelik eşyaların satışı yapılarak ADD Bakırköy Şubesi'ne gelir sağlanırken, aynı zamanda "Kitap İmza Günü" de düzenlendi. Bedri Baykam ve Deniz Som da kitaplarını imzaladılar.

23-24 Ocak 1996 tarihinde, Yunus Emre Kültür Merkezi'nde AST oyuncularını, Uğur Mumcu'nun "Sakıncalı Piyade" oyununu sahnelediler. Başta ADD Bakırköy Şubesi Başkanı Tarık R. Konal ve yönetim kurulu üyeleri ile bir çok Atatürkçü, Uğur Mumcu'yu anma ve anısını yaşatma gecesine katıldılar.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE Dergisi

Yazım, sürdürüm ve reklam koşulları

Yazı yayın koşulları

- 1- Yazılar A4 dosya kağıdına yazı makinası ile seyrek satır yazılmalı; yazarın kısa özgeçmişi, adresi, telefonu, yazının eki olarak gönderilmelidir. Yazı eki grafik ve şekiller aydınger kağıdına rapido kalem ile çizilmelidir. Özgün ya da derleme yazılarda kullanılan kaynaklar, çevirilerde çevirinin kaynağı belirtilmelidir.
- 2- Gönderilen yazıların ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE'ye uygun olması gerekir. Bu kapsamda dilinin de arı Türkçe olmasına özen gösterilmelidir.
- 3- Özgün ya da derleme yazılarda düşünce, görüş, yazarın; çeviride, çeviriden doğacak her tür sorumluluk çevirenin olacaktır.
- 4- Yayınlanacak yazı metninin 4 sayfadan fazla ve dilinin eski olması durumunda, yazının anlamı ve akışı bozulmamak üzere metinde gerekli değişiklik ve kısaltma yapılabilir.
- 5- Yayınlanamayan yazılar yazarına geri gönderilmez.
- 6- Yazıların yayın hakkı, ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ'nindir. Anlamı bozacak biçimde bölüm bölüm alıntı yapılamaz. Tümüyle ya da bölüm bölüm alıntı yapacakların dergimiz sorumlusundan izin alması gerekir. Alıntı yapanın, dergimizi kaynak göstermesi zorunludur.

Sürdürüm koşulları

Dergilerimizin her bir sayısı 100.000TL'lik bağış karşılığında edinilebilir. 6 aylık sürdürüm bedeli 600.000TL, Yıllık sürdürüm bedeli 1.200.000TL'dir. ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERGİSİ sürdürümcüleri yıl içindeki bedel değişikliklerinden etkilenebilirler.

Tanıtım ederi

Yeni ücret belirleninceye kadar; **15x22 cm. boyutunda**

	<u>İç sayfalar</u>	<u>Dış kapak</u>	<u>İç kapak</u>
Birkez	20.000.000	50.000.000	40.000.000
6 ya da 12 ay	15.000.000	30.000.000	25.000.000

7.5x11 cm. boyutunda

Birkez	15.000.000	30.000.000	20.000.000
--------	------------	------------	------------

Verilecek reklamların ederleri, dergimizin giderlerini karşılamak içindir ve karşılığında bağış makbuzu verilir. Verilecek reklamlarda ajans payı ödenmez. Bu tutarların bir katı bağış yapan kurum, kuruluş ve kişilerin tanıtımı reklam sayfasında derginin görüşü ile eklenerek ücretsiz yayımlanır.

Demokratik, çağdaş, laik, ilerici, insan haklarına, düşünceye saygılı, birlik, bütünlük ve sevecenlik duygularıyla dopdolı, uygarlık yarışında tek silahımız kalemimizi güçlü kılmak ve güçbirliği oluşturmak için reklamlarımızı ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ'nin yayın organı olan ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERGİSİ'ne veriniz.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE'ye abone olmak istiyorum

Atatürkçü Düşünce Dergisi, Atatürkçü Düşünce Derneği'nin aylık yayın organıdır. Dergimiz, 19 Mayıs 1994 tarihinde yayın hayatına başlamıştır.

Abone bedelini derneğimizin yosta çeki 105906+ANKARA hesabına havale ettim. Fotokopisi ektedir. Lütfen dergiyi aşağıdaki adresime gönderiniz.

- ☐ 600.000TL. (6 aylık) 6 adet Abone olmak istediğim sayılar: _____ İmza/Tarih
☐ 1.200.000TL. (1 yıllık) 12 adet.....'sayıdan başlayarak.....' sayıya kadar

ADI _____ SOYADI _____
İŞİ _____ GÖREVİ _____
ADRES _____
ŞEHİR _____ POSTAKODU _____ TEL _____ FAX _____

KATI ATIKLAR

II

ÇÖP

**K
A
Y
K**

KATI

ATIKLARI

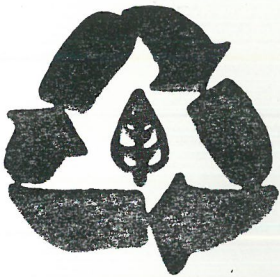
YENİDEN

KAZANMA

PROJESİ

Değildir

Baska ÇANKAYA Yok

**ÇANKAYA BELEDİYESİ
BELDE A.Ş.**

İNÖNÜ DİYOR Kİ :

"Halkevleri, siyasal bir müessese değildir, sosyal ve kültürel kurumlardır. Onun için memleketin bütün ıııklı evlatları bu toplantıda bulunarak zevklenmeli ve Halkevine hizmet etmeyi yurda karşı bir görev saymalıdır. Memur olsun, serbest meslek erbabı olsun herkes Halkevinde en temiz bir aile toplantısı gibi bulunmayı kendisi için estetik bir şey saymalıdır."

*"Halkevlerinin řu vazifesine bütün Halkevi üyelerinin dikkatini çekmek isterim. Halkevleri sosyal büyük bir ödevi üzerlerine almışlardır. Bu ödev, vatandaşların toplanıp gerek ilim alanından ve gerek sosyal bakımdan birlikte konuşabilmek âdetine alışmalarıdır."**

(*) Halkevleri Üçüncü Yıldönümünde Ankara Halkevi Raporundan (1935).